

Majsai Mór – Solymoss Vendel
Reggeli virágszedés
Azoknak, akik még maguk is fakadó rügyek

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Majsai Mór – Solymoss Vendel
Reggeli virágszedés
Azoknak, akik még maguk is fakadó rügyek

Franciából fordította: Hainiss Elemérné

Átdolgozta: P. Majsai Mór O. F. M. szentföldi biztos

A függelékét írta: Solymoss Vendel O. S. B. igazgató

Márton Lajos rajzaival

Nihil obstat
P. Ferdinandus Kaizer O. F. M.
Censor Provinciae

No. 894–1935. Imprimatur
Budapestini, die 7. Decembris, 1935.
P. Hermenegildus Hermann O. F. M.
Minister Provincialis

Nihil obstat
P. Hugo Riba O. F. M.
Censor Dioecesanus

Imprimatur. No. 5840–1935.
Vacii, die 14. Decembris, 1935.
Stephanus
Episcopus

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1935-ben jelent meg Budapesten a Szentföld Magyarországi Biztosi Hivatala kiadásában.

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	2
Tartalomjegyzék	3
Te kis virág!.....	4
Azoknak, akik segítettek	5
Szeptember: Megkezdődnek az előadások.....	6
Október: A jó Isten kedves gyermeke	12
November: Nagy igazságok.....	19
December: Nagy kötelességeink.....	26
Január: Jézuska karácsonyi ajándéka	33
Február: Amikkel nem nagy dicsőséget aratsz... ..	40
Március: Szent József erénygyakorlatai.....	47
Április: A Getszemáni-kerttől a Kálváriáig.....	54
Május: Mi nekem Szűz Mária?.....	61
Június: Jézus szent Szíve	68
Július: Jézus Krisztus tanításai.....	75
Augusztus: Szűz Mária mennybemenetele.....	83
Függelék: Azoknak, akik már elhagyták az iskolát	89

Te kis virág!

Édesanyám sok szeretetét akartam meghálálni és neked visszaadni, amikor ezeket a kicsi elmélkedéseket számodra átdolgoztam vagy megírtam. Jézus lelkületét igyekeztem veled megkedveltetni, hogy benned Ő éljen és életedet Ő irányítsa.

Nem vettem el sokat időből, mert tudom, hogy annyifelé kötik le ma figyelmedet. Ha azonban ezt a pár percet komolyan szenteled naponként arra, hogy lelkedet is fejleszd, akkor egyre több örömben lesz részed.

Isteni Kertészeddel igyekezzél jóban lenni és Vele fakadó rügyeidről minél többször beszélgetni. Mikor szíromleveleid lankadni kezdenek, az Oltáriszentség vétele üdítse fel és tüzesítse át gyengülő akaratodat.

Szüleid és előljáróid alatt értem lelkiatyádat, hittanárodat és tanáraidat is, akikre bízta Isten virágos kerted ápolását. Szüleiddel különösen este őszinte közvetlenséggel beszéld meg minden kérdésedet és segítségükkel törekedj hibáidtól megszabadulni. Isten után hozzájuk menekülj, ha veszély fenyeget!

Ilyen módon mindig megőrződ tiszta és fejlődő lelked romlatlan derűjét és törhetetlen erejét. A kis Jézus áldott kezében maradj mindvégig! Amen.

Azoknak, akik segítettek

A mai ifjúságot óhajtottam komolyabb irányba terelni, hogy lelkének finomságával is törődjék! Ezért fordítottam le franciából a „Reggeli virágszedés” című értékes művet, amely minden napra néhány soros elmélkedést ad az ifjúságnak. Az átdolgozás sokat változtatott rajta, szinte teljesen újjá alakította, és így a magyar ifjúsághoz közelebb hozta.

Használati módja lehet az is, hogy reggel otthon felolvassák a családban, vagy a fiatal maga elmélkedik a templomban, de a legtöbb eredményt akkor érné el, ha az iskolában vagy az intézetekben az első óra elején közösen elmélkednének belőle.

A fordításban nagy segítségemre volt Solymoss K. Vendel bencés igazgató, aki a függelék megírásával emelte a kis mű értékét, és így a felnőttek is kaptak elmélkedési anyagot. Igaz, hogy a többi részből is szedhetnek elég virágot, ha komolyan akarják!

A fordítási engedélyt Magyar Gyula Dr., a bécsi Pázmáneum vicerektora szerezte meg, és Madame Eugenie Bartos is sokat segített a fordítás nehezebb részeinél. Nekik is köszönet. Legyen e kis mű erősebb nemzedék nevelője!

A fordító

Szeptember: Megkezdődnek az előadások

Szüleidet megnyugtatja búcsúzásnál az a tudat, hogy őrzőangyalod különös oltalmába ajánlottak téged. Őrzőangyalod előljáróidat is segíti, hogy szüleidet pótolhassák, és helyettük lelkedet szeretettel továbbvezethessék a jó Isten felé. Ha naponként kéred őrzőangyalod oltalmát, segítsége mindig veled lesz.

1. Kiültetik a kis virágot...

Imádkozzál szüleidért, hogy távolléted alatt ne szomorkodjanak utánad!... Te sírtál a búcsúzásnál ... Ők szintén. Talán még mindig sírnak. Isten akarta ezt a válást és bármily fájó volt is, higgyed el, csak szeretetből kellett történnie. Ezt csak később fogod megérteni, és egykor hálás leszel érte az isteni Gondviselésnek. Jó a kis virágnak, ha korán kezdik edzeni, hogy szirmai üdék maradjanak!

Imádságomat ma különös áhítattal mondom el kedves szüleimért.

2. A kis virág harmata

Az imádság a megsebzett szív balsama. Imádság közben megkönnyebbül szíved és lelkedet édes béke árasztja el. Felüdülsz, mint a kis virág, amikor bőséges harmatot kapott. Ez azért van, mert a jó Isten közeledett hozzád. Ugye milyen jó Ő, hogy a legkisebb gyermeke hívására is mindjárt siet, és letörli forró könnyeidet! És Ő mindig jön, csak hívd bizalommal, amikor valami fáj ... Ne feledd: legjobban vonzza Őt az ártatlanság és a szenvedés.

Szentmise alatt ma ezért a bizalomért könnyörgök.

3. Nincs, aki a kis virágot simogassa...

Ez a te első áldozatod. Eddig még sohasem ébredtél fel anyai simogatás nélkül... Ti, régebbi növendékek, emlékezzetek csak vissza arra, hogy mily keserves volt ez az első áldozat?... Igyekeztek ezt új társaitoknak kevésbé fájalmassá tenni. Oly kevés kell ehhez: egy kicsi kis szolgálat, egy barátságos mosoly, egy szeretetteljes szó, egy biztató tekintet...

Nagyon jó és figyelmes leszek új társaimmal szemben, és imával is segítem őket.

4. Akik szüleid helyett szeretnek

Imádkozzál intézeted előljáróiért, hogy mindazt a jót megtehessek, amit szeretnének érdekedben megvalósítani! – Oh, ha szívükbe látnál, megtudnád, mennyire óhajtják ők, hogy neked boldogságot szerezzenek! Mennyire szeretnéd őket, ha megértenéd azt, hogy mi mindenről mondanak le ők, csak azért, hogy egész neked szenteljék életüket, idejüket! Ha néha meg is dorgálnak téged, azt is szeretetből teszik, hogy hibáidról leszoktassanak.

Az új növendékeknek csak jót mondok előljáróimról.

5. Ne légy szomorúfűz!

Ne add át magadat a bánatnak! Isten nem szereti a fonnyadt virágokat. Űzd el mindjárt az elején a szomorú gondolatokat, amelyek homlokodat egészen összeráncolják. Feledkezz meg kissé önmagadról és az otthoniakról! Vedd észre társaid vidámságát. Foglalkozz velük, végy részt apró kis örömeikben, tégy velük jót, és észrevétlenül elmúlik bánatod és visszatér jókedved.

Imádkozok társaimért, és szabad időmben szórakoztatom őket, hogy ők is vidáman viseljék kicsi kellemetlenségeiket.

6. Jézussal egy fedél alatt!

Nagyon szeresd az intézetet, amelynek négy boldog kútforrása van. Az első *Jézusunk állandó jelenléte az Oltáriszentségben*. Jézusunk velünk... mindig velünk van, ugyanazon fedél alatt, mint mi. Látod, a szülői hajlék helyett Jézus hajlékába jutottál! Milyen örömmel mondhatod a kis kápolna oltárlépcsőjénél Jézusodnak: „Atyám!”

Ma különös figyelemmel végzem el látogatásomat az Oltáriszentség előtt.

7. Szűz Mária szívéen...

Az intézet második boldog kútforrása *Szűz Mária szeretete*, amit minden eszközzel belénk igyekeznek ojtani. Itt Szűz Mária kiváltságos gyermekévé fogad. Elmondhatod tehát: Messze vagyok édesanyámtól, aki annyira szeret, de Szűz Mária pótolja őt nekem!... Oh, ha Szűz Máriának néha kis önmeztagadásokat, kis áldozatokat hozol, ahogyan azt édesanyádnak tennéd, mennyire érezteti akkor Ő is veled szeretetét!

Ma felajánlom magam Szűz Mária tiszteletére és megkérem őt, szeressen úgy, mint édesanyám.

8. A kedvesség útja

Az intézet harmadik boldog kútforrása az *engedelmesség*. Általa leszel kedvessé Isten és az emberek előtt; ez vonz feléd minden szívet; először Jézusét, aki örömmel tartózkodik az engedelmes és a tanulékony szívben. Az engedelmes gyermek mindig megelégedett, mert mindenki szereti őt; mindig boldog, mert mindenben a jó Isten akaratát követi.

Minden kötelességemben nagyon pontos és rendes leszek.

9. Látható őrangyal

Az intézet negyedik boldog kútforrása a *barátság*, a jó Isten szeme előtt képződő barátság. Boldog, akinek vallásos barátnője van, mert az nagy kincs. Ne olyan barátnőt keress, aki csupán külsőleg tetszik neked, hanem olyant, aki segít, hogy jobbá légy. Az ilyen jóbarát szemmel látható őrangyal, mert segít az erények gyakorlásában, megosztja az örömet és a bánatot, figyelmeztet hibáidra.

Kérem a jó Istent, hogy jó barátnőre találjak, és hogy elöljáróim előtt sohase kelljen szívem érzelmeit eltitkolnom.

10. Naponként legalább egy virágot!

Az intézet légkörében vannak olyan erények, amelyek a fegyelem és közös élet által belopódnak szívünkbe, összelegyednek jellemünkkel, azt jobbá teszik, ha az isteni kegyelemmel mi is együtt dolgozunk. Tárjuk ki lelkünket azoknak az örömeknek, amelyeket a jó Isten ebben az esztendőben részünkre tartogat! Napjában legalább egy ilyen örömben részesülhetsz, ha a kegyelem ösztönzésére hallgatsz.

Jól megfigyelem magamban azokat a jó gondolatokat, amelyeket a jó Isten sugall nekem, hogy naponként friss virággal kedveskedhessek Jézusomnak!

11. A szeretet iskolája

Az intézeti élet első gyümölcse az, hogy itt megtanuljuk a jó Istent s egymást *szeretni*. Megtanulni nemes értelemben szeretni! Oh! milyen jó ez! Hogyan tanuljuk meg ezt? Nagyon egyszerűen: tegyük jót szívesen és önzetlenül azokkal, akik velünk együtt vannak, s engedjük meg, hogy elöljáróink megtehessék velünk mindazt, amit megtenni jónak látnak.

Szívemből indítom fel ma a hitet, a reményt és a szeretetet, hogy megóvjanak a halálos büntől.

12. Másokat is biztass...!

Szalézi Szent Ferenc azt mondja, hogy nagy nagy baj, ha az ember sohasem tesz jót! Pedig minden óra alkalmat nyújt a jócselekedetre ... Ki ne tudna hasznos lenni másoknak? Ki ne tudna mosolyogva engedelmeskedni és tanulni? Ki ne tudná magába fojtani sértődöttségét vagy zúgolódását?

Jámborságra serkentem társaimat is közvetlen és őszinte föllépésemmel és vonzó vallásosságommal.

13. Örülj apró örömeidnek!

Az intézeti élet második gyümölcse a *szív öröme*, amely az egyszerű, igénytelen és éppen azért megelégedett életből származik. Amikor így kényeskedéseidről leszoksz, és egyre kevesebb fölösleges dolog után vágyódsz, akkor tapasztalod csak igazán, mennyi kis öröm vár rád mindenütt...! És amikor elégedetlen voltál, ezeket észre se vetted...

Megtanítom társnőimet is arra, hogyan lássanak meg életünkben minden kis örömet.

14. Feltűnik a felhő...

Az intézeti életben csak az zavarja meg szíved örömét, ha nem akarod magad jó szívvel alárendelni a jó Isten és az elöljárók parancsainak és utasításainak. Bármily csekély legyen is ez az ellenállás, mégis csak felhő, amely megakadályozza, hogy szíved ártatlan örömeitől felragyogjon arcod és szemed... Ha ez az ellenállás folytatódik vagy állandósul, eleinte elhomályosítja szívem derűjét, később duzzogóvá tesz, végül rosszindulatúvá alakítja bensőmet. Ez pedig már állandó zivatar!

Ha megdorgálnak, köszönettel veszem, mert ellenállásomat igyekeznek legyőzni. Azért imádkozok ma, hogy ez sikerüljön.

15. Tanulj felejteni!

Az intézet harmadik gyümölcse a *béke*. Béke a szívünk mélyén és béke mindenkivel szemben. Minden alkalommal ügyeljünk arra, hogy tudatosan soha senkit se bántunk meg, és hogy mi se sértődünk meg soha.

Sohasem kesergék apró igazságtalanságok miatt, amelyeket talán csak képzeletem lát ilyeneknek, és igyekszem hamar elfelejteni az apróbb bosszúságokat. Ezért járulok gyakran és méltón szent áldozáshoz.

16. A csendes folyó partjai között folyik...

A béke sokszor olyan, mint a folyó. Nyugodtan, békésen folyik virágzó partjai között... Így folynak az intézet napjai is az engedelmisség és a szeretet partjai között.

Engedelmeskedj, szeress, és ne avatkozzál bele más dolgaiba. Az engedelmisség korlátait szeresd, mert azok védenek meg a veszedelmektől! Örülj, hogy lelkiatyád fogja kezedet!

Örködöm, hogy teljesen rendben legyen minden, ami reám vonatkozik.

17. Ami csakugyan rózsát terem

Az intézet negyedik gyümölcse a *türelem*, Szűz Mária és a szentek nagy erénye. Akarsz hamarosan szent lenni, nagy szent? Szenvedj panasz nélkül, az apró igazságtalanságokat és sértéseket viseld el viszonzás nélkül, és tûrd el a kényelmetlenségeket és a tanulás unalmát.

Ma többször felajánlom Istennek az előforduló apróbb kellemetlenségeket Szűz Anyám keze által, aki olyan sokat szenvedett a keresztfá alatt.

18. Jézus is ártatlanul szenvedett!

Az intézetben sohasem történnek tudatosan igazságtalanságok. Előfordulhat, hogy tévednek az emberek, de sohasem gondold, hogy téged nem szeretnek. Ilyenképpen te magad követsz el igazságtalanságot, ha duzzogsz, panaszkodsz és vádaskodsz. Vigyázz, légy óvatos, nehogy a jó Istent bánts meg megokolatlan zúgolódásoddal!

Illedelmesen válaszolok előljáróimnak, még akkor is, ha látszólag nem érdemlem meg a dorgálást.

19. Jézus szolgálóleánya!

Az intézet ötödik gyümölcse a *szívesség*. Jézusban mindenki testvéred, légy Jézusért mindenkinek mindene, és szíves-örömmel állj rendelkezésére mindenkinek ügyes-bajos dolgaiban. Igyekezettel, odaadó, önfeláldozó lényeddel kedvessé, megnyerővé, Szűz Mária mintaképe szerintivé alakítod leányságodat.

Soha senkinek se tagadom meg azt a kérését, amely nincs a lelkiismeret és az intézeti fegyelem ellen.

20. Boldogító csere

Keresd az alkalmat, hogy bebizonyíthasd Isten iránt való szeretetedet! Felajánlott szívesség, elfogadott szívesség. Oh mily kedves csere ez! Az intézetben óránként adódik alkalom erre a cserére. Ilyen kicsi alkalmak készítenek elő az élet nagyobb áldozataira. Gyűjtsd ezeket, mint méhike a mézet, és akkor a te szíved is nagyon nagy értéket képvisel...

Kérem őrzőangyalomat, eszközölje ki a kegyelmet számomra, hogy vidáman hozzam meg kis és nagy áldozataimat.

21. Aminek illatával betelik a ház

Az intézet hatodik gyümölcse a *jóság*. A szívesség állandóan kész másnak segíteni és szolgálatára lenni; a jóság pedig a kiáradó őszinte szeretet, amely magát osztogatja ki, hogy másoknak mindig hasznára lehessen. A jóság a szeretet édes illata, amely másokat is közelebb visz a jó Istenhez, mint a jóság forrásához.

Társaimnak minél nagyobb hasznára igyekszem lenni. Erre kérek ma Jézustól segítséget.

22. Minél több gyöngyszemet!

Sokszorozd meg a jótetteket! Ez azt jelenti, hogy erényeiddel itt a földön ültess szívedbe azokat a virágokat, amelyek a mennyországban majd örökké díszítik lelkedet. Égi koronád számára itt gyűjtöd a gyöngyszemeket. Ne mulassz el hát egy napot, egy órát sem tétlenül. Még szórakozásaidat is szenteld meg a jószándék által, vagyis azokat is tedd Istenért és neki tetsző módon.

Ma azokért imádkozok, akik nem szolgálnak Istennek.

23. Akik kezemet fogják...

Az intézet hetedik gyümölcse a *tanulékonyság*. Boldog az a szív, amely készségesen és szeretettel megnyílik szülei és előljárói szavaira. Ők tanítanak meg téged, miként haladj fölfelé az Úr Jézus keskeny ösvényein, és előrelátó gondoskodásukkal sok hibától tartanak

vissza. Egy gyermek, aki gondos figyelmével tűnt ki, és aki mindenben követte szülei és előljárói szavát, ezt szokta mondani: „Ha ők beszélnek, mindig angyalt látok mellettük, aki megsúgja nekik, hogy mit mondjanak nekem.” Szófogadó szívvel hallgatok szüleimre és előljáróimra, és kérem Istent, árássa el őket bőséges kegyelmével.

24. Amiért mindenki szeret

Az intézet nyolcadik gyümölcse a *szelídség*, amely szíved érzelmeit féken tartja, külsődnek kedves nyugalmat kölcsönöz és minden mozdulatodnak nemes finomságot ad. Legyőzi benned azt, ami majd túlhangossá, majd nyerssé és hallgataggá tesz.

Külső és belső harcaimban gondolok Jézus szavaira: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű; és nyugodalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,29)

25. A legjobb orvosság

Az intézet kilencedik gyümölcse a *komolyság*, amely nem rosszkedvűséget, hanem lelkiismeretességet jelent. Az ilyen gyermek mindig az egyenes úton jár; nem keresi a mellékutakat, főleg pedig sohasem hazudik. Mindenki tudja, hogy nem vagy még tökéletes; tehát senkit sem lepnek meg hibáid. Ha azonban jobbnak akarsz látszani és hibáidat hazugsággal leplezed, sokszor nagyon megkeserülöd és ráfizetsz.

Őszintén megvallom hibáimat szüleim, előljáróim és lelki atyám előtt.

26. Ami könnyen túlteng benned

Az intézet tízedik gyümölcse a *szerénység*, amely az „ön tudatosság” túltengésétől ment meg. Hiszen ami jó és szép van benned és rajtad, azt Istentől kaptad, vagy kegyelmének csodás munkája, és Ő még ma elveheti tőled, ha visszaélsz adományaival. Mit büszkélkedsz arra, amit ajándékba kaptál? Miért nézed le azt a társnódet, aki talán náladnál kevésbé tehetséges, de talán erényesebb? Miért irigyled azt, aki okosabb, mint te? Elégedjél meg annyival, amennyid van; és igyekezzél a jó Istennek mindenért köszönetet mondani.

Szükség nélkül nem beszélek magamról, sem anyagi vagy egyéb családi előnyeimről.

27. Amiről minden lepattan

Az intézet tizennegyedik gyümölcse az *erős akarat*, amely különösen a kicsi dolgok következetes betartásában áll. A szabályhoz szüntelenül alkalmazkodni sokszor kellemetlen, de megedzi a lelket, megtanít képzelődésünket megfékezni és gondolatainkat, hajlamainkat fegyelmezni, hogy kötelességeink mellől senki és semmi kedvéért se tágítsunk. Az erős akarat függetleníti az emberek, társaid befolyása alól is, ha ők olyanra akarnának rábírní, ami lelkiismeretteddel ellenkezik.

Szentáldozás alkalmával számomra ezt a határozottságot kérem.

28. Még hamvas a gyümölcs

Az intézet tizenkettedik gyümölcse az *ártatlanság*, amelyet itt teljes frissességben megőrzöl. A romlatlan tisztalelkűség fehérsége ott ragyog homlokodon. Szemedben keresztül sugárzik ki lelked elfogulatlan gyermekdedsége. Még nem veszed észre a világ rosszságát, mert ártatlan lelkületed visszariad a bűnnek a nevéből is. Szívedben a Szentlélek trónol, azért óvatosan kerülöd a bűn legkisebb alkalmait is, és kételyeidben őszintén közeledsz szüleidhez és előljáróidhoz.

Este vagy reggel elimádkozom ezt a könyörgést: A te Szent és Szeplőtelen Fogantatásod által, óh Szűz Mária, angyalok Királynéja, eszközöld ki számomra azt a kegyelmet, hogy szívem és lelkem mindig ártatlan maradjon!

29. Szűz Mária kertjében

Szeresd az intézetet, ahol annyi alkalmat találsz a romlatlan kis örömök élvezetére. Itt jár az isteni Kertész Szűzanyjával, hogy beoltogassa az ő kis virágait. Te hogyan fogadod? „Ha én újból elülről kezdhetném” – mondta könnyek között egy fiatal nő, amikor viszontlátta egykori intézetét. Te, gyermekem, mondd: „Én boldog lehetek. Nekem csak akarnom kell!”

Sámuel prófétával naponta hajtogasd: „Szólj, Uram, mert hallja szolgád!” (1Sám 3,10)

30. Boldog kor

Köszönd meg tehát, hogy a jó Isten idevezérelt és Szűz Mária elrejtett életének követésére módot adott. Úgy érzed magad, mintha a názáreti kis házban élnél. Szalézi Szent Ferenc gyermekkorában mondogatta: „Mily boldog vagyok; a jó Isten s édesanyám annyira szeretnek!” Te is mondhatod: „Mily boldog vagyok, Isten, szüleim, előljáróim, társnőim annyira szeretnek!”

Naponta megköszönöm Istennek, hogy lelki és szellemi fejlődésemről gondoskodik kedves szüleim és előljáróim által.

Október: A jó Isten kedves gyermeke

Ezt a hónapot a szent őrzőangyaloknak és a rózsafüzér imádkozásának szenteli az Egyház. Ha gyakran gondolsz őrzőangyalod jelenlétére és áhítattal végzed a szentolvasót, biztosan csendesebb leszel a tanulás alatt, alázatosabb a templomban és kitartóbb a munkában.

1. Nem te vagy a központ

A jó Isten szereti az olyan gyermeket, aki nem panaszkodik, ha körülötte nem az ő kedve szerint történik minden, vagy ha valamiben hiányt szenved. Nem képzei, hogy körülötte forog a világ! Mindenütt légy türelemmel, várakozz, míg rád kerül a sor; tudj tűrni, szenvedni: ez a boldog élet titka! Ha nagy leszel, minduntalan ellenmondásba, akadályokba fogsz ütközni; szoktasd magad már most hozzá, hogy a nem várt kellemetlenségeket és bajokat türelemmel viseld el. Buzdítson erre a szentek példája.

Nem akarok azok közé tartozni, akik mindennel elégedetlenek, mindenért zúgolódnak!

2. Alakítható, mint a viasz

A jó Isten igazi gyermeke könnyen, nehézség nélkül irányítható, alakítható, és Jézus Krisztus példájára ezt ismételve: „Nem az én akaratomat teljesítem, hanem azokét, akik engem Isten helyett vezetnek.” Ez a legegyszerűbb és a legbiztosabb út a mennyországba. A tisztítóhelyen szenvedő lelkek milyen szívesen lennének alakítható viasz Isten kezében, hogy minél előbb színe látására juthassanak, de ők már csak szenvedéssel tehetnek eleget.

Ma igyekszem minél több búcsút nyerni elhunyt szüleimért és rokonaimért, hogy segítsék nekik bűneikért eleget tenni.

3. Istennek csak szép ajándékot!

A jó Isten gyermeke így gondolkodik: „Isten mindent lát s figyelmét semmi se kerüli el.” Tehát kötelességét mindig egyformán pontosan és lelkiismeretesen teljesíti: akár egyedül van, akár felügyelet alatt. Hiszen jól tudja, hogy Isten mindenütt és mindig jelen van. Ezért akkor is szerény, ha senkise látja, akkor is hűséges a kicsinyben is, amikor tudja, hogy senkisének ellenőrzi.

Ránevelem magam, hogy sohasem érezzem magam egyedül, mert Isten szeme szüntelenül rajtam pihen. Vigyázok tehát, hogy ennek megfelelő legyen viselkedésem.

4. A gyermekszív legszebb virága

Isten ajándékaiért, a Tőle nyert tehetségeikért, a jó sorsért és az elnyert kegyelmekért imádságaidban gyakran mondj köszönetet Istennek. Az igazán hálás gyermek nemcsak szóval rója le szüleinek és előljáróival szemben a hála adóját, hanem sokkal inkább érezteti velük háláját engedelmességével, mindig derűs mosolyával és kifogyhatatlan figyelmességével. Örömmel ragadj meg te is minden kínálkozó alkalmat, hogy szíved mélyén élő hálás lelkületedet áldozatokkal is bebizonyítsad.

Igyekezettel örömet akarok szerezni szüleimnek és előljáróimnak.

5. Az égiek társaságában

Mikor imádkozol, Szűz Mária szelíd szemébe nézzél és Jézuska isteni arcán pihentesd meg tekintetedet, így könnyen elfelejtkezel a földi dolgokról és meghittensz Jézuskával beszélgetni; és önkéntelenül szerény, összeszedett lesz külsőd is: „Szeretem ezt a gyermeket közelemben látni: az égre emlékeztet; az angyalok imádkozhatnak úgy, mint ő.”– Próbáld te is így társalogni Istennel.

A rózsafüzérnek legalább egy tizedét imádkozom el azokért, akik miattam szenvednek a tisztítóhelyen.

6. Aki fölfelé figyel...

Az ártatlan lélek hamvas virág, amely az Égből várja a harmatot és a napsugarat. Minden alkalmat felhasznál tehát, hogy üdeségét fejlessze. Ezért szívesen olvas vallásos könyveket és figyelmesen hallgat épületes előadásokat. Jól tudja, hogy ezeken keresztül Isten szól hozzá. Te is így tápláld lelked, és nagyon vigyázz, hogy ezek a jó palánták mélyen begyökerezzenek szívedbe. Ne engedd, hogy az evangéliumi magvak kopár sziklára hulljanak, hanem jó fekete földbe, ahol százszoros gyümölcsöt hozhatnak!

A tanításokat és a katekizmus oktatásait nemcsak meghallgatom, hanem életemet is szerintük rendezem be.

7. Az illatozó tömjén

Aki apró súrlódások alkalmával is szelíd és türelmes tud maradni, és a kellemetlenkedőknek a rosszat nem fizeti vissza rosszal, az az erényes gyermek. Ha a gúnyos és a csípős beszéd föl se veszed, az a legnagyobb büntetés annak a szeretetlennek, aki feléd röpítette sértő nyilait; neked pedig a legjobb alkalom, hogy Istennek tetsző áldozatot hozzál. A tömjén is akkor illatozik, amikor izzó parázsra hintik: neked is ki kell állanod a próbát, hogy Isten és szüleid számára szép virágokat fakaszthass magadból!

Arra vigyázok, hogy még külsőm se árulja el, hogy keserű és rosszindulatú szavakkal illettek.

8. Szűrő tövis a családban

Egyes gyermekek öveiknek sok gondot okoznak, mert semmire tetszik nekik. Mindenben válogatnak, mindennel elégedetlenek. Szüleik és előljáróik áldozatait egyáltalán nem méltányolják. Milyen kedves ezzel szemben a mindig megelégedett gyermek! Örömet szerez szüleinek és előljáróinak, s gyarapítja társainak boldogságát. Igen, de mennyi lelki erőfeszítés kell ahhoz, hogy valaki idáig eljuthasson! Egy-egy mosoly könnyű dolognak látszik, de sokszor milyen nehéz ajkadra mosolyt erőltetned! Aki szívében azonban a Szentlélek lakik, legyőzi ezeket a nehézségeket.

Se szívemben, se nyelvemen, se modoromban nem tűnök meg tövist. Hogy ez sikerüljön, a szent áldozással erősítem magam.

9. A szeretet kiállja a próbát

Aki a jó Istent szereti, az nem fél az emberek bírálgatásától és lekicsinylő megjegyzéseiktől. Az ilyen nem restelli keresztet vetni és imádkozni mások előtt, és kötelességeinek lelkiismeretes teljesítésétől se gúnyolódásokkal, sem ijesztéssel nem lehet eltéríteni. Sőt! minél jobban szorongatják, bántalmazták, annál nagyobb szeretettel ragaszkodik az ő édes jó Urához-Istenéhez. Így szenvedett vértanúságot az alig tizenhárom éves Szent Ágnes.

Gyakran idézem emlékezetembe az Egyház ifjú hőseit és vértanúit, hogy buzgóságomban semmisem ingasson meg.

10. Amikor más jut előtérbe

A mai napot hasznosan töltöd el, ha minél kevesebbet beszélsz önmagadról, nem dicsekszel sikereiddal és főleg nem becsülöd le a gyöngébb tehetségűeket. Igyekezzél megbecsülni és szeretni társaidban is Isten ajándékait, és tanulj meg örülni annak is, ha nekik valami sikerül, és... neked talán nem. A sikertelenségek megaláznak, de másrészt odaadóbb munkára is buzdítanak.

Ha valami kudarc ér, imádkozzad a zsoltárossal: „Jó nekem, hogy megaláztál engem, hogy megtanuljam rendeleteidet.” (Zsolt 118,71)

11. Amit legnehezebb megfékezni

Légy gyors a hallásra, amikor jóra oktatnak, de késedelmes a szólásra, amikor nem szabad beszélned. (Jak 1,19) Isten szereti a hallgatni tudó gyermekeket. Milyen szép erény, ha valaki Istennek tetszően tud csendben maradni az előadás alatt, és amikor az iskolai és az intézeti fegyelem úgy kívánja. Már fiatalon tanuld meg, hogy nyelvednek parancsolni tudj, mert a féktelen nyelv nyughatatlan rossz, amely tele van halálos méreggel. (Jak 3,8) A megfékezett nyelv pedig Isten bő áldásának forrása és a szív békéjének legnagyobb biztosítója.

A vértanúk kitépték nyelvüket, de Istent semmi szín alatt sem bántották meg. Én is szigorúan megbüntettem magam, ha nyelvemmel Isten vagy felebarátom ellen vétettem.

12. Ne adj levegőt a tűznek!

Aki a jó Istent igazán szereti, az a szelídséget éppen azzal szemben gyakorolja, akivel nem rokonszenvez, akinek modora szinte kiállhatatlan. Ha ilyennel szemben vagy nemcsak fegyelmezett, hanem jóságos és szeretetreméltó is, akkor Jézus előtt a legkedvesebb erényt gyakoroltad. Megértem, hogy néha forr egész bensőd és zúgolódásban vagy panaszban szeretnél kitörni. Tartsd vissza magadat: hamar elalszik a tűz, ha nem kap levegőt!

Szelíd és alázatos szívű Jézus, tedd szívemet a Tiedhez hasonlóvá!

13. Elégsz, mint a gyertya

Jézus így határozta meg földi életének célját: „Az Emberfia nem azért jött, hogy Neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon és váltságul adja életét” mindenkiért. (Mt 20,28) Egyik növendék elhatározásában ezt írta: „Úgy akarok cselekedni, mintha én lennék összes társaim szolgálója.” Korán szoktasd hozzá magad az önzetlenséghez, amely a nő boldogságának alapja.

Inkább adni, mint kapni akarok.

14. Akikre senki se gondol

E hónapban jussanak eszedbe azok a tisztítóhelyen szenvedő lelkek is, akikről senkisémm emlékezik meg. Mennyire fáj az nekik, hogy nélkülözik Isten látását! Szeretettel kérnek téged is, imádkozzál gyakran értük, és búcsú, szentmisék, jócselekedetek által segíts nekik bűneikért eleget tenni. Ha kiszabadulnak, százféleképpen meghálálják jószívűségedet, és Istennél segítségére sietnek minden dolgokban.

Különösen úrfelmutatás alatt imádkozom a szenvedő lelkekért, akik Jézus jóbarátai.

15. Amitől még a rozsdás zár is kinyílik

Isten előtt az a gyermek kedves, aki nem haragtartó; sőt éppen megbántóival szemben a legfigyelmesebb. A haragot ellensége szívében őszinte baráti szeretetével igyekszik eloltani. Így az ellenségből barátot próbál alakítani. Az önmagát legyőző szeretetnek ez a jócselekedete olyan, mint a tearózsa illata, amely mindenüvé, még a bezárt szívekbe is behatol.

Ma a szünetet azokkal a társaimmal töltöm, akiket kevésbé kedvelek.

16. Amikor Jézus képét alakítod ki

A jó gyermek a megpróbáltatások, a megalázások és a betegségek idejében is nyugodt és nem rendül meg. Jól tudja, hogy „a mennyek országa erőszakot szenved, és az erőszakosok ragadják el azt.” (Mt 11,12). Másszóval: a mennyországba nem lehet csak úgy kényelmesen besétálni, hanem azt, mint valami várat, ostrommal és erőszakkal kell bevenni. Szorítanod kell magadat, hogy elháríthasd az üdvösség akadályait, kiirtsd a bűnöket, legyőzd a szenvedélyeket, és a bűnbánat, az erények és a jócselekedetek által visszaállítsd és kialakítsd magadban Jézus vonásait.

Keresztjeimet szeretni akarom, hogy Jézus is nagyon szeressen.

17. Fejlődésed és békéd alapja

Ha őszinte gyónást végzel és erősen elhatározod magadban, hogy igazán megjavulsz, akkor kezdesz erőt venni magadon. Így benned a Szentlélek uralkodik. Az ilyen gyermek kétségtelenül nagy lélekkel rendelkezik s nagy erények reményére jogosít. Hiszen kiszakítottad magad a bűnök és rossz hajlamok bilincseiből, és így nem nyögsz többé a gonosz lélek uralma alatt. Szabadon fejlődhetnek erényeid. Ha azonban kevésbé őszinte gyónást végeznél, az állandó bizonytalansághoz szoktatna téged, és megakasztaná lelki fejlődésedet és feldúlná szíved békéjét...

Ezentúl még jobban készülök elő a szentgyónásra, és a következő alkalommal meggyónom azt, ami miatt lelkiismeretem leginkább nyugtalankodik.

18. Ahol Isten uralkodik

Isten uralkodik abban a szívben, amelyből csak úgy árad a tiszta öröm és a lelki béke zavartalan derüje. És ezt az örömet még másokra is átviszi. Az öröm a lélek és a szív túláradó boldogsága, amely kifelé is önkéntelenül jelentkezik, mint ahogy a virág se tudja magába fojtani illatát. Boldog az a gyermek, aki a szülői háznak és az intézetnek ilyen illatozó virága tud lenni. Vigyázz, nehogy jókedved szertelen és féktelen legyen!

Ha látom, hogy valamelyik társamat bántja valami, foglalkozok vele, szórakoztatom a szünetekben.

19. Boldog, aki ajtómnál virraszt!

Minden jól végzett szentáldozásról így nyilatkozik Jézus: „Gyönyörűséggel voltam az emberek fiai között.” (Péld 8,31) Nem csoda, hogy egyre többször kívánod Őt magadhoz venni. Hiszen egész lényed érzi, mennyire meggazdagít Ő téged, és milyen jó Szíve felett pihenni és csak Őreá hallgatni! Mikor Vele egyesülsz, Vele együtt szereted, dicséred és magasztalod a mennyei Atyát, és az Ő végtelen értékű hálaadó imájával egyesíted kicsi szíved gyöngye köszönetét...

Szűz Mária segítségét kérem, hogy méltóképpen végezhessem a szent áldozást.

20. Akikkel Isten szívesen társalog

Ne feledd soha, hogy „Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad. (1Pt 5,5) A jó Isten szereti az olyan gyermeket, aki egyszerű és alázatos szívű, és az ilyent barátságára méltatja, kegyeiben részesíti. (Péld 3,32.34) Isten barátságát becsüld többre, mint az emberek tiszteletét. Ha jól is esik szívednek a siker, az elismerés, amely buzdít a további törekvésre, csak arra vigyázz, hogy ne hajhászd a dicséretet; szívesen vedd, ha társaidat dicsérik, és ne neheztelj meg azért, ha rólad megfélelkeznek.

Rajta leszek, hogy ne hagyja el ajkam dicsekvő beszéd.

21. Szűzanya gyermeke

Kedvessé akarsz válni Isten előtt? Viseltess a Szűzanya iránt gyermeki bizalommal és szeretettel. Isten szívesen veszi, ha Jézus Édesanyjának oltára előtt letérdelsz, és oltalmát alázattal kéred, szívedet Neki felajánlod és Neki kedvében járva, a bűnnek még látszatát is kerülöd. Ne csak magad tiszteld és szeresd Szűz Máriát, hanem társaidat is buzdítsd erre, és ne törd el, hogy bárki is tiszteletlenül szóljon Szűzanyádról!

Szűz Máriának gyakran felajánlom magamat és örömmel végzek tiszteletére apró önmegtagadásokat.

22. A kis apostol

A jó Isten szereti az olyan gyermeket, aki társainak lelki üdvéért buzgólkodik; értük imádkozik, nekik tanácsot ad, őket apró ügyességekre tanítja, hogy így őket is buzgókká tegye. Te is kövesd Assisi Szent Ferenc jelszavát: Nemcsak magának akar élni a buzgó, hanem másoknak is igyekszik javára lenni.

Nem nézem tétlenül, hogy olyan sokan távol vannak Istentől: imával és apostolkodással töreksem minél több lelket Jézushoz segíteni.

23. Ha szól a csengő...

Légy mindenben pontos, hogy este nyugodtan elmondhasd: Úgy érzem, hogy ma semmiféle szabály ellen se vétettem. Oh! milyen jó nap volt ez! Milyen lelki nyugalmat nyújt az így eltöltött napnak tudata. Mennyi kincset gyűjtesz az apró kis teendők hűséges és figyelmes elvégzésével! Mennyi erényt gyakorolsz ezzel az állandó lelkiismeretességgel, amely szeretetedet olyan tökéletessé finomítja.

Követni akarom a szenteket, akik mindent rögtön abba hagytak, amikor a csengő máshová szólította őket.

24. Ha szól a lelkiismeret...

Aki lelkiismeretes és szereti társait, az nem hallgatja meg a megszólásokat és a rágalmakat, óvakodik attól, hogy rossz ítéletet mondjon társairól, és elég találékony ahhoz, hogy mindenkit menteni tudjon. Szép lélekre vall az, ha másnál sohasem veszed észre az árnyoldalakat és a rossz dolgokat, és társaidat törekszel menteni és hibáikat kisebbiteni, hogy így őket jobb belátásra bírjad. Hozd napfényre társaidban a jót és tehetséget is, hogy nekik mindenképpen hasznukra légy.

Mindenkiről csak jót mondok és hibáikat mentetegetem.

25. Ne szórd el kincsedet!

Mikor böjtölsz, alamizsnát adsz, vagy önmegtagadást gyakorolsz, olyan észrevétlenül cselekedd, hogy az lehetőleg rejtekben maradjon, „titokban legyen: és Atyád, aki a rejtekben lát, megfizet neked”. (M 6,3–4) Sohasse tegyél azért jót, hogy lássanak és dicsérjenek az emberek, mert akkor megkapod jutalmadat az emberek hiú dicséretében (Mt 6,2), hanem

minden jótékonyágoddal és önmegtágadással Istent dicsőítsd, és felebarátaidnak adj köteles jó példát.

Gyakran mondom szívből: Istenem, mindent Érted teszek!

26. Szeretem házad ékességét

Szűz Mária gyermekkorát a templom szolgálatában töltötte: neked se lehet kitüntetőbb foglalkozásod. Örvendezzel, valahányszor az Oltáriszentség körül teljesíthetsz szolgálatot: akár imádás, akár a templom díszítése vagy az egyházi ruhák készítése által. A kis Szent Erzsébet a templom ajtóját csókolta meg, amikor zárva találta: te is tartsd életed legértékesebb idejének azokat a percekét, amelyeket az Oltáriszentség imáadására fordítasz. Ilyenkor nyisd ki szívedet, hadd hassa át Jézus édes közelsége...

Szívesen vállalom azt a szép feladatot, hogy kápolnámat én takaríthassam.

27. A rózsás kötény...

Ha a szegényekben Jézust szereted, akkor szívesen lemondasz néhány kedves vágyadról is, hogy őket anyagilag is támogasd. De Magyarországi Szent Erzsébettől tanul meg, hogy a szegényeket okosan segítsd, nehogy dologtalanságra és a munka kerülésére szoktasd őket. Azt add, amire nekik valóban szükségük van, legyen az akár élelmiszer, akár ruhanemű. Lelküknek is juttass mindig valamit: akár jó szó, akár jó olvasmányok alakjában.

Zsebpénzemből önmegtágadások által megtakarítok valamit, hogy a szegényeknek is jusson belőle.

28. A szorgalmas Márta

Aki felebarátait Jézusban szereti, az társai iránt csupa figyelem. Látszik rajta, hogy a boldogságtól sugárzik, ha valakinek segítségére lehet, ő örül legjobban, ha társait megvédheti, ha panaszaikat meghallgathatja, őket oktathatja. Boldog, ha hibáikat tudtukon kívül helyrehozhatja vagy tökéletesítheti gyengébben sikerült munkájukat.

Keresem az alkalmat, hogy ma legalább kétszer szerezzek másnak ilyen örömet.

29. Krisztus szeretete sürget

Az Úr Jézust szerető lélek legnagyobb fájdalma, hogy olyan sokan bántják meg az édes Üdvözítőt. – Azért gyakran imádkozik a bűnösök megtéréséért. – Jól tudja, hogy ezáltal Isten dicsőségéhez hozzájárul, és siettetni a lelkek üdvösségét. – Az Isten dicsőségéért és a lelkek üdvéért való buzgóság a szentek ismertető jele. Ők másképp el se képzelhetők. Akikből ez a kettős buzgóság hiányzik, az nem szereti Istent igazán!

A mai szentmisét felajánlom a bűnösök megtéréséért.

30. Öregségünk támasza

A jó gyermek sokszor gondol családjára, naponként felajánlja övéit Istennek, imádkozik szüleiért és engedelmisségével biztosítja őket arról, hogy öregségükre támaszt remélhetnek benne. – Ez az érzés ünnepnappá magasztosul szívében; olyan, mint valami kedves látogatás. Boldogítja őt az a tudat is, hogy ezáltal szüleivel szemben a legszebb hálát tanúsítja, és Isten előtt is gyarapszik kedvességben. A legközelebbi szentmisét és szentáldozást családomért ajánlom fel.

31. Aki győzelméről beszél...

Szüleid és előljáróid akkor vannak veled megelégedve, ha engedelmes lelkületed lelkiismeretes és vidám cselekedetekben mutatkozik, és látszik rajtad, hogy a szófogadás nincs terhedre. Ők akarják, tehát te készséggel megteszed; ők nem akarják, tehát te is rögtön

lemondasz véghezviteléről; ugyanazt a munkát többször megisméltetik veled, és te szó nélkül megismétled. Így csakugyan folytonos győzelmekről beszélhetsz.

Igyekezek ma minden munkámat, írásbeli és egyéb feladataimat hiba nélkül elkészíteni.

November: Nagy igazságok

Lehullanak a fák levelei, a kis virágok fejcskái végleg lekonyulnak, és az egész tájat köd üli meg. Szinte minden arra készlet, hogy gondolataiddal a lélek titokzatos világát keresd fel és üdvözölésed komoly kérdésével foglalkozzál.

1. Akik örömmel tekintenek vissza

A boldogok az égből úgy tekintenek le a földre, mint diadalaik színhelyére, ahol az Isten segítségével legyőzték a sátánt, a bűnre csábító világot és a lázadó testet. – Most már látják, hogy a kegyelem eszközeinek felhasználása által mennyi veszedelemtől szabadultak meg. Győzelmi pálmáikkal feléd is integetnek és biztatnak, hogy példájukat kövesd, és akkor te is elérkezel közéjük.

Az üdvözültekkel zengd te is: Üdv a mi Istenünknek!

2. Pártfogóul kit reméljek?

Amikor elválnak az üdvözült lélek a testtől, ha szükséges, már siet is a tisztítóhelyre, hogy a földön elkövetett bűneiért minél előbb eleget tegyen. Egyrészt vigasztalódik, hogy földi mulasztásait így rendbe hozhatja, másrészt rendkívül fáj neki, hogy nem juthat rögtön Isten boldogító látására. Szenvedéseiket megrövidítheted, ha értük buzgón imádkozol, szentmiséket mondatsz, és ma különösen igyekezel annyiszor teljes búcsút nyerni, ahányszor csak módodban áll.

A halottak napi teljes búcsú feltételei: gyónás, áldozás, bármely katolikus templom látogatása és ott hat Miatyánk, hat Üdvözlégy és hat Dicsőség elimádkozása.

3. Akkor minden eloszlik, mint a pára

A halál csak azt hagyja meg neked, amit lelkedbe-szívedbe gyűjtöttél. A külsők mind megszűnnek rád nézve, amikor átlépted az örökkévalóság küszöbét, hogy számot adj Bírádnak. Jól írta Savoyai Krisztina hercegnő: „Egészségem, vagyonom, szépségem van. És azután? Számtalan szolgának parancsolok. És azután? Ha élnem kellene százezer évig!!! És azután? A halál... És azután? Szolgálj egyedül Istennek és mindened meglesz!”

4. Nem ismerlek titeket

Az okos szüzek, vagyis a buzgó lelkek állandóan készülnek vőlegényük, vagyis az Úr Jézus fogadására. Hiszen egész életüknek célja, hogy szép legyen menyegzős ruhájuk és mécsesüket megtöltsék olajjal, vagyis, hogy a megszentelő malasztól, a szeretettől, a jócselekedetektől és az erényektől ékesen bármely pillanatban fogadhassák az Úr Jézust. Ha azután hirtelenül és váratlanul megérkezik a vőlegény, és nem így várod Őt, akkor téged is így taszít majd kárhozatra: „Nem ismerlek!” (Mt 20,1–12)

„Ébren legyetek tehát, mert nem tudjátok a napot, sem az órát!” (Mt 25,13)

5. Letaszítja őket, hogy meg se muhkannak!

A gögösök és az istentelenek bukása olyan hirtelen következik be, hogy szóhoz se tudnak jutni, mert a halál, mint a tolvaj váratlanul lepi meg őket. (Lk 12,39). Viszont az igazaknak korai és hirtelen halála csak előny, mert kiragadja őket az élet kísértései közül, és biztosítja örök boldogságukat. Nem az évek száma teszi értékessé lelkedet, hanem a szeplőtelen és az erényes élet. Miként Szent Imre hercegnél látjuk, aki 23 éves korában már megért a mennyország számára.

Akármilyen küzdelembe is kerül, a tiszta nemzedékhez akarok tartozni.

6. Fattyúhajtáson fanyar gyümölcs terem

Mikor a földműves vetni akar, előbb jól megrostálja búzáját, nehogy silány legyen az aratása. És te nem törödsz jövőddel, mert a rossznak csíráját és a dudvát megtűröd magadban és nem bánod, ha el is nyomja virágaidat! Ha zivatar dúlt kertedben, utána mindent a maga rendtelenségében hagysz ... Nem csoda, ha menekülsz magadtól. De ha meghalsz, hova futsz?! Betegségemben bajosan hozhatod majd rendbe, amit egészséges állapotban elhanyagoltál.'

Elvem: Buzgó lesz életem, hogy jámbor legyen halálom!

7. Akiknek szemét felragyogtatod

A jók a halál árnyékában se félnek, mert velük van a jó Pásztor, aki nekik biztos védelmet nyújt, és szenvedésükben is mosolyognak. Eszükbe jutnak ugyan gyarlóságai, de gyóntatójuk szava megvigasztalja őket: „Nyugodjál meg, gyóntál, Isten megbocsájtott” – és békével árasztja el egész valójukat. Fülükbe cseng: „Irgalmasságod velem jár életem minden napján.” (Zsolt 22,6). A boldog örökkévalóságba úgy kíváncsiak, mint ahogy a rab szeretne börtönéből kiszabadulni. Úgy érzik magukat, mint a gyermek, aki hamarosan viszont látja édesanyját, és megkapja fáradalmainak jutalmát.

Kérem az Egyházzal, hogy kimúlásom óráján engem is az angyalok vezessenek Teremtőm elé.

8. Ha a rosszak zavarodnak...

„Rettentő haláluk lesz a bűnösöknek” (Zsolt 33,22), mert agyongyötri őket az a lelki nyomorúság és utálatosság, aminek tudatára csak most ébrednek. Bűneik és hanyagságaik, szentségtöréseik és igazságtalanságaik kegyetlenül vádolják őket. A gonosz lélek eléjük állítja életük minden vétkét és állandóan ezt mondatja velük: „Nagyobb az én gonoszságom, hogysen bocsánatot érdemelnék!” (Ter 4,13) Nemcsak a betegség fájdalmaitól gyötrődnek, hanem azért is, mert érzik, hogy egyre borzalmasabban közeledik a rettenetes leszámolás, és tudják, hogy az igazságos Bíró előtt nem állhatnak meg.

Amíg egészséges vagyok, gyakran felindítom magamban az Istenbe vetett bizalmat, hogy a halál óráján meg ne inogjak.

9. Aki se hideg, se meleg

„Mivel langyos vagy, és sem hideg, sem meleg, kezdelek téged kivetni a számból.” (Jel 3,16) Sokat a nagy jólét vallásilag közönyössé, teljesen lanyhává tesz. Azt képzeli szinte, hogy ők nem szorulnak Istenre. Ez a lelki állapot igen megkönnyíti a gonosz lélek dolgát. Az ilyenek látszólag meg is gyónnak és áldoznak, nehogy hittanból rossz jegyet kapjanak, de eszük ágában sincs, hogy komolyan megjavuljanak! Milyen nehéz lesz ezeknek halálos órájukon komolyan megtérni!

Ajtódnál áll Jézus és kopog: nyisd ki neki szíved ajtaját és kezdj buzgó életet!

10. Az utolsó kapkodás

A vonat vágatva rohan utolsó állomása felé, és te még mindig nem rendezkedtél! Mások már régen készen állanak az ajtóban és neked akkor jut eszedbe: Jajj, még nem is végeztem életgyónást! Pedig annyi zűrzavar terheli lelkem! – Jön is a pap, hozzá is lát, hogy meggyóntasson, de közben kínzó betegségeddel bajlódsz és eszméleted is el-elhagy. A bánatra már alig marad idő, mert kifárasztott a beszéd. Környezeted is siettet a lelkiatyát, aki szomorúan figyel, milyen felületesen és üresen készülsz a számadásra ...

Szent gyónásaimat és áldozásaimat mindig lelkiismeretesen és idejében végzem el, nehogy így járjak!

11. Ki mint vet, úgy arat

Kiknek lesz rossz haláluk? Akik halálos bűnben élnek és a szentáldozáshoz készületlenül, méltatlanul járulnak; akiknek hanyag a lelkiismeretük, és a lanyhák, akik azzal intéztek el mindent, hogy majd később; akik rendesen nem imádkoznak és amint módját ejthetik, elmulasztják vallási gyakorlataikat (szentmise, szentségek, böjt); akik eltávolodnak Szűz Máriától és az Oltáriszentségtől. Isteni csodának kell történnie, hogy az ilyenek nyugodtan és a megszentelő malaszt állapotában költözhessenek az örökkévalóságba.

Mivel halálom életemet tükrözi vissza, naponta készülök rá, és semmit se tűnök meg magamban, amitől halálom óráján szeretnék megszabadulni.

12. A bűn ölte meg testedet

Isten úgy akarta, hogy az ember test szerint is halhatatlan legyen, azért ültette az élet fáját a paradicsom kertbe, hogy annak gyümölcse az ember testét megőrizze az elgyengüléstől, a haláltól. (Ter 3,22) Összűleink engedetlensége által, vagyis a bűn által jött a halál a világra (Róm 5,12) és vele a testi-lelki vergődések és a betegségek, mint a halál hírnökei „míg vissza nem térsz a földbe, amelyből vétettél” (Ter 3,19).

Gyakran jusson eszedbe, hogy tested szerint „por vagy és vissza kell térned a porba!” (Ter 3,19). Miért áldozod fel tehát a porért lelkedet?

13. Jézus és az Egyház fölmagasztalja és te megalázod?!

Jézus Krisztus az ő halála által megváltotta testedet a bűn uralmától, a szentáldozás által pedig nemcsak oltárszekerény, hanem áldoztató kehely is lett tested, amelyben ilyenkor Jézus lakik és él, és eljönnek az angyalok, hogy imádják Őt! Ilyenkor Krisztus lelke és teste szentel meg és erősít meg, hogy a Szentléleknek minél méltóbb templomává alakulj. Mikor pedig az Egyház a szentségeket feladja, szentelt olajjal keni meg testedet, hogy csakugyan szentély legyen.

Ezek után csak rajtam a sor, hogy a tisztalelkűség és a jócselekedetek által előkészítsem testemet is az örök megdicsőülésre.

14. Amerre a fa dől, ott marad

Amikor elválnak lelked a testedtől, abban a pillanatban befejeződött az érdemek szerzésének ideje, és rögtön látod, hogy üdvözültél-e vagy elkárhoztál? Akik elkárhoztak, azok azonnal elmennek az ő helyükre (ApCsel 1,25) a pokolba, és megkezdik örök szenvedéseiket. Az ördög már várja őket! A jók pedig alighogy behunyják szemüket, tüstént meglátják Istent, Krisztust és a drága Szűzanyát a szentek és az angyalok társaságában, ha már a földön eleget tettek elkövetett gyarlóságaikért; különben a tisztítóhelyre mennek.

Melyiket akarod? Szűzanyád várjon rád vagy az ördög?

15. A zarándokút végén

Ha tiszta a lelkiismereted, akkor is megremegtet a halál közelsége. Az elválástól azonban ebben az esetben nem annyira a lelked fél, mint inkább a tested, mert irtózik a feloszlástól. Ezt az erőszakos kettéválasztásodat az ördög mesterkedése eredményezte. Azért nevezi őt az Evangélium (Jn 8,44) gyilkosnak, mert ő Ádám bűnének szerzője, a halál oka, a földön végbemenő gyűlölködések és gyilkosságok oka. Isten fiai még ebben az elválásban is boldogítót találnak, mert a halál örökké egyesíti őket Krisztussal. (Fil 1,23)

A legkisebb szándékos bűn által sem akarok kedveskedni az ördögnek, aki ilyen nagy ellenségem.

16. Amin a halál után nem lehet változtatni

Amikor a lélek önmagát a test nélkül meglátja, már tudja is örök sorsát, amelyen többé nem változtathat, így mondja el ezt Jézus a türelmes szegény Lázár és a lelketlen dúsgazdag esetében: „Meghala a koldus, és az angyalok Ábrahám kebelébe (mennországba) vivék; meghala pedig a gazdag is, és eltemették a pokolban.” (Lk 16,22) Ott már nem használ a könnyörgés, nem könnyít helyzeteden a sírás. Senkise tud már rajtad segíteni. Őrőangyalod is kénytelen tőled örökre elbúcsúzni, hogy ezután a sátán rabszolgája légy.

Azonnal elkezdem javulásomat, nehogy elkéssek vele!

17. Mentségedre ott mit mondasz?

Míg a földön éltél, minden alól találtál kibúvót és megnyugtattad magad. Ott ez eszedbe sem juthat, mert egyszerre átvillan rajtad Isten minden gondoskodása és kegyelme, amelyekkel elhalmozott. Napnál világosabban áll előtted, hogy csak rajtad múltott elkárhozásod. Kifogásaid és önáltatásod úgy eltörpülnek, hogy szegyenled magad miattuk. Legyőzhetted volna szenvedélyeidet, kijavíhattad volna hibáidat, de nem hallgattál szüleidre, semmibe vetted előljáróid szavát és egyszerűen túltetted magad lelkiatyád és lelkiismereted figyelmeztetésén. Isten kegyelmeivel pedig... visszaéltél.

18. Amikor majd mindenki lelkedbe lát...

Szüleid, testvéreid, barátaid csodálkozva vesznek körül, hiszen jónak mutatkoztál! És most az egész világ tudja nevedet, mindenki rád néz, és látják lelkiismereted elrejtett titkait. Elhallgatott bűneid kiéktelenkednek rajtad. A szent tisztaság ellen elkövetett és meg nem bánt botlásaid mint rútságok áradnak ki belőled. Szenteskedésed és képmutatásod visszataszítóvá alakította egész lényedet. Mindenki irtózik tőled, csak az ördögök ujjonganak körül...

Mindent úgy teszek és gondolok, hogy az utolsó ítéleten ne kelljen szégyenkeznem.

19. Egy nap, mint ezer év

Esztendeink a földön pókhálóhoz hasonlítanak, és olyan gyorsan eltávoznak a földről, mint a towarepülő madár (Zsolt 89,9–10). „Mint a csepp a tenger vizéhez mérve, mint a porszem a homokban oly csekélyek (az emberek) esztendei az örökkévalóság mellett.” (Sirák 18,8) És „egy nap az Úrnál annyi, mint ezer év, és ezer év, mint egy nap.” (2Pt 3,8) Hogy éveid értékesek legyenek, gyakorold az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit! (Tób 12,9)

Bárcsak én is Magyarországi Szent Erzsébet szavaival költözhetnék a boldog örökkévalóságba: „Oh Mária, jöjj segítségemre! Jön Jegyesem, hogy elvigye a menyasszonyát.”

20. Végre otthon!

„Míg a testben élünk, távol járunk az Úrtól.” (2Kor 5,6). Földi életünkben ugyanis a hit által ismerhetjük meg Istent, de ha elérkezünk az Úrhoz, akkor a halál után színről-színre látjuk Őt. (1Kor 13,12) Akkor a hit átmegy Istennek közvetlen szemléletébe, a remény Istennek örök bírásába, a szeretet azonban nemcsak megmarad, hanem egészen tökéletessé válik.

Míg tehát „távol vagy” az Úrtól, törekedj Neki nagyon tetszeni a szeretet által, hogy mikor Hozzá érkezel, övéi közé fogadhasson!

21. A Bárány menyegzős lakomája

Evangélium a mennyországot királyi menyegzős lakomához hasonlítja. Itt Krisztus a Vőlegény, aki az üdvözülteket mint jegyeseket elviszi mennyei Atyja házába, ahol nekik előre helyet készített (Jn 14,2; Mt 22,2–14). Tehát „boldogok, akik a Bárány menyegzős lakomájára hivatalosak!” (Jel 19,9). Ha megőrizték a kapott menyegzős ruhát, leülhetnek a mennyei Atya asztalához (Lk 22,30), vagyis az Ő végtelenül boldog és szép életében részesülnek.

Mikor az engedelmisség valahová szólít, készségesen kövesd, hogy egykor a mennyei lakomára is hivatalos lehess!

22. A szűk kapu és keskeny út

„A szűk kapun menjetek be; mert tágas a kapu és széles az út, amely a pusztulásba viszen, és sokan vannak, akik azon bemennek. Mily szűk a kapu és keskeny az út, amely az életre viszen, és kevesen vannak, akik azt megtalálják!” (Mt 7,13–14) A keskeny út az erények, az önfegyelmzés, a bűnbánat és jócselekedetek útja. A széles út a könnyelműség, a fegyelmetlenség, a bűn és a szenvedélyek útja.

Vigyázz, mert a bűn útja csak könnyebbnek látszik, valójában azonban fáradtságosabb, mint az erény szűk ösvénye, mert nélkülözi Isten kegyelmét és a lelkiismeret édes békéjét!

23. Olyan keveset kér érte

Csak ennyit vár tőled: légy hűséges és meg ne inogj soha! Hiszen szentek ivadéka vagy, aki az örök életet várod, „amelyet Isten azoknak juttat, akik sohasem szegik meg iránta való hűségüket!” (Tób 2,18.) Ha meg is vizsgál téged a szenvedések és megpróbáltatások által, mint az aranyat a kohóban (Bölcs 3,6), jutalmad „az Úrnál vagyon,” mert jobbával betakar és szentséges karjával megvéd téged (Bölcs 5,16–17).

Ha azt akarod, hogy lelked kedves legyen Isten előtt, kis dolgokban is tanúsíts hűséget, akkor hallod majd haláloed óráján: „Menj be Urad örömébe!” (Mt 25,23)

24. Akkor kitűnik, hogy mi vagy

A megszentelő malaszt által Isten fogadott fiaivá lettünk. Ezt a nagy méltóságunkat most még nem veszi észre a világ. „Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismeri Őt. Szeretteim, most Isten fiai vagyunk, és még nem tűnt ki, hogy mik leszünk. Tudjuk azonban, hogy amikor meg fog jelenni, hasonlók leszünk Hozzá, mert látni fogjuk Őt, amint van”. (1Jn 3,2) Az utolsó ítélet napján csodálkozva látják majd a világ fiai istenfiúi méltóságukat, mert Istenéhez hasonló dicsőségben fogunk tündökölni, őt színről-színre szemléljük és szeretjük.

Ne ijedj meg, ha buzgóságodért kinevetnek, és sohase szégyelld Krisztust megvallani, akkor te is Vele tündökölsz majd egykor az igazak társaságában. (Lk 12,8–9; Mt 10,32–33)

25. Két úton

A mennyországba csak az ártatlanság és a bűnbánat útján érkezhetsz el. Vezeklésednek is az legyen a célja, hogy lelki romlatlanságodat igyekezzél visszaszerezni, ha könnyelműséged

folytán elveszítetted. Mindkét ösvényen csak úgy haladsz előre, ha folytonosan megtartod Jézus szavait: „Bizony mondom nektek, ha meg nem változtok, és nem lesztek (olyan lelkületűek), mint a kisdedek, nem mentek be a mennyek országába. Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisdéd, az nagyobb mennyek országában”. (Mt 18,3–4)

Ha nem követted a szenteket az ártatlanság útján, utánozd alázatos és kitartó bűnbánatukat, mert a töredelmes, alázatos szívet Isten nem veti meg (Zsolt 50,19), és „meggyógyítja a megtört szívűeket, bekötözi sebeiket.” (Zsolt 146,3)

26. Az örök haza örömei

Az üdvözültek „hálát zengve mennek a Sionra (mennyországba), és örök vidámság lesz fejük felett; öröm és vidámság lesz a részük, és eltűnik a fájdalom és a jajgatás.” (Iz 35,10) „Isten letöröl szemükről minden könnyet” (Jel 7,17) és „gyönyörúsége patakjával itatja őket” (Zsolt 36,9). Az igazakat Isten a dicsőség világosságával képesíti arra, hogy Őt olyannak lássák, amilyen, és Vele zavartalan boldogságban egyesüljenek.

Minden földi szenvedés eltörpül, ha örök hazámra gondolok.

27. És örömeteket senki sem veszi el tőletek!

Az égiek boldogsága mindig a legteljesebb lesz, és semmi sem hiányzik belőle. Isten látása sohasem válhat számukra unottá, mert a végtelen Jóság és Tökéletesség mindig új és új oldalról tud előttük bemutatkozni. Örömeikhez az is járul, hogy Istenben látják a teremtett világot, a hittitkokat, az összes üdvözülteket s mindazokat, akik velük főképp üdvözülésük szempontjából valami vonatkozásban vannak. Teljes megnyugvásukat még az se zavarja, ha valamelyik hozzátartozójuk elkárhozott, mert látják, hogy „Isten minden tette a szeretet és az igazság összhangját mutatja”.

Sokszor köszönöm meg Istennek, hogy ezeknek én is részesévé lehetek.

28. Nem tudom, honnét valók vagytok!

Eddig nem szolgáltatok nekem és nem törődtetek velem; „félre tőlem mindnyájan, ti gonosztevők!” (Lk 13,27) „És az ország... fiai kivettetnek a külső sötétségre; ott leszen sírás és fogak csikorgatása.” (Mt 8,12) A mennyország örök világosságával szemben a pokol, a külső sötétség, mert nincs napja: sohasem láthatják Istent, akinek boldogító szemlélése és bírása nélkül örökre boldogtalanok. Fájdalmukat és dühüket jelzi a sírás és a fogak csikorgatása. Férgük meg nem hal, mert mindig vádolja őket lelkiismeretük, hogy saját hibájukból veszítették el a mennyországot, és szenvedéseiket növeli tűzük, amely soha ki nem alszik. (Mk 9,43)

Naponta kérem Istent, hogy a gyűlölet ezen helyétől mentsen meg.

29. Gyónás, amely már késő

Az egész pokol visszhangzik tőle. Minden elkárhozott vádolja önmagát, felsorolja bűneit; elmondja, hol mulasztotta el felhasználni a kegyelem eszközeit. Kétségbeesetten hangzik ajkukról: Oh miért nem hallgattam lelkiatyámra, szüleimre, tanárimra?! Milyen könnyen ott lehetnék most én is velük az égben! ... Aztán pontosan megállapítják, mit, hogyan kellett volna tenniök. Csak egy hiányzik belőlük: a szeretet. Tehetetlenségükben gyűlölik Istent, önmagukat, egymást és mindenkit.

Egy pár percig tartó örömért, szeszélyért nem áldozom fel örök boldogságomat!

30. Oh áldott keresztfa!

Szent András apostol kitárt karokkal két napig függött a kereszten és közben tanította a népet és így imádkozott: „Oh jóságos kereszt, amely dísz és szépséget Krisztus tagjaitól kaptál, emelj ki engem az emberek közül és adj vissza Mesteremnek, hogy rólad elfogadjon

az, aki rajtad engem megváltott. Óh csodálatos kereszt, óh kívánatos kereszt, óh kereszt, amely az egész világon Krisztus véréből ragyogsz, ments meg engem!”

Bajaidban, de különösen a halál óráján öleld magadhoz a keresztet, és győzelmet aratsz lelked ellenségei fölött.

December: Nagy kötelességeink

A hajnali misék lelkes énekében állandóan fölcsendül: Jöjj el, édes Üdvözítőnk! És biztatóan hangzik Mária üdvözlése, mert Mária a hajnal, aki előre jelezte, hogy jön Krisztus, a világ világossága. Adventnek ezek a szent várakozó napjai állítsák eléd nagy kötelességeidet, hogy méltóbban siethess Jézus imadására.

1. Akié a fa, azé a gyümölcse

Azáltal dicsérheted és magasztalhatod Istent, hogyha Neki ajánlod gondolataidat, érzelmeidet, beszédedet és tetteidet. Vajon a fa gyümölcse nem tartozik-e a fához? Te elbitorlod Istentől, amit nem ajánlasz fel Neki, hanem magadnak tulajdonítod. Testi-lelki tehetségeidet gyümölcsoztesd a tanulás, az engedelmesség és az áhítat gyakorlatai által. Mindig gondolj arra, hogy mindened Istené; úgy használd tehát lelked és tested erőit, hogy azokkal Istent dicsérd és szeresd, embertársaidnak javára légy, és magad számára a mennyországot biztosítsd.

Jelszavam lesz: Mindent Istenért és a lelkekért!

2. Ahogy Ő, úgy te is

Csak Jézus Krisztus vezethet el téged a mennyei Atyához az égbe, mástól nem tudhatod meg az égbe vezető utat. Ezért mondja Jézus: „Én vagyok az út ... Senki sem jut el az Atyához másképp, mint én általam”. (Jn 14,6) Hogyan? „Példát adtam nektek, hogy amint én cselekedtem veletek, ti is úgy cselekedjetek”. (Jn 13,15) Ő egész életét nekünk szentelte, hogy mindnyájunkat megtanítsa a boldogság igazi útjára; szenvedett és meghalt értünk, hogy az örök boldogságba be is juthassunk. Te is szenteld egész életedet Jézusnak, és igyekezzél úgy gondolkodni, érezni és tenni másokkal szemben, mint Ő.

Hogy Jézus lelkét megismerhessem és követhessem, gyakran olvasom az Evangéliumot, de csak akkor, ha katolikus püspök jóváhagyásával adták ki!

3. Mindent Szűz Mária által!

Amikor Szűz Mária test szerint az Úr Jézusnak édesanyja lett, ugyanakkor lett azoknak is lelkileg anyjuk, akik Jézus Krisztusban újjászülettek. Tehát Szűz Mária Isten anyja és az emberek anyja. Milyen csodálatosan nagy Szűz Mária, aki az Atyaisten szeretett leánya, a Fiúnak anyja és a Szentléleknek eleven temploma, sőt jegyese! Ezért olyan nagy Istennél Szűz Mária közbenjáró ereje, amelyről azt mondja Szent Bernát: „Mindent Mária útján akart adni nekünk az Isten!” Ő vezet téged Jézushoz!

Szűz Mária szeretetét és tiszteletét legszebb kötelességemnek tartom.

4. Tiszteld őt és hallgass szavára!

Az Úr Jézus figyelmeztet: „Vigyázzatok, hogy meg ne vessetek egyet a kicsinyek közül; mert mondom nektek, hogy azok angyalai az égben mindenkor látják Atyám orcáját, aki mennyekben vagyon”. (Mt 18,10) A kicsinyek alatt érti Jézus a kicsikéket, a gyengéket, akik

védekezni, a megbántást megtorolni nem tudják. Ha e kicsinyeket megvted, lenézed, megbántod vagy megbotránkoztatod, akkor megsérted őrzőangyalaikat is, akik védenek Isten előtt pártjukat fogják, bántalmazóikat és csábítóikat pedig vádolják.

Nemcsak saját őrzőangyalomat tiszteltem és hálásan szerettem, hanem társaimét is, akik velem együtt élnek. Azokat sem akarom megsérteni.

5. A Szentháromság eleven szentélyei

A szentek lelkében lakást vett a Szentháromság, szívüket felékesítette az erényekkel és ajándékaival, a megszentelő malaszt és a szeretet által Isten természetének és életének részeseivé tette őket, haláluk után pedig Isten boldogító látására méltatta hűséges barátait. Ők valóban nagy kitüntetésben részesültek, mert most már örökre a mennyei Atya fogadott fiai, Jézus Krisztusnak testvérei és a Szentlélek templomai. Te is lehetsz ilyen boldog, ha példájukat követed.

Elhatározom, hogy rossz természetem ösztönzései helyett a kegyelem buzdításaira hallgatok.

6. Jézus Krisztus jegyese

Az Anyaszentegyház állandósítja Jézusnak munkáját a földön. E célból csalatkozhatatlanul tanítja, magyarázza Jézus tanait, kiszolgáltatja a szentségeket és vezeti, őrzi a lelkeket. Ennek a mi Édesanyánknak minden ügye, sikere és megaláztatása, öröme és szenvedése érdekeljen téged, és legyél boldog, ha bármivel is előmozdíthatod szent érdekeit. Örömmel engedelmeskedj a pápának, megyéspüspököknek, plébánosoknak és hitoktatóknak.

Amikor valamiben nehéz az Egyháznak engedelmeskednem, gondolok Jézus szavára, amit az Egyházzal mond: „Aki titeket hallgat, engem hallgat! (Lk 10,16)

7. Isten buzdít és vezet őáltala

Lelkiatyádban magát Jézus Krisztust lásd, mert ő Isten tekintélyével irányítja lelkiismeretedet. Mikor bűneidet Isten nevében megbocsájtja, akkor megnyitja a te számodra az ég kapuját, s amikor hibáidra figyelmeztet, vagy az erényekre buzdít, akkor Jézus helyett a tökéletesség útján vezet. Tiszteld tehát lelki hatalma miatt, bizalommal nyisd ki előtte szívedet és készségesen fogadd meg szavát.

Gyóntatom előtt olyanak akarok látszani, milyen Isten előtt vagyok.

8. Aki a kígyó fejét összetörte...

A szentségek gyógyítják meg benned a bűn okozta sebeket, és állítják helyre lelkedben azt az összhangot, amelyet a bűn és következményei (a rossz hajlamok és a lázongó szenvedélyek) annyira megzavartak. Szűz Mária egyik legnagyobb kiváltsága az, hogy Jézusnak jövő halálára való tekintettel egyedül őt óvta meg Isten még az áteredő büntől is és a bűn (fent említett) következményeitől, így a szeplőtelenül fogantatott Szűz Mária egy pillanatig se volt az ördög uralma alatt. Az ő közbejárása és oltalma szabadít meg és őríz meg téged is minden büntől, még a bűnös hajlamoktól és szenvedélyektől is.

Sóhajtsd ezt gyakran: Oh szeplőtelenül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk!

9. Hogy énekeljen Neked dicsőségem!

Az én dicsőségem a lelkem (Zsolt 19,13), és boldog hivatásom itt a földön, hogy Istent dicsőítő és hálaadó énekem virradattól késő estig sohase szűnjék meg. Hiszen Isten megmentésemre és boldogításomra az üdvösség annyi eszközét adta, és végül Egyszülött Fiát küldötte le a földre, de nem azért, hogy „neki szolgáljanak hanem ő szolgáljon és életét adja váltságul” (Mk 11,45) az ördög rabszolgaságába süllyedt lelkekért. Méltán kérdi tőled Jézus:

Mit ér neked a világ minden java, ha elkárhozik lelked? Mivel váltod ki majd a pokolból, mi kárpótolja örök boldogságod elvesztését? (Vö. Mt 16,26; Mk 8,36–37)

Mielőtt valamihez fogok, meggondolom, vajon lelkem üdvére vagy kárára válik-e?

10. A széltől lengetett nád

Erős és határozott egyéniséged csak akkor alakul ki, ha kimondott szavadért, ígéretedért helyt is tudsz állani, és véleményedet nem változtatod minden pillanatban. Akik mindig arra fordulnak, amerre őket a szél, vagyis mások véleménye vagy a rossz hajlamok ingatják, azokat széltől lengetett nádszálnak nevezi Jézus (Mt 11,7). Ha így majd kívülről, majd belülről hajlítgat a szél, akkor állhatatlan, elkényeztetett, élvezetvágyó és gyöngye jellemű leszel.

Szoktasd magad hozzá a következetes határozottsághoz, nehogy rólad is azt mondják: Jövődben nincs remény, jelenében nincs öröm!

11. Mikor kinyitod ablakaidat

A fölkelő nap beragyog hozzád és szinte kényszerít, hogy beengedd fölüdítő sugarait. Kitárod ablakodat is és teli tüdővel, kipirult arccal szívod magadba a friss levegőt. Ezalatt szobádban virágaid is kinyitják szirmaikat, hogy beigyák a beáramló fényözönt. Mikor szórakozol, hasonló történik. Társaid vagy az emberek lelke hatol beléd, de sajnos, nem mindig üdítőleg és nemesítőleg megy végbe ez a lelki szellőztetés.

Az emberek között úgy nyisd ki lelkedet-szívedet, hogy féltve őrzött szentélyedbe a bűnnek még árnyéka se vetődhessen be.

12. Ami válladat nyomja

Tudom, te se vagy teher nélkül, bár külsőleg azt szeretnéd mutatni. Kereszt rád is súlyosodik, mert különben benn maradnál sok hibádban. Most a fölkelés esik nehezedre, majd hiúságodat vagy érzékenységedet sérti meg valamelyik társad. Azután meg a felelés nem sikerül, úgy ahogy te képzelted, majd a szerepek kiosztásánál mellőznek vagy semmitmondó dolgokkal bíznak meg. Talán tanárnőd se veszi észre tehetségedet, avagy nem boldogulsz egyik-másik hajlamoddal!

Ilyenkor győzd le bosszúságodat buzgó imával, és ne add fel a harcot!

13. Hullámok tetején

Szíved olyan, mint a tenger felszíne: sohasem egyforma. Ez lehet jó, de válhat veszedelmessé is. Ha folyton változó érzelmeidet finom lelkiismereted úgy irányítja, hogy azok magad és mások számára lelki fejlődést és apró szép örömöket jelentsenek, akkor győztél. Ha azonban ezek csak ingatag és erőtlen akaratodnak jelei, akkor előbb-utóbb vétkes hajlamokká, szenvedélyekké fajulhatnak benned. Légy résen, nehogy elferdült érzelmeid elvakítsanak és Jézustól elidegenítsenek!

Ébren figyelek, hogy képzeletemet is fékezzem.

14. Ami mindennek a lelke

Fékezetlenséged oka sokszor annak is, hogy semmiben se tartasz rendet, mindenről lekésel. Későn fekszel, és utolsó pillanatban rángatnak ki az ágyból. Így aztán elmarad a reggeli ima, mert futnod kell az iskolába. Idődet nem tudod beosztani, és éppen azért semmire sincs érkezésed. Ez a sok kapkodás idegessé tesz, és minden dolgot csak félig végezheted el, mert már más teendő áll előtted... Jaj annak a háznak, amelyiket ilyen nő vezet!

A lelkiismeretességhez tartozik az is, hogy mindent idejében végezz el! Ezt ajánld fel hibáidért vezeklésül.

15. Elveszett nap

Ha örömeidnek, vágyaidnak középpontjába magadat, saját személyedet helyezed, akkor eltérsz attól a szent céltől, amelyre Isten alkotott. Neked ugyanis az a hivatásod, hogy a szeretet kicsi és nagy áldozatai által a körülötted élők örömeit és fájdalmait megosszad, értük élj, és elfelejtkezzél magadról. A szívedben lobogó láng ne annyira neked világítson és téged melegítsen, mint inkább azokat, akiknek valamivel tartozol, és akik között élsz. Így találsz magadra az Istenért gyakorolt szeretetben, és csak így fejlődik lelked.

Elveszettnek tartom azt a napot, amelyen egyszer sem hoztam meg a szeretet kicsi áldozatait. Ha ez nehéz, gondolj Jézuska közeli születésére.

16. Az Ő kedveskedései

Az isteni Kisdéd a sokat betegeskedő Szent Klára karjába simult és vállára hajtotta édesen mosolygó arcocskáját. Így vigasztalta meg. Mikor pedig a szaracénok megrohanták kolostorukat, ezt válaszolta a segítségért esdeklő Szent Klárának: „Én titeket mindig megőrizlek”. – Menj te is bizalommal az Oltáriszentségben rejtőző Jézushoz. Ő rád is vigyáz, téged is magához ölel, csak légy olyan áldozatos és kitartó imádságban, amilyen Assisi Szent Klára volt.

Minden szentséglátogatásom alkalmával valami kegyelmet tartogat számomra a szentségi Jézus. Hideg és szórakozott viselkedéssel nem akarom ezt elveszíteni.

17. Ne gördíts akadályokat!

Isten tudja, hogy te mindent a látható dolgokhoz kötsz, mert testből és lélekből állsz. Mikor tehát megszentelésedet akarja eszközölni, akkor végtelen jóságában alkalmazkodik hozzád, és látható tárgyakhoz és látható cselekedetekhez fűzi megszentülésedet. A trienti szent zsinat szerint (VII. ülés, 6. kánon) a szentségek mint Isten eszközei, Isten akarata szerint tartalmazzák és megadják a kegyelmet mindazoknak, akik nem állítanak elébe akadályt. Aki komoly előkészülettel és bensőséges áhítattal járul a szentségekhez, abban növekszik a megszentelő kegyelem és lesz ereje, lendülete az erények gyakorlására.

Nem ragaszkodom hibámhoz vagy rossz hajlamomhoz, nehogy akadályt állítsak a kegyelem elé.

18. Aki kedveli a veszélyt, elvész benne

„Sokat vitt tévedésbe vakmerő kívánságuk” (Sirák 3,26), amely felcsigázta képzelődésüket, és úgy járnak, mint a madár, amely „siet a hálóba, és nem tudja, hogy életével játszik”. (Péld 7,23) Hány fiatal lélek maradt volna ártatlan és boldog, ha nem játszott volna a bűn alkalmával? Hiába figyelmeztették szülei és elöljárói, ő hetykén vágta oda nekik, hogy ez vagy az rá nézve egyáltalán nem veszedelmes! Elfelejtették, hogy a sátán ravasz és a mérget észrevétlenül lopja szívükbe.

Ha magamban rendetlen és túlságos vonzódást érzek valami irányban, megfigyelem magamat, hátha ez az a pont, amelyen legkönnyebben támadhat meg a gonosz lélek.

19. Legrövidebb út az égbe

A szegények, az elnyomottak és a mindenkitől elhagyottak érzik a legjobban, hogy a föld számukra tövist és bogáncsot terem. (Ter 3,18) Érdekeiket nem igen viselik szívükön az emberek, velük őszinte szeretettel alig foglalkoznak, mert kevés ember látja bennük az Úr Jézust, mint Assisi Szent Ferenc a bélpoklosban, akit megcsókolt. Pedig a Szentírás szerint (Iz 61,1; Mt 11,5) a Megváltót azért küldötte az Úr, hogy örömhírt vigyen a szegényeknek és meggyógyítsa a megtört szívűeket. Az utolsó ítélet napján viszont így szól majd: „Bizony

mondom nektek, amit egynek e legkisebb (legszegényebb, legutolsó) atyámfiaik közül cselekedtetek, nekem cselekedtetek”. (Mt 26,40) Te eddig hogyan bántál velük?

20. Amiért még az oltártól is vissza kell fordulnod

Krisztus titokzatos teste az Egyház, amelynek tagjai az egyes hívek. Amint nem lehet meghasonlás az emberi test egyes tagjai között, hiszen az emberi test tagjai mind egymással összhangban egymásért szorgoskodnak: úgy az Egyház hívei sem irigykedjenek egymásra, legyen távol tőlünk a versengés és még inkább a harag és a gyűlölködés. (1Kor 12, 12–31) *A kibékülést nem szabad halogatnod!*

Jézus szerint, ha ajándékkal már az oltár előtt állasz, és ott eszedbe jut, hogy valakinek jogos panasa van ellened: „hagyd ott ajándéodat az oltár előtt. és eredj előbb megbékülni, és akkor menj és ajánld föl ajándéodat!” (Mt 5,23-24)

21. Akik tudnak könnyeket felszárítani

A valóban jó szív gyorsan elfelejti azokat a sértéseket és igazságtalanságokat, amelyek őt érték, de sokáig fáj neki az, amivel ő másoknak szerzett bánatot. Érzékenysége arra vonatkozik, hogy ő senkinek se legyen terhére, hanem mindenkinek öröme és könnyebbségére. Ha pedig akarata nélkül mégis okozója volt más könnyeinek, leírhatatlan kedvességgel tud kérlelni és ezer figyelmességgel igyekszik a fájdalmat felejtetni.

Azokért gyakran imádkozom, akik miattam valamikor szenvedtek.

22. A béke és a szeretet galambja

Mivel te is Krisztus titokzatos testének (az Egyháznak) tagja vagy, nem szabad rossz példával az Anyaszentegyháznak kárára lenned. Ellenkezőleg vigyáz, hogy társaid jó példadon épüljenek. Csípős megjegyzéseiddel ne ásd alá tanáraid és előljáróid tekintélyét, mert ha ezáltal a fegyelem meglazul, te is felelős leszel érte. Inkább ügyesen oszlasd el a társaid között esetleg fölmerülő ellentéteket és zúgolódásokat!

Mint a béke és a szeretet fehér galambja Jézushoz minél több társamat igyekszem vezetni!

23. Velünk az Isten!

Ma az Egyház így hívja az emberi testet öltött és karácsony éjjelén az emberek közé érkező Fiú-Istent: „O Emmanuel (velünk az Isten), Királyunk és Törvényhozónk, a nemzetek várakozása és azok Üdvözítője, jöjj, Urunk, Istenünk, hogy megszabadíts bennünket!” Milyen jól esik tudnom, hogy „az Úr... mint hős harcos áll mellettem” (Jer 20,11), amikor a magam gyarlóságai mellett még mások hibáit és kellemetlenkedéseit is el kell viselnem.

Ilyenkor Szűz Máriára gondolok, aki olyan sokat túrt el Betlehemben szívtelen honfitársaitól.

24. A boldogító várakozás

Ekképpen kezdi az Egyház a mai papi zsolozsmát: „Ma megtudjátok, hogy eljő az Úr, reggel pedig meglátjátok az ő dicsőségét!” (vö. Kiv 16,6–7) Szentelődj meg tehát ma a böjt, az imádság és szentségek fölvétele által, hogy fölötted is uralkodhasson a világ Megváltója. Csak így járja át majd az igazi béke szívedet a karácsonyfa alatt, ahová helyezd el a betlehemi jászolt is. Milyen szép lenne, ha minden családban ott állana a kis Betlehem. Ennek közelében iparkodjunk egymásnak örömet szerezni.

Reggelenként vidd el Jézuskának kis ajándéodat!

25. Isteni Gyermekek született nekünk!

„Mialatt mély csend borult mindenre, s az éjjel sietős útja közepén tartott, mindenható Igéd az égből, királyi trónodról, ott termett a pusztulásra szánt föld közepén.” (Bölcs 18,14) És „embernek születve, Istenként is ragyog” (hajnali miséből), hogy kiűzze a bűn-okozta sötétséget a szívekből és a kegyelem fényével árássa el a lelkeket. Jézuska kimondhatatlan békét biztosít számodra, ha feltétlenül aláveted magad szelíd uralmának. Valóban! Ezen a napon még a fásult szívek is megérik, hogy közel az Isten!

Ma sokszor keresem föl, legalább lélekben, a betlehemi Barlangot, és apró áldozataim virágaival veszem körül Jézuska jászolát.

26. A kis Jézus kísérői

Az Egyház karácsony után ünnepli Szent István első vértanú, Szent János apostol és az aprószentek ünnepét. Mindannyian igen kedvesek Jézusnak, azért őket a kis Jézus kísérőinek nevezték. Jézusért valamennyien vértanúságot szenvedtek, bár Jánost Isten csodálatosan megmentette. Szent István jó példát adott a felebaráti szeretetre, amikor utolsó szavában is megkövezőiért imádkozott: „Uram, ne tulajdonítsd nekik ezt bűnül!” (ApCsel 7,60) – Ne felejtse el: Jézus kíséretében lenni annyit jelent, mint magadat Jézusért és a lelkekért feláldozni!

Boldog, akit Jézus az ő barátságával kitüntet! Én is ki akarom érdemelni.

27. Szűz Mária védője

Szent János apostol, evangélista és próféta, aki Jézus első és legmeghittebb tanítványai közé tartozott. Méltán kapta a „kis Jézus kísérője” nevet, mert Jézust Szűz Máriával együtt hűségesen kísérte egész a Kálváriáig, míg a többi apostol szétfutott, amikor Jézust elfogták. Szüzességéért és hűséges ragaszkodásáért az isteni Mester is jobban szerette őt, és megengedte neki, hogy az utolsó vacsorán kebelére hajoljon (Jn 13,23–25). Halála előtt az Úr Jézus Szent János apostolra bízta édesanyját is! (Jn 19,26–27)

Én is Szűzanyám védőjévé akarok válni, és nem nézem el szótlantul, ha társaságomban bárki is bántalmazni meri őt.

28. A vértanúk virágai

A kegyetlen Heródes Jézuska helyett a betlehemi ártatlan gyermekeket ölette le katonáival. Testüket ott temették el az isteni Kisdéd jászolától nem messze, hogy testük is Annak közelében pihenjen, akiért zsenge korukban meghaltak. „Ezek követik a Bárányt, amerre csak megyen; ezek váltattak meg az emberek közül, zsengeül Istennek és a Báránynak, és szájukban nem találtaték hazugság, mert szeplőtelenül vannak Isten trónja előtt.” (Jel 14,4–5)

Én is a Bárány kíséretéhez akarok tartozni, azért se szívemben, sem ajkamon nem tűröm meg a hazugságot, és vigyázok a szent tisztaságra.

29. Míg az Örökös kiskorú

Az Ószövetség az emberiség számára a kiskorúság és a szolgaság ideje volt. Krisztus nagykorúsított és megváltott bennünket, mert lefizette értünk a vételárat, amely az ő vére volt. Így a szolgákból és a kiskorúakból Isten fogadott fiai lettünk. Tehát bízást mondhatjuk Istennek: Miatyánk! A kiskorú nem rendelkezhetik vagyonával, hanem ha meghal atyja, gyámjainak felügyelete alatt áll. Jézus gyámjai szülei voltak, akiknek Ő harminc éves koráig engedelmeskedett, amint azt mennyei Atyja előre meghatározta. (Gal 4,1–7)

Akár kiskorú, akár nagykorú vagyok, alázatosan követem Jézus példáját a készséges és a föltétlen engedelmisségben.

30. Jel, amelynek ellene mondanak

A karácsonyi örömekbe gyorsan vegyül bele a szenvedés, mert erre az isteni Kisdedre nem kényelmes és becézett élet vár, hanem szenvedés – miérettünk! Szűz Máriának ezt jövendőli Jézusról az agg Simeon: „Íme tétetett ez sokak romlására és feltámadására... és jelül, amelynek ellene mondanak; neked magadnak is tör fogja átjárni lelkedet, hogy nyilvánosságra jöjjenek sok szívből a gondolatok.” (Lk 2,34–35) Krisztus két táborra osztja az embereket. Akik Őt el nem fogadják és parancsainak ellene szegülnek, azokból kitör a lappangó gonoszság és elkárhoznak. Akik Vele tartanak, üdvözülnek. Te melyik táborhoz szegődsz?

31. Ródd le örömmel a hála adóját!

Szent Szilveszter napján mélységes hála fogjon el Isten iránt, aki jóságának és szeretetének annyi jelével halmozott el ezen év folyamán. Mennyi kegyelemmel árasztotta el lelkedet, hányszor bocsájtott meg, mennyiszor szállott szívedbe, amikor szentáldozáshoz járultál!? Megvilágosításával és segítségével hány bűntől oltalmazott meg?! Kedves szüleid, előljáróid és tanáraid által mennyi testi és lelki veszedelmektől mentett meg?!

Isten után szüleid, előljáróid, tanáraid és egyéb jótévedőid is érezzék, hogy a hálaról nem feledkeztem el.

Az Egyház hálaadó imáját végezd el ma: Isten, akinek irgalmassága megszámlálhatatlan, és jóságának kincse véghetetlen: hálat adunk szent Fölségednek minden ajándékaidért, és kegyességed előtt szüntelenül esdekelünk: hogy aki a Hozzád folyamodók kérését teljesíted, őket soha el nem hagyva, az örökké tartó jutalmakra vezesd. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Január: Jézuska karácsonyi ajándéka

E hónapban különösképpen utánozd a kedves és engedelmes Jézuskát. Milyen pontos, hű és szorgalmas volt Ő minden munkájában?! Ki ne akarná utánozni az isteni Gyermeke magaviseletét?!

1. Jézus Nevével Jézusért

„Gyermeke, én saját magam adom karácsonyi ajándéku mindazoknak, akik nekem tiszta és szerető szívet nyújtanak; akarod-e?” Igen, Jézuskám, akarom. Jöjj szívembe a szentáldozáskor és maradj nálam szívesen, mint a jászolban. Szívem is szegényes, mint jászolod, de boldogabb, mint az, mert tud szeretni, mert akar szeretni, és mindezt Neked meg akarja mondani, és komolyan törekszik ezt be is bizonyítani.

Újév napját Jézus szent Nevében kezdem el, és e szent Névvvel ajkamon teszek mindent.

2. Jézuska mosolyával

„Gyermeke, karácsonyi ajándéku nyújtom át neked azt a mosolyomat, amelyet Szűzanyám, Mária ajkamon látott... és szeretném ezt a tieden is látni...” Igen, Jézusom, meg akarom őrizni a Te mosolyodat ajkamon, hogy mindenkinek örömet szerezzek. Társaimhoz intézett szavaim, előljáróimnak adott válaszaim, föllépésem, és egész külsőm mutassa, hogy lelkemből sugárzik a Te mosolyodnak az a varázsa és nyájassága, amelyet Te annyira szeretsz kedves gyermekeiden látni.

Jószívű leszek, hogy így könnyebben férközhessek becsukódott és elkeseredett szívű társaim lelkéhez.

3. Szalmából érték...

Gyermeke, karácsonyi ajándéku fogadd tőlem azt a szalmát, amelyen a jászolban feküdtem. Ez jelképezi azokat a kisebb tetteket, amelyek részedre örökértékűek lesznek, ha azokat érettem szívesen és pontosan végzed el.” Igen, Jézusom, nagyon vigyázok, hogy a mai nap ne múltjék el haszon nélkül, hanem hűségből, pontosságból, röpimákból, kis szolgálatokból és apró önmegtágadásokból készítek Neked nyugalmas és békés pihenő helyet szívemben.

Úgy igyekszem szívességet tenni, hogy azt az emberek észre se vegyék, csak az, akivel jót tettem.

4. Horzsoló jászol

„Gyermeke, karácsonyi ajándéku kapod tőlem azt a jászolt, amelybe engem Édesanyám helyezett, és amely gyöngé testemet horzsolta. Ennek az ajándéknak nincsen értéke részedre?” – Oh! Jézusom, de mekkora! Ezután én sem akarok mindent megadni érteimnek, és nem tűröm, hogy engem akár étkezésben, akár ruházatban, akár bánásmódban kényeztessenek. Jézuskának még rendes szobája sem volt, én meg mindig csak a legfinomabb dolgokat kívánom!?

Kicsi lemondásaimat észrevétlenül, és csak Jézusért gyakorlom. Amit aztán így összegyűjtök, azt az árváknak juttatom.

5. Boldog, aki Őrá hallgat

„Gyermekem, karácsonyi ajándéku! szent Anyámat adom neked, hogy ápoljon téged is, amint engem ápolt, szeressen úgy, ahogyan engem szeretett.” – Köszönöm, Jézusom! Akarom Édesanyádat. Oh! nekem is olyan édesanyám lesz, mint amilyen a Tied volt! Mint Te, én is kell, hogy jó legyek Hozzá, engedelmeskedjem Neki s kövessem erényeit. Igen, hallgatok Szűzanyámra és megtartom az ő utait, mert tudom, hogy aki Szűz Máriához hű, azé az örök élet! (Péld 8,35)

Az Üdvözlégy Máriát úgy végzem el, mintha Gábor főangyallal együtt mondanám.

6. Az első találkozás

„Gyermekem, vízkereszt-i ajándéku! fogadd el Szent Józsefet, hogy úgy védjen meg, amint engem védett.” ... Milyen örömkönnnyeket hullatott Szent József szegényes jászolodra, amikor Téged először meglátott! Mekkora szeretet járta át szívét Irántad és Szűzanyád iránt, amidőn felragyogott rá kicsi szemed világossága és hódolatát gyermeki szeretettel fogadtad! Akkor az éjjeli sötétség déli verőfényre változott körülötte, és úgy érezte, hogy Téged védeni, Érted dolgozni és fáradni a legnagyobb boldogság.

Sok bizalommal és szeretettel ajánlom magam szent Védőmnek e fohással: Oh, Szent József, szeress engem, és vigyázz reám!

7. Ő kiüresítette magát...

„Gyermekem, neked adom vízkeresztre az én szegényes pólyámat, amely testemet fedte.” Mily kedves és szükséges ajándék ez számomra! Add nekem, Jézusom, hogy befedhessem vele szívemet. Ez figyelmeztet majd engem a szent szerénységre, amelyet tőlem kívánsz. Édes Jézuskám! Te kiüresítetted magadat, vagyis lemondottál az isteni dicsőségben és fönségben való megjelenésről, amikor a szolga alakját fölvetted, és külsődet tekintve az emberekhez hasonlóvá lettél. (Fil 2,6–7) És én feltűnni vágyom?

Rajta leszek, hogy Jézuska ezen alázatossága és igénytelensége hasson át.

8. Ami a jó úton megtart

„Gyermekem, neked ajándékozom vízkeresztre azokat a kis szalagokat, amelyek gyöngé testemet védték a jászolban.” – Kedves kis szalagok! Ti arra figyelmeztettek engem, hogy szeressem a fegyelmet, amely engem megfog és visszatart az örvényektől. A fegyelem és az önfékezés az őrzőangyal keze, amely tart, hogy bele ne szédüljek a tátongó mélységbe, amelyet én gyermekésszel boldogságnak vélek. Ha szüleim, előljáróim és lelkiatyám szava megköt és irányít, akkor fejlődik belőlem Istennek értékes virága.

Örömmel mondom Dávid királlyal: „Fegyelmed megtartott a jó úton mindvégig, s ez a fegyelmed az én tanítóm.” (Zsolt 17,36)

9. Ahogy Jézuska szeretett...

„Gyermekem, neked adom vízkereszt-i ajándéku! azt a gyöngéd szeretetet, amellyel én Szűzanyámat és Szent Józsefet boldogítottam.” – Jézuskám mily nagy boldogsággal szolgálhatott Neked Édesanyád és Szent József, akiket annyi kedves gyöngédséggel és melegséggel jutalmaztál minden kis tettükért. Hiszen Benned csodálatosan fölmagasztosulva megvolt mindaz a közvetlen és gyermekded szeretet, amely a kicsinyeket olyan szeretetreméltóakká teszi.

Ilyen egyszerű, mesterkéletlen és őszinte ragaszkodással könnyítem meg én is szüleim fáradságos életét.

10. Szűzanyám szemével

„Gyermekem, vízkeresztre neked ajándékozom azt a kibeszélhetetlen gyöngédséget és azt az imádással áthatott tiszteletet, amellyel Édesanyám ártatlan testemet ápolta és táplálta.” – Nagy szükségem van minél nagyobb szemérmességre, hogy testi és lelki ártatlanságomat semmibe csorbítsa. Arra figyelmeztetsz tehát, hogy mindent nézzek Szűzanyád szűztiszta szemével és magamban és másokban tiszteljem Isten remek művét.

Isten virágja vagyok a földön. Nem engedem, hogy bárki is tiszteletlenül bánjon e virággal!

11. Az angyalokkal együtt

„Gyermekem, neked adom azokat az angyalokat, akik világrajöveletem jelezték, és akik együtt vannak a te őrangyaloddal.” – Igen, nagyon szorítom magam, és akkor nem csak most beszélgethetek ezekkel az angyalokkal, hanem halálom után találkozhatok is majd velük! Akkor együtt dicsérhetem velük jószágodat, szelídségedet és kedvességedet, amellyel hozzám gyarló gyermekedhez leereszkedsz, és engem szeretettednek annyi jelével elhalmozol.

Jézuskától és az angyalok társaságától a bűn von el. Ezt tartom tehát a legnagyobb rossznak.

12. El ne veszítsd csillagodat!

„Gyermekem, neked ajándékozom azt a csillagot, amely a három királyt Betlehembe vezette. Ez a csillag jelképezze a jó gondolatot, a jó sugallatot, amelyet reggeli elmélkedésedben vagy nap közben juttatok neked!” – Hogy ezeket meghalljad, szívedben készíts kis szentélyt, csendes magányt, hogy Jézus szavát el ne nyomja a lárma és a sok világi szórakozás. Látod, a három király előtt is újból feltűnt a csillag, amikor elhagyták a zajos Jeruzsálemet (Mt 2,9): téged is csodálatosan vezet majd Jézus, csak vonulj vissza néha, hogy csak Őreá figyelj!

Az évi lelkigyakorlatokat komolyan tartom meg, hogy kis szentélyem minél vonzóbb legyen.

13. Inkább otthon

„Gyermekem, oltalmul neked adom Szűzanyám fátyolát.” – Boldogan fogadom el, Jézusom. Állandóan emlékeztet majd Szűz Mária összeszedettségére. Ő csak Téged kívánt látni, más semmi sem érdekelt. Melletted csak akkor mutatkozott, amikor szenvedtél és megvetésben volt részed: amikor magasztaltak, akkor visszavonultan élt názáreti kis otthonában. A fátyol beszél nekem Szűz Mária csodálatos lelki összhangjáról is, amelyet semmi és senki se zavarhatott meg.

Vigyázok, hogy nézésesem, járásom és mozdulataim Szűzanyám szerénységét kövessék.

14. A száraz hely tóvá leszen

„Gyermekem, neked ajándékozom azt a Barlangot, amelyben születtem. Akkor szegényes, ismeretlen és elhagyatott hely volt: születésem óta milyen keresett, megbecsült szentély lett belőle! Ha te akarnád...” Igen, Jézusom, akarom: Térj be hozzám! Ha itt tartózkodsz, szívem is gazdag lesz, mint a mennyország. Ahol Te vagy, ott még a sivatagban is dús vízforrások fakadnak! (Iz 35,6) De ahol Te megjelenesz, ott ledőlnek a bálványok!

Kis bálványaimat vagyis becézett, rejtegetett hibáimat és fékezetlen hajlamaimat nem becülöm többre Jézus barátságánál!

15. Akit le sem ültetsz

„Gyermekem, ajándékul fogadd el tőlem azokat a sóhajaimat, amelyeket a hideg éjszaka váltott ki belőlem!” – Hallom, Jézusom és tudom, hogy nemcsak a hideg éjjel okozta sóhajaidat... Dideregsz szívemben, mert ajtaját tárva-nyitva hagyom, hogy oda bárki bejárhasson. Fagyosan fogadlak, amikor ellátogatsz hozzám. Sőt, amikor gyöngéd szeretettel tárod felém karodat, közömbösen másfelé tekintek, hogy ne kelljen jószágodat észrevennem. Otthonomban sokszor le sem ültetlek...

Nagyon fájlalom szeretetlenségemet. Ezután gyöngéd és áldozatos szeretettel várok Rád!

16. Szüleid báránkjája

„Gyermekem, ajándékul fogadd el tőlem az egyik kis báránnyt, amelyet a pásztorok jászolomhoz hoztak.” A fehér báránnya jelképezi a békét és az ártatlanságot, de az engedelmes gyermeket is, aki hallgat lelke jó Pásztorának szavára és követi őt, mert ismeri szavát. Idegenek után azonban nem megy, hanem fut tőlük, mert nem ismeri szavukat. (Jn 10,3–5) Vigyázz, hogy barátaid, vagy mások el ne idegenítsék szívedet szüleidtől, mert Isten után csak édesanyád keblén és édesatyád közelében találod meg az igazi biztonságot.

Nem bosszankodok azokra, akik bosszantanak, vagy akik nekem visszatetszők.

17. Ami legyen ajkadon és szívedben

„Gyermekem, neked adom ajándékul azt az első szót, amit először tanultam meg kimondani. Ez a szó Szűz Mária neve. Legyen ez a név gyakran ajkadon, és megvigasztal, megvédelmez.” Szépen buzdít erre Szent Bernát: „A veszedelmekben, a szorongatásokban, a kétséges dolgokban Máriára gondolj, Máriát hívd segítségül. Ne hallgasson el ajkadon, ne távozzon el szívedből; és hogy imádságának közbenjárását kieszközöld, ne hagy el életmódjának példáját.” És akkor oltalma alatt megérkezel az örök hazába...

18. Könnyebb a lelkének...

„Gyermekem, ajándékul kapod tőlem a pásztorok példáját, akik egyszerűen és kérdezősködés nélkül hallgattak az angyalok szavára, és eljöttek, hogy imádjanak engem.” Milyen nagy szerencsétől estek volna el a pásztorok, ha nem követték volna az angyali szózatot! Ne tartozzál az ingatag és folyton habozó gyermekek közé, akiket szeszélyeik ide-oda hánynak, mint a hullámzó tenger a csónakot. Ezek nem is érzik jól magukat, ha előbb ki nem felelgetik magukat szüleikkel és előljáróikkal, csak aztán engedelmeskednek, de akkor is „morcos arccal!”

Ha hív az engedelmesség angyala, mindent félreteszek.

19. Az igazi szeretet nem ismer akadályt!

„Gyermekem, neked adom ajándékul a napkeleti bölcsek példáját. Légy áldozatos az engedelmisségben, akkor biztosan megtalálsz Engem.” – A rendkívüli csillag megjelenése felhívta a bölcsek figyelmét Bálaám próféta jövendölésére, hogy csillag támad Jákob népéből, ti. a Megváltó (Szám 24,17), és isteni sugallat fölébresztette bennük a hitet, hogy a betlehemi csillag a Megváltó születésének a jele. Bár kietlen sivatagon keresztül kellett jönniök, haladéktalanul Betlehembe siettek, hogy imádják Jézust.

Sohasem vonom ki magam a szentmise hallgatás alól, mert távol a templom. A bölcsek milyen messzire mentek!!

20. Ha kísértés csábít...

„Gyermekem, az újévben neked adom ajándékul az első szót, amelyet Szűz anyám kiejtett, amikor először rám nézett; neked adom az én áldott nevemet: Jézust!” – Mily elragadtatással suttoghatta ezt először a Te Édesanyád! Hogy ujjongott szűz szíve, amikor

feléje tártad kicsi karod és keblén megpihentetted isteni fejedet!... Édes Üdvözítőin boldogító csodatevő Nevét mindig alázatos tisztelettel és hálás szeretettel mondom ki. Boldogan vallom meg, és ha egyedül vagyok, e Névre hálás imádással hajtok térdet...

Őseink Jézus nevével ajkukon indultak harcba, én is Jézust hívom, amikor csábít a kísértés.

21. Ami elveszi a bűn erejét

„Gyermekem, neked adom ajándékul a napkeleti bölcsek mirháját.” A mirhával jelezték, hogy bár halandó gyermeknek látszik, mégis elhiszik, hogy Ő a megjövendölt Megváltó. A mirha meggátolja a test megromlását, de egyúttal jelképezi az önfegyelműzést, a bűnbánatot és a tisztaságot, amelyek a lélek megromlását akadályozzák meg. Hibáimért naponta büntetem magamat, de úgy, hogy csak az Isten vegye észre. Így távol tartom magamtól a bűn bomlasztó erejét.

Kis kellemetlenségek, lemondások tanulás közben és a családi életben mindig akadnak. Ezeket ajánlom fel vezeklésül.

22. Arannyal hímezett lélek...

„Gyermekem, odaajándékozom neked az aranyat, amelyet a napkeleti bölcsek helyeztek jászolom elé.” – Az arannyal Királynak ismerték el Jézuskát, aki a szeretet édes igája által uralkodik az emberi szíveken. Az arany ragyogó színe jelképezi Isten fiainak lelkét. Romlatlan szépségüket ők is a szenvedések tüzeiben és az irgalmas szeretet gyakorlásában nyerik. A szeretet ragyog szívedben, amikor másoknak adsz belőle, és annak szemében, akikkel jóságosan érezteted ...

Kicsi önmegtágadásaimmal szeretném elérni, hogy egy szegény gyermeket magam készítette ruhával öltöztetek fel.

23. Jézus vonásai

„Gyermekem, ajándékul juttatom neked a tömjént, amelyet a harmadik napkeleti bölcs ajándékozott nekem.” A tömjén édes illata először fölszáll az ég felé, mint áhítatos imádság és alázatos hódolat, aztán elterjed az egész templomban és a titokzatos égi világot hozza közelebb hozzánk. A tömjén csak akkor illatozik, ha a tűz felolvasztja; az ember lelkén is akkor tűnnek elő Krisztus vonásai, ha az isteni szeretet és önfeláldozás kiegészíti belőle az ördög vonásait.

Keresem magamban azokat a vonásokat, amelyeket az ördög rajzolt belém bűneim által és minden áron igyekszem szabadulni tőlük.

24. Szent József műhelyében

„Gyermekem, neked ajándékozom azt a munkát, amelyet kicsi kezem majd később végez. Sokszor elfáradok majd, hogy téged megtanítsalak a szorgalmas és a dolgozó életre.” – Elmegyek Szent József műhelyébe, amely ma földalatti nagy barlang, és áhítattal nézem a dolgozó Jézuskát. Milyen ügyesen és kedvesen segít nevelő atyjának! Minden pillanatot felhasznál, de nem kapkod, hanem szép nyugodtan és komoly igyekezettel végzi a rábízott munkát. Én is örülök, ha szüleimnek valamiben segíthetek.

25. Mikor meg-megzavarnak...

„Gyermekem, neked adom ajándékul Szűz Máriának azt a jóságát, amellyel kedvesen fogadta mindazokat, akik eljöttek, hogy engem lássanak.” Szűzanyánknak legnagyobb boldogságát az képezte, hogy Jézuskát nézhette és Vele csodálatos lelki társalkodásba merülhetett. Ha azonban valaki jött Jézuskához, mint a pásztorok vagy a napkeleti bölcsek, a

legnagyobb szeretettel foglalkozott velük, hogy Jézuskát megszeressék. Én se türelmetlenkedem, ha munkám közben megzavarnak.

Szűzanyám példájára mindenkivel mindenkor nyájas leszek.

26. Üres kéz, üres szív

„Gyermekem, neked adom a pásztorok örömét, amellyel ők jászolomat körülvették.” – Szegény emberek azt se tudták, mit csináljanak boldogságukban! Hirtelen ajándékokat kerestek és úgy kedveskedtek a Megváltónak, mert érezték, hogy eléje üres kézzel nem járulhatnak. Romlatlan szívük? Oh az túláradt a szeretettől! És te hányszor jelensz meg Jézus előtt üres szívvel is?! Kezed? Oh abban semmi sincs Jézus számára, de az ördögnek mindig akad benne valami!

Vigyázok, hogy tetteimből és szavaimból Jézus szelleme sugározzon.

27. Jézuska alszik

„Gyermekem, legyen tied az a csend, amely a betlehemi Barlangban uralkodott.” – Olyan nehéz neked néha hallgatnod! Pedig a sok fecsegés és a lárma elijeszti szívedből a béke fehér galambjait, amelyek ott szeretnek turbékolni, ahol a folytonos zaj nem zavarja őket. A tanulás ideje alatt, a hálóteremben, a sorakozásnál a fegyelmezett gyermek nem forgatja nyelvét. Ilyenkor gondold az alvó Jézuskára, akit lármáddal nem szeretnél fölébreszteni. Hogy fájna ez Szűz Máriának!...

28. Szívében forgatja mindezeket

„Gyermekem, felajánlom neked, Szűz Mária és Szent József ájtatos elmélkedését.” – „Mária pedig megjegyzi vala mindeme dolgokat, szívében forgatván.” (Lk 2,19) Hasonlóképpen tett Szent József is, és Téged mindig jobban szerettek. Nemcsak örültek meghitt közelségednek, hanem keresztjeidet is szívesen osztották meg Veled, sőt kitüntetésnek tartották, hogy Érted valami áldozatot hozhatnak.

Nem akarok felületessé válni és a legszentebb dolgokon csak úgy átsiklani.

29. A hideg zuhany

„Gyermekem, kis keresztet kapsz tőlem. Ne ijedj meg: nem nagyot, csak egészen kicsit!” Hogyan? Itt egy kis ellentmondás, amelybe ütközl és sérti hiúságodat. Ott kis kellemetlenség, amely hideg zuhanyként hűti le túlfűtött beépzeltségedet. Aztán jön a szemrehányás, amit – őszintén szólva meg is érdemelsz, és kicsit lefokozza kelleténél érzékenyebb „öntudatodat.” És rémes még ki mondani is: Mindenütt igazságtalanság! Senki se bánik veled úgy, ahogy megérdemelnéd... és igazságtalanul osztályoznak!

Este őszintén számot vetek magammal, és akkor rájövök, hogy lehet ezeken segíteni: törekvéssel, szorgalommal!

30. Együtt a földön, együtt az égben

„Gyermekem, megkapod tőlem a pásztorok barátságos szeretetét, amellyel egymásnak átengedték a helyet jászolomnál.” – Sokszor még a szent dolgokat is irigyeled társaidtól. Azt hiszed, hogy az neked károdra van, amit társad Istentől kap. Mindig arra gondold: a mennyországban csak akkor leszünk együtt, ha itt a számkivetés helyén is Jézusban szeretjük egymást! Barátságos mosollyal add át helyed a játékban vagy egyebütt, ha látod, hogy ezzel másnak szívét megörvendezteted.

Megtanulok örülni társaim lelki-testi előnyeinek és sikereinek.

31. Íme a Szívem

„Gyermekem, Szívemet adom neked ajándéku!” – Mily kegyelem! Szívedet rám bízod! Hűségesen vigyázok rá, hogy meg ne bántsák, meg ne szomorítsák, és... nagyon, de nagyon szeressék társaim és mindenki. Aztán csend! Figyelem, mire ösztökél Szíved és mit helytelenít. A kísértésben nyugodtan követem utasításaidat és kételyeimben alázattal várom tanácsaidat. Segítséggeddel remélem, hogy Szíved szerint alakíthatom életemet.

Ma áhítattal végzem el az isteni Kisdéd litániáját.

Február: Amikkel nem nagy dicsőséget aratsz...

Ez a hónap szolgáljon arra, hogy Jézus szent gyermekségének tükrében meglásd, mi hiányzik belőled és miket kell magadból eltávolítanod.

1. Akik gizgazzal díszítik magukat

„A balga fitymálja atyja feddését; aki pedig intésre hallgat, okosabb lesz.” (Péld 15,5) – Milyen szomorú kép! A szülők gyöngéd szeretettel igyekeznek belőled a gizgajt kiirtani, és te még lázadozol, hogy gyarlóságaidra figyelmeztetnek. Amiért kezdet kellene csókolnod áldott szüleidnek és előljáróidnak, azért illeted őket szeretetlenséggel. Nemcsak ragaszkodsz ugyanis hibáidhoz, hanem még hálátlanul és sértőn vissza is utasítod, el is taszítod magadtól védő karjukat, amely gyomlálni akar virágos kertedben.

Az okosabbak közé akarok tartozni, vagyis a figyelmeztetést köszönettel veszem, és minél előbb megejtem a javító munkálatokat.

2. Nem gondoltam rá!

„A balgák szája... dőreséget bugyogtat.” (Péld 15,2) Beszédjük csakugyan annak a zűrzavarnak a szüleménye, amely lelküket össze-vissza kuszálja, mint a forgósél a szénaboglyát. Nincs, ami lelküket-szívüket egyensúlyban tartsa, azért belsejük zavaros, mint a partokon túlradó folyó vize. Egy pillanatig sincsenek nyugton: állandóan fészkelődnek, fecsegnek, nézelődnek. Gondolataik hol ide, hol oda csapongnak. És mert minden pillanatban máson jár eszük, minden parancsot és kötelességet elfelejtnek.

Sohse mentem magam azzal, hogy elfelejtettem, mert előrelátással és az idő pontos beosztásával minden kötelességemnek megfelelhetek.

3. Ez a te fényképed?

A gögből „származik minden romlás” (Tóbiás 4,14), mert az ilyen másoknál okosabbnak képzelet magát, vonzóbb külsejében tetszeleg, előkelő szülei miatt büszkélkedik, megveti az apróbb testi munkát és azt méltóságán alulinak tartja. Ha szülei, vagy előljárói nem látják, fennhéjázva parancsolgat. Visszautasítja kisebb társainak társaságát, mert ő már felsőbb osztályba jár. Szereti, ha megcsodálják, dicsérik és mindenben engednek neki. Csak a saját akaratát keresi, s nem gondol arra, hogy ilyen viselkedéssel viszonzásul csak megvetést, irigységet szerez és Isten részéről elfeledést és büntetést érdemel... Akarsz ilyen maradni?

4. Út a fehérre meszelt sírokhoz

A színlelő igyekszik elrejtetni lelkét szülei és előljárói előtt, de nem alázatosságból, hanem mert baj van a kréta körül. Soha senki se tudja róla, hogy mire gondol, és ő ezzel még dicsekszik is. Nem veszi észre, hogy gyanús az, aki oly óvatosan takargatja dolgoit. Mindig van valami titkos írivalója, minden nap akad valami titkos közölnivalója, amelyet titkos jelzésekkel juttat el cinkostársaihoz. Néha parádézik őszinteségével és szerénységével és azt

gondolja, hogy ezzel szüleit, előljáróit és társait becsaphatja! Ha így halad, hamarosan képmutatóvá válik, pedig a képmutatókra Jézus jajt kiáltott! (Mt 23,27)

5. Akiket eltörölsz utadból

A makacs sohasem enged másoknak, minden véleményét fenntartja, és ha szülei és előljárói előtt hallgatni kényszerül, morgásba fojtja ellenkezését. Éppen ezért mindenki előtt ellenszenves és sohasem lesz erényes. Önmagában sokszor belátja ugyan tévedését, de kifelé nem akarja azt elismerni, és álláspontjához még hazugság árán is ragaszkodik. Jelleme az ostobaság és a gőg keveréke, de az ostobaság uralkodik rajta! Azért oly nehéz segíteni, javítani!

„Elvesztek ti is, ha engedetlenek lesztek!” (MTörv 8,20)

6. A tüskés bokor

A veszekedő gyermek mások békességének ellensége: szinte szükségét érzi, hogy másokat nyugtalanítson. Minduntalan pörlekedik, ingerkedik, kihívóan viselkedik, sőt még bántalmaz is más. Érdemnek, nevetséges elégtételnek tekinti, hogy ő mindenre tud visszavágni és kifogyhatatlan a feleselgetésből. Sohasem gondolkozik úgy, mint a többiek. Nem elégszik meg egy-egy ellenmondással, hanem így csipkelődik: „Te nem tudod, mit mondasz, te tudatlan vagy!” Sőt abban leli örömét, ha másokat is feleselésre bírhat. Nem csoda, ha társai ki nem állhatják, és tüskés bokorként kerülnek.

Házártossággal nem akarok olyan kellemetlenné válni, „mint a folyton csöpögő háztető.” (Péld 19,13)

7. A gyógyulás titka

A nyugtalan mindig elégedetlen, betegesen unatkozik és maga se tudja megmondani, hogy mi a baja. Homloka nem ismeri a derűtséget, szívéből kihalt az öröm és cselekedeteiből hiányzik a kedvesség. Álmodozó, szomorú, elgondolkozó, minden semmiség bántja, minden nyugtalanítja, mindjárt sír... Tárd ki szívedet szüleid és előljáród előtt, szeresd gyermeki bizalommal Istent és a szentgyónásban tisztulj meg: ez a lelki béke útja.

„Nem boldogul, aki bűneit palástolja; de irgalmat nyer, aki megvallja s elhagyja azokat.” (Péld 28,13)

8. Az alvajárók

Az erőtlen és fásult léleknél látszólag minden alszik. Járása nehéz, súlyos, magatartása ernyedte. Azt hinné az ember, hogy roppant súly nehezedik rá, és hogy minden tagja kificamodott. A munka terhére van, a könyv ásítást vált ki belőle. Alig lép egyet-kettőt, már sóhajtozik. Semmi rend körülötte, vagy rajta. Soha sincs ideje! Mindig ő az utolsó. Első szava folyton ez: fáradt vagyok. Céltalanul éli napjait és tele van bűnös gyarlóságokkal.

„Ha a lusta kezét a tálba mártja, még azt is sokallja, hogy szájához emelje.” (Péld 26,15)

9. Füstbement tervek

A gyenge jellemű nem tud egy elhatározást végrehajtani. A legkisebb akadály elcsüggeszti, a legkisebb ellenmondás megzavarja lelkének összhangját. Nem ura saját magának. Azt mondhatnánk róla: Csak azért él, hogy mások példája után kullogjon! Még ha vallásos érzéseit követné, de teljesen a rossz uralkodik rajta! Érzi ő ezt, mert szégyenében el-elpirul; hiszen akar ő ellenállni, de sajnos hajlamai mindig elragadják! Jámor elhatározásai mind füstbement tervek... Az első harc után visszahúzódik.

Mondd a zsoltárossal: „Reggelenként Rólad elmélkedem. Lelkem Tehozzád tapad, és jobbod erősen tart engem.” (Zsolt 63,7.9)

10. Csak egyet, de azt alaposan

Az ingatagnak nincsen sem holnapja, sem tegnapja. Néha buzgó; reggel még angyalként imádkozik, este untatja az imádság. Feladatai elvégzésében állhatatlan. Hiányzik belőle a kitartás. Hihetetlen hévvel vállal ezer munkát, ezer dologba belekezd, de éppen azért, mert mindenbe belekap, figyelme ezerfelé oszlik, és hamar kifárad. Mire aztán végre kellene hajtania elhatározásait, már el is fogyott ereje. Ezért kapkod mindig újdonság után. Ő született unatkozó, akit minden untat és egyetlen boldogsága a változatosság.

Jusson eszedbe sokszor: „Hogyha fenyítéken kívül (szüleitek és előljáróitok által történő fegyelmezés, az élet keresztje) vagytok, ... akkor korcsok vagytok és nem fiak.” (Zsid 12,8)

11. Aki mindjárt tűzhányó...

A féktelen hamar elragadtatja magát. A legkisebb ellenvetésre, a legcsekélyebb megalázásra, a legkisebb megrovásra felingerül, haragra lobban és bosszankodik. Ha valami nem tetszöt közölnek vele, arca rögtön lángra gyúl, szeme villog, gőgösen felel, durva. Micsoda megalázó hiba! Ez sorvasztja az erényt, árt az egészségnek s kiállhatatlanná tesz. Fékezd és büntesd magadat, hogy hevességedet lehűtsd. Ez ellen legjobb orvosság, ha gyakran áldozol.

„A zabolátlan (nyelv) összezúzza a lelket.” (Péld 15,4)

12. Az ingyen komédiás

A gúnyolódó minden fonákságra felfigyel. Beszédmódjáért, akaratlan feledékenységeért, esetleges testi hibáiért mindenkit kifiguráz és nevetségessé tesz. Egész magatartása bántó, ezért nem kedvelik. Nem is gondol ugyanis arra, hogy a komédiás hálátlan szerepét vállalta magára. Azután meg rendesen szívtelen is, és vallásos érzülete sem az igazi jámborság. Barátai nincsenek és nem is lesznek, mert nincs benne szeretetreméltóság.

„Ne gúnyolj senkit sem lelke keserűségében, mert van, aki megaláz és fölemel: a gondviselő Isten!” (Sir 7,12)

13. Akik begubóznak

Az érzékeny minden semmiségért megbántva érzi magát, és a legjelentéktelenebb tetteknek vagy szavaknak rossz értelmezést ad. Az ilyent minden sérti; társának figyelmeztetése bántja, és bosszantja, ha másnak van igaza. Szinte úgy látszik, hogy lelke csupa seb, s ha hozzá nyúlnak felszisszen. Nem lehet azonban megállapítani, miképpen fogjanak gyógyításához, s így inkább magára hagyják. Gyanakszik; azt képzei, hogy mindig csak róla beszélnek és csak rosszat. Nincs benne semmi vidámság, nincs mosolya. Ennek egyetlen orvossága: szüleinek, előljáróinak és barátainak igazi szeretete, amely reggeli harmatként és éltető napsugárként felüdíti lelkét.

Örömmel veszem, ha Isten helyettesei és enyéim mindent őszintén megbeszélnek velem.

14. A szülők és az előljáró keresztje

A civakodó senkit se tud nyugton hagyni. A nevetség és a megnevettetés ürügye alatt mindig oktalanságokon és udvariatlan elemességeken tör a fejét. A házi rendet folyton megzavarja; ingerli és sértegeti testvéreit és társait, akiket viselkedése untat és fáraszt. Előljáróinak türelmét állandóan próbára teszi. Mindig csak szórakozásokról álmodozik, és szinte állandóan bűnhődik valamiért. Viselkedésével közkedveltté szeretne válni, és éppen az ellenkezőjét éri el: mindenki bosszankodik rá.

„A balga ajka viszályba keveredik, szája pedig perlekedést szít”. (Péld 18,6)

15. Az üvegházi virág

A duzzogó majdnem állandóan magába zárkózik, komoly, hallgatag, a némát játssza. A barátságos kérdésre sem felel és sokszor nevetlenül hátat fordít. Ez az elkényeztetett gyermekek hibája, akik hozzászoktak ahhoz, hogy mások keressék kívánságaikat. Ők nem ismerik a lemondást, az önfegyelméletet. Éppen azért szeszélyesek, beképzettek, s mert sokszor szellemileg se valami nagyok, irigylik társaik előretörését. Tehetetlenségükben mindig rosszkedvűek. Ez a hiba elhomályosítja a jellemet és rossz hangulathoz szoktat.

„Az értelmes ajkán bölcsességet lehet találni, de vessző való az esztelen hátának!” (Péld 10,13)

16. Aki nem Isten gyermeke

A szívtelen hideg nyugalommal nézi szülei, előljárói és társai szenvedéseit, s nem gondol arra, hogy jó szóval és szorgalommal enyhítse gondjaikat. Sohasem igyekezik örömet okozni, szolgálatot tenni. Társának balesetén meggondolatlanul nevet; pedig annak szomorú következménye is lehetett volna! Nem gondol a betegek látogatására, és ha el is küldik hozzájuk, húzódozva indul el. A szegényeknek bántóan kelletlenül ad alamizsnát.

„Mindaz, aki nem igaz, s aki nem szereti testvérét, nem Istentől van”. (1Jn 3,10)

17. A szétzúzott márványszobor

Az önfejű még azokkal is megutáltatja magát, akiket szeret. Ha rossz hangulatban van, ha azt képzelet, hogy a hozzá intézett kérés őt megalázza, s végül, ha most nincs kedve engedelmessé válni, bajosan bírod rávenni, hogy a parancsnak eleget tegyen. A leckéit tudja, de a világegyetem el nem mondaná; napi feladatait elkészíti és munkája közben mégis merev, mint a márványszobor. Inkább szétzúztatja magát, de nem enged abból, amit a fejébe vett!

Szívem inkább olyan legyen, mint a megolvadt viasz, hogy az Úr tetszése szerint alakítsa.

18. Ami virágaidat elhervasztja

Az irigy nem bírja elviselni, hogy másokat szeressenek, dédelgessenek, és ne az ő erényét lássák a legszebbnek. Mindig tartogat bántó szavakat az irigyeltek számára, és csak az alkalmat várja, hogy csípős megjegyzéseivel megzavarhassa boldogságukat. Ez az ő elégtétele. Az irigység nagyon közönséges lélekre vall: hernyó, amely rágódik a társakon; elrejtett méreg, amely az életnek minden örömét elrontja és az erények virágait önmagában is elhervasztja. Fogadd meg, hogy gyakran teszel szívességet azokkal, akikre irigykedsz. A gyóntatószékben erről a hibáról különösképpen számolj be.

„Ne irigykedjél, hogy bűnbe ne essél”. (Zsolt 36,6)

19. Ha mások is úgy tennének, mint te?!

Az önző csak önmagára gondol, és szeretné, ha az egész világ csak vele foglalkozna. A szegények iránt van érző szíve, de nincs annyi ereje, hogy a nélkülözők céljaira is juttasson. Mások szerencsétlensége iránt nem érzéketlen, de kerüli őket, nehogy megszánja őket, és a mások baja az ő baja legyen. Szívesen vállalkozna irgalmas szeretet szolgálatára, de folyton szabódik, mert akkor ki is fáradna. Nem szeretne irgalmatlannak látszani, de az irgalmasságból is hasznot szeretne meríteni... Mit szólnál hozzá, ha Isten, szüleid és előljáróid is így cselekednének veled? Hallgasd az Úr Jézust: „Szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket!” (Jn 15,12)

20. Aki megveti Isten adományait

A lustának a munka és általában minden dolog valóságos teher. Semmit sem csinálni, vagy pedig haszontalanságokat csinálni, ez az ő boldogságuk. Az iskolából csak egy dolgot szeret: a szüneteket. Ilyenkor felülmúlhatatlan a szójátékban, tréfában, és csintalanságban.

Játszani, beszélni, nevetni, az időt semmittevésben agyonütni: íme, ez az ő élete! Arca rögtön megnyúlik és elkomolyodik, amint a tanterembe lép. Mit ki nem találna, hogy az idő minél gyorsabban múljék! Dicsekszik lustaságával, kérkedik azzal is, hogy ő nem tanulásra született, és nem gondolja meg, hogy szüleinek mennyi fölösleges kiadást és édesanyjának milyen csalódást okoz. Hiszen ők arra számítanak, hogy benne egykor támaszukat lelik...

„Eredj a hangyához, te lusta! Nézd az útjait és okulj!” (Péld 6,6)

21. Aki helyet ad az ördögnek

A haragtartó sohasem tud sértést elnézni, éppen azért borzasztó nehezen tud őszintén megbocsájtani. Elraktároz magában minden szót, amiket képzelete rosszul értelmez. Időnként földidézi képzeletében azokat a cselekedeteket, amelyeket irigysége vagy rosszindulata feltételez, és azokat szakszerűen osztályozza. Ezekkel foglalkozik, s csak egy gondolat tüze: bosszút állani! Milyen visszataszító lehet ez a szív! Mered-e a megbocsájtó Istennek azt mondani, hogy jöjjön pihenni haragtartó szívedbe?

„A nap ne nyugodjék le haragotok fölött. Ne adjatok helyet az ördögnek,” nehogy a haragos indulatot gyűlölködésig fokozza. (Ef 5,26–27)

22. A sopánkodók

A kényeskedő nem akar szenvedni, és magától bármit is megtagadni. Kis rosszulletet színlel, hogy tovább maradhasson az ágyban. Keresi az alkalmat, hogy torkosságát kielégíthesse. Fájdalmáról panaszkodik, hogy a feleléstől megszabadulhasson, vagy hogy egyéb kötelességei alól kihúzza magát. A templomban hanyagul támaszkodik, s nem tud úgy ülni, hogy ne kelljen őt unott üléséért rendre utasítani. Állandóan így sopánkodik: „Én nem bírom”. És meggyőződése, hogy így is van.

Szigorúbb leszek önmagam iránt, és lemondok különködéseimről. Nem fogadok el kivételeket.

23. Az örökös javítók

Van olyan is, aki nincs megelégedve Isten jó adományával és azon állandóan javítani akar. Ha megfigyeled őt, mennyi nevetséges jelenetnek válsz szemtanújává. A járása betanult, erőltetett, elcsavart; a fejtartása ritkán természetes; tekintete bizonytalan, fájdalmas. A szavait egészen másképpen hangsúlyozza, mint mások, és sokszor olyan zománcot ad beszédjének, hogy megbámulják miatta... Milyen kicsinyes torzalak az ilyen gyermek. Nevetségessé lesz, és a színész szagosító festettségének ámitását hordja magán!

Egyszerű leszek és olyannak mutatom magam, amilyen vagyok. Gondozom külsőmet, de nem csúfítom el magamat!

24. Ha egyszer hallgatni tudnál

Az elégedetlen ajkán mindig panasz ül. Majd a hideg, majd a meleg időjárást kifogásolja, vagy az ételekre panaszkodik. Nincs ínyére a korai felkelés és a „hosszú” imádság. Szüntelenül a tanulás unalmasságát, a leckék nehézségeit, a tanárok szigorát, a társai kevés jóságát emlegeti... Csak egyről feledkezik meg: Saját magára sohasem panaszkodik. Az ilyen milyen életet készít elő magának?! Hiszen a boldog és megelégedett élet egyik fontos föltétele: Korán szoktasd hozzá magad a szenvedéshez! Csak önmegtágadás és áldozatosság útján szentelődsz meg.

„A szorongatás türelmet eredményez, a türelem kipróbáltságot.” (Róm 5,3–4) Aki türelmes a megpróbáltatásban, az remélheti a mennyországot!

25. Aki homokra épít

Az álmodozó és regényes természetű gyermek szívét a tisztalelkűségnek nem megfelelő gondolatok telítik, de azért az ártatlanság és az őszinteség ruhájában jár, és így a tájékozatlan lelkeket könnyen tévútra vezetheti. Ez aztán vajmi gyakran soha többé nem orvosolható veszedelmet rejteget magában. Ilyen gyermek sohasem él a jelenben, csak tengődik, mint valami szobanövény és a lelke mindig az ábrándos jövőben kóvályog, légvárazik. Fölbredéstől lefekvésig légvárazása az ő szórakoztató élvezte, amely miatt imádságait rosszul végzi, kötelességét hanyagul teljesíti.

„Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok ruházatában jönnek hozzátok, belül pedig ragadozó farkasok!” (Mt 7,15)

26. Akiben semmire marad meg

A meggondolatlan gyermek ítélőképesség és a dolgok valódiságának meggondolása nélkül beszél mindenféléről. Megfontolás hiányában mindent elmond, amit tud, amit elképzel, anélkül, hogy megfontolná beszédjének káros hatását. Elfelejteti a józan mérlegelést, és vakmerően kitart felületes kijelentései mellett. Fecsegési viszketegből elmond mindent, ami körülötte és vele megtörtént, és azt, ami az oldalát fúrja. Így aztán sokszor családját és saját érdekeit is kockáztatja és elhomályosítja. Meggondolatlan beszédjével civakodást, egyenetlenkedést idéz elő társai között, és sokszor ő az oka, annak, hogy a testvérek és iskolatársak kevésbé tisztelik szüleiket és előljáróikat.

Mikor magadban a fecsegésre való hajlamot érzed, buzgó imádságban keress önuralmat és helyes ítélőképességet.

27. A tövis is rózsává válhat...

A nevetlen és darabos gyermekből elég gyakran ütközik ki nyers és csiszolatlan természete, mert nem igen igyekszik önmagát fékezni és nemesíteni. Modora faragatlan és bántó, hiszen érzelmeinek és indulatainak nem tud parancsolni. Hiányzik belőle az igazi lelki finomság és a belső fegyelmezettség. Nem csoda azután, hogy mozdulatai hevesek, szavait nem válogatja, nézése mogorva és ajkáról nem egész tiszta tréfák is hangzanak el, hogy velük másokat megnevetessen. Kiabáló, lármás beszéde, gyakran közönséges kifejezései miatt méltán kerülnek társai.

Nem adom fel a harcot, mert „mindent meg tudok tenni Abban, aki nekem erőt ad.” (Fil 4,13)

28. Azt tisztelik, aki nem keresi

A beképzelt gyermek elteli önmagával. Mindig a saját előnyeit emlegeti. Néha leplezés nélkül dicséri önmagát, eldicsekszik jócselekedeteivel, sikereivel, egyes véletlenből említi szüleinek rangját és vagyonát, előkelő ismeretségeit... Dicsérni olyant szeret, aki ezt viszonzozza is. Sokszor megszegyenül, mert dicséret helyett megszólják. Elvakultságában hibátlannak tartja magát, és nem veszi észre, hogy mások tisztán látják az ő sok gyarlóságát.

„Mindaz, aki magát fölmagasztalja, megaláztatik, és aki magát megalázza, fölmagasztaltatik.” (Lk 14,11).

29. Az Úrnak szolgálók!

A közömbös minden jó iránt érzéketlen. Nem imádkozik másokért és nem fáradozik a lelkekért.

A jó Istennek is csak annyit ad, amennyit okvetlenül szükségesnek gondol, hogy ne érezzen lelkiismeret-furdalást. Az nem izgatja őt, hogy Istent mily kevéssé ismeri és napról-napra hányszor megbántja. A magasztos eszmények nem érdeklik, de ő jó katolikusnak

mondja magát, mert imádkozik, olykor szentségekhez járul, és kötelességeit úgy-ahogy teljesíti. Az igazi buzgóság nem szab határokat szeretetének.

Lélekben és igyekezetben buzgó leszek, mert az Úr az, akinek szolgálatában állok! (Róm 12,11)

Március: Szent József erénygyakorlatai

Fakadnak az ibolyák és pici szirmaik, kedves illatuk kényszerít, hogy lehajoljunk értük. Gyűjteni akarjuk e hónapban Szent József virágait, hogy mihozzánk is lehajoljon Jézus és szeretettel magához emeljen bennünket.

1. Az ifjúság védője

Szent Józsefet a fiatalok emlékeztetik Jézus ifjú éveire, amikor még simogathatta, ápolhatta az isteni Megváltót, és élete minden munkája és aggodalma csakis az Övé volt.

Ha az ártatlanságot meg akarod őrizni, szeress dolgozni, szeress imádkozni, hogy Szent József atyai szeme gyönyörködhesse benned. Melléd áll ő küzdelmeidben és Isten erejével a gonosz lelket elúzi közeledből. Várja kérésedet, hogy azt személyesen továbbítsa az Úr Jézushoz, aki nevelő atya kérését nem utasítja vissza. Ezért van annyi megtérés márciusban.

Ma leírom azokat a kegyelmeket, amelyeket Szent József által akarok elérni, és naponként figyelmeztetem őt ezekre imádságaimban. Tiszteletére erénygyakorlatokat végzek.

2. Boldog és szent otthon

Szent József mindenki iránt gyöngéd volt. Mennyire szerethették őt a kis názáreti házban! Mily elragadó látvány! Szűz Mária mindenben Jézus kedvét keresi, Jézus kitalál mindent, ami Szűz Anyjának örömet okoz, Szent József meg tőle telhetőleg mindent megtesz, hogy egyikük se szenvedjen! Mily boldog együttlét! Ezt otthonunkban mi is megteremthetnénk! Az nem szeret, aki környezetét nem igyekszik boldoggá tenni!

Szent József példájára én is arra törekszem, hogy körülöttem senki se szenvedjen.

3. Hű a kegyelmekhez

Szent József hű volt a kegyelmekhez. Felismerte Isten akaratát és egész lelkével igyekezett Jézusnak örömet szerezni, és számára hasznossá akarta magát tenni. Ne hidd, hogy Szent József élete áldozat és megrázkódtatás nélkül telt el! Aki állandóan Jézus közelében él, attól többet vár Isten. Szent József Jézussal egy födél alatt tartózkodott, és így a kegyelmek kimondhatatlan sokaságát kapta, de ő ezekkel a legnagyobb odaadással együtt is működött. Jézus örülne, ha te is így viselkednél Vele szemben, és áldozataidat te is szívesen hoznád meg.

Jézus mondja: „Attól, akinek sokat adtak, sokat fognak követelni, és akire sokat bíztak, többet fognak számon kérni attól.” (Lk 12,48)

4. Kenyeret vett Jézusnak

Szent József buzgósággal dolgozott, mert tudta, hogy Jézusnak szüksége van munkájára. Te is szolgálhatod munkáiddal az Úr Jézust, ha mindent Érte teszel. Így minden tanulásod, minden kézimunkád vagy szellemi erő kifejtésed örök értékű kincssé változik, amely lelkeket szerez Jézusnak, miként Szent József is munkája után kapott pénzt, hogy azon Jézusnak

kenyeret vehessen. Rád szüksége van az Egyháznak, hogy minél több lelket vezethessen Jézushoz!

Ma minden cselekedetemet a bűnösök megtéréséért ajánlom fel. Nem nézem ölbe tett kézzel, mennyi lélek rohan vesztébe.

5. Ahol Jézus az előimádkozó

Szent József ájtatosan imádkozott. Reggel, este és napközben is hányszor végezte együtt imáit a szent Család! Ilyenkor Jézus volt az, aki előljárt... aki előimádkozott. Mária és József válaszoltak.

Milyen áhítat, szerénység, figyelem és boldogság lakozott a szent Családban! Te is ilyen buzgón vettél volna részt az ő ájtatosságaiakon! Ma arra fogok gondolni, hogy a szent Család körében vagyok és a közös imáknál úgy figyelek, mintha maga Jézus imádkozna elő. Készséggel, pontosan és minden sietés nélkül felelek, anélkül, hogy a többi hangommal elnyomnám.

6. Amit nehéz megtartanod

Szent József hallgató volt. A szentek szeretik a csendet, mert amikor ők hallgatnak, akkor Jézus szól hozzájuk. A fecsegő nem ért ahhoz, miként társalogjon Istennel az ima meghitt elmerüléseiben. Akinek szívét eltölti Jézus, „az hallgat, mert tudja az alkalmas időt. A bölcs ember hallgat, míg el nem jó ideje, hogy beszéljen.” (Sirák 20,6–7) Aki teendőit lelkiismeretesen kívánja elvégezni, az tartózkodik az elszórakoztató, haszontalan fecsegéstől, mert zavarja munkájában és elvonja figyelmét Jézusától.

„Önmaga ellen vét a sokbeszédű” (Sirák 20,8)

7. Sivatagon át Egyiptomba

Szent József Isten és előljárói minden parancsának szívesen alávetette magát. Engedelmeskedett a császári rendeletnek, amikor Betlehembe mentek, jöllehet Szűz Máriának nehezebbre esett ez az út. Engedelmeskedett az angyalnak, aki Egyiptomba küldötte őket, ahová hatszáz kilométert kellett megtenniük, és nagy bizonytalanság is várt rájuk! – Isten akarja! – így szólt – teljesítsük az Ő akaratát! – Bármit parancsolnak neked, a vesződés sohasem olyan fárasztó, mint amilyen volt a menekülés Egyiptomba a sivatagon át!

Ez vagy az a parancs zavar, bánt, fáraszt, de Isten akarja, azért teljesítem az Ő akaratát!

8. Jézus meghitt társaságában

Szent József szerény volt és szerette a szegénységet. Mint Dávid király sarja visszavonultan élt, nehogy Heródes az ő élete ellen is törjön. Ő ebben is Isten akaratát látta, és igaz lelke örült a csendes életnek. Különös kegyelem által megértette azt a veszedelmet, amely a gazdagsággal együtt jár. Jézus meghitt társasága többet ért neki a világ csillogásánál. Rájött, hogy a dolgozó és a megelégedett ember könnyebben megtalálja az égbe vezető utat. Szeresd te is azt a szerény állapotot, amelyben vagy. Hallgattasd el magadban a bírásvágyat, amely felnőtt korodban még erősebben és kínzóbban lép fel.

Mikor hiányt szenvedek, mondom: „Gondviselésedtől várjuk holnapi kenyerünket”. Vagy „Istenem, legyen meg mindig a szükséges és semmi több!”

9. Mindent Jézus képével!

Szent József mindig együtt volt Jézussal. Ritkán vált meg Tőle. Mellette dolgozott, imádkozott, pihent és Vele étkezett. Ha néha mégis el kellett Tőle távoznia, szíve mindig megőrizte Jézus képét... Mily tökéletesek voltak Szent József tettei, amelyeket állandóan Jézus szeretete hatott át! Ma úgy akarok dolgozni, imádkozni, pihenni, mintha Jézus tekintete

állandóan követne. Tehát mindent összeszedetten és buzgón végzek, mert nem akarok lustasággal az ördögnek kedveskedni. Jelszavam: Jézus lát és vár engem!

10. Akit Jézus tekintete gazdagít...

Szent József elrejtett életet élt. A szentek nem igen szeretnek feltűnni, mert félnek a világ dicséretétől, amely lelki kincseiktől akarja őket megfosztani. Szent Józsefet egyáltalán nem érdekelte a külvilág véleménye és dicsérete. Hiszen Jézus elismerő mosolya kielégítette. Mit törődött a látogatásokkal és az idegenek társalgásával? Jézus szelíd beszéde és isteni tekintete kielégítette. Miért keresel elismerést minden tetedben? Miért nyugtalankodsz, hogy a megérdemeltnek vélt dicséret elmaradt?

Oh Jézusom! Add meg a kegyelmet, hogy csak Neked akarjak tetszeni, csak Téged keresselek. A rám szabott kis munkával csak kedvedet keressék, és csak lelkiismeretem elismerése után vágyódjak!

11. Aki mindenkit véd...

Szent József irgalmas volt szavaiban. Beszédével még a pihenés pillanataiban is kellemes nyugalmat szerzett a szent családnak. Kétségtelenül beszélgetett felebarátairól, de milyen szeretettel! Szent József több szomorú s megalázó esetet ismert... s mégis mennyire védte a bűnöst és bűnét csak gyengéségnak tudta be! Igyekezett más gyarlóságát elfelejtetni, és sokat imádkozott a szegény eltévedt lelkekért. Összegyűjtötte embertársainak minden dicséretre méltó cselekedetét, és azokat elmondotta, hogy fokozza jó hírnevüket. Nem tudnál te is így cselekedni?

Nem tűröm magamban a bíráltság és a gyanakvás rút hibáját. Mindig találok módot mások mentegetésére, és szeretettel hirdetem a körülöttem levők jócselekedeteit!

12. Csodálatos meglátások

Szent József sajátos gyöngédséget érzett Jézus iránt. Teljesen tudatában volt ezen szeretett Gyermekek értékének. Jézus kicsinek, gyengének tűnt fel... A gyöngye kis test alá rejtette isteni erejét, hatalmát, fenségét! Minél jobban szemlélte, tanulmányozta Jézusát, annál jobban csodálta az emberek iránt tanúsított jóságát. Ilyenkor mélységes hódolattal borult le a kis Gyermekek előtt és Őt Istenének nevezte. Máskor meg, amikor a rábízott Gyermekek kicsiny voltát szemlélte, boldogan hallotta, hogy a kis Jézus őt „Atyám”-nak szólítja.

Szent áldozásaimban Szent József mély és igazi tiszteletével és gyöngéd szeretetével közeledek Jézushoz.

13. Mindenre kiterjedő figyelmesség

Szent József gyöngédséggel árasztotta el Szűz Máriát, akit tökéletes erényei miatt szeretett. Szűz Mária viszont Szent Józsefről a legapróbb részletekre kiterjedő figyelemmel gondoskodott. Érdeklődött ízlése, munkája iránt. Azon volt, hogy semmiben se legyen hiánya, és Szent József akarátának alávetette magát. Szent József megértette Szűz Mária gyöngéd figyelmét, s igyekezett háláját bizonyítani. Mindenek fölött Jézus Anyját szeretete benne!

Szűz Mária értem is mennyit tesz! Rólam is éppúgy gondoskodik! Nem Szűz Mária adja-e nekem Jézust? Lehet őt nem szeretni?!

14. Jézuska elveszett!

Szent Józsefet a szenvedések próbára tették. Jézus nem kímélte meg Szűzanyját a fájdalomtól, de azt sem, akit a földön atyjának nevezett. A fájdalom megtisztítja a bűnösöket és megszenteli az igazakat. A tizenkét éves Jézus elveszett! Mily szívet tépő jelenet lehetett! ... Az én Jézusom halált osztó kezek között. Nem láthatom többé... s ami még rettenetesebb,

talán saját hibámból vesztettem el Őt! ... Milyen aggodalom ébredt gyöngéd, szerető és alázatos lelkében! Hát még mikor látta Szűz Mária könnyeit és aggodalmát?! Szegény atya! Sírva fohászzkodott Istenhez: „Istenem, tartsd meg Máriának Jézust, s vedd el az én életemet!”

Elkészülök a szenvedésre, de kérem Szent József közbenjárására azt a kegyelmet, hogy sohasem veszítsem el Jézusomat!

15. Állandó készenlétben

Amióta Szent József eljegyezte Szűz Máriát, és kizárólag neki és később Jézusnak szentelte életét, azóta Szent József teljesen elfelejtkezett önmagáról és megszűnt önmagának élni. Állandóan készenlétben állott, hogy Szűz Máriának és Jézusnak szolgálatára lehessen. Milyen örömmel kísértte a Szentszüzet Ain-Karimba Szent Erzsébethez, majd Betlehembe, hogy onnan Egyiptomba meneküljön vele! Mikor megtudta az angyaltól, hogy vissza kell térnie hazájába, lemondott Jeruzsálemről, hogy Jézuska az ismeretlen Názáretben biztonságban fejlődhessek.

Én is szívesen maradok háttérben, és mondom Keresztelő Szent Jánossal: „Őneki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem.” (Jn 3,30)

16. Boldog hazaérkezés

Szent Józsefnek ajka körül mindig mosoly ült. Jézus jelenléte ránézve a boldogság kimeríthetetlen forrását jelentette. Mikor családjától távolabb dolgozik, akkor is ott ragyog a derű arcán, mert lelkében mindenüvé elviszi Jézus képét. Milyen boldog hazaérkezése! Szűz Mária mindig olyan szelíd és jókedvű, a hazatérő Szent Józsefet a legnagyobb figyelmességgel fogadja, és szeretetét kedves kis meglepetésekkel mutatja ki Jézuska védőjével szemben. Az isteni Gyermekek is mindig kitárt karokkal fut elébe ... József szeretettel emeli föl magához, tisztelettel megcsókolja és öröme határtalan ... Neki a Kálvária halálos félelméből nem jutott; azt Szűzanyánknak tartotta fenn a Gondviselés.

Szent József örömét én is élvezhetem napi szentáldozásaimban.

17. Ha segítesz, ledőlnek a bálványok

Szent József apostolkodásáról nincs ugyan semmi följegyzésünk, mégis bizonyosra vehető, hogy minden alkalmat felhasznált Isten dicsőségének terjesztésére! Avagy tudsz-e te hallgatni arról, akit szívből szeretsz? Egyiptomi tartózkodásuk számtalan megtérést eredményezett. Eszükbe jutott Izaiás jövendölése, hogy az Úr „színe előtt megremegnek Egyiptom bálványai” (Iz 19,1), és igyekeztek a pogányokkal az igaz Istent megismertetni. Közvetlen és tiszta lényük, imádságos lelkük sok hitetlennek és kételkedőnek szívében állította vissza Isten igazi képét.

Beszélg szívesen és tisztelettel Istenről. Egy-két jó és szívhez szóló mondat elég sokszor arra, hogy valakinek ingadozó lelkét megmentsed.

18. Amivel sokat gyűjtesz

Szent József akkor is türelmesen viselte szegénységét, amikor néha eléggé neheze éshetett, hogy Jézusnak nem nyújthatott annyit, amennyit szeretett volna. Nem panaszkodott érte. Akármennyire fárasztó, egyhangú is volt napi munkája, mégsem csüggedt el. Jézus és Szűz Mária közelében megtanulta, hogy az egyhangú munkában is a boldog örökkévalóság előkészítését lássa. Kellemetlenség vagy sikertelenség esetén jusson eszedbe Szent József türelme. Zúgolódással elveszítéd szenvedésed vagy kellemetlenségéd érdemét.

Ha nincs kedvemre valamelyik teendőm, foglalkozásom, gondolok a keresztúton haladó Jézusra!

19. A kivirágzott vessző

Szent József mindig ártatlanságban élt. Isten Szűz Mária jegyesének, védőjének szánta őt, azért lelke tisztaságának megtartása érdekében nagyobb éberséget sugallt neki. Szerette a magányt s az imádságot. Szorgalmas, küzdelmes életet élt, mások akaratának alávetette magát és úgyszólván állandóan Jézus és Mária környezetében teltek napjai. Mikor jegyest kerestek Szűz Máriának, csak Szent József vesszeje virágzott ki, hogy jelezze tisztalelkűségét.

Mai áldozatomat és magaviseletemet felajánlom Szent Józsefnek, akitől névnapj ajándékol lelki tisztaságom megőrzését kérem.

20. Az egyenes úton előre!

Szent József sok csipkelődést, bántalmazást viselt el az emberek részéről, akik minden korban egyformák. Maguk szerint ítélnék meg másokat. Mert magatartásában szerény, beszédében tartózkodó, magánéletében rendes volt, azért gúnyos, gonosz és keserű megjegyzéseket zúdítottak rá. Mindezt a bánatot Istennek ajánlotta fel és folytatta szegényes életét. Az egyiptomi száműzetésben mint idegennel bántak vele; talán irigyelték szorgalmas munkájáért és sikeréért, amelyeket Isten áldásának köszönhetett. Mindazt a kínos fájdalmat át kellett szenvednie, amit a nyíltszívű ember érezhet. Ő azonban imádkozott ellenségeiért és folytatta rendes szorgalmas életét.

Ha te is ártatlanul szenvedsz, mert egyenes úton haladsz, Szent Józseffel együtt imádkozzál és tűrj, de soha semmi se tántorítson el kötelességeidről.

21. Az isteni Gondviselés embere

Szent József mindig rendületlenül bízott az isteni Gondviselésben, amely leírhatatlanul nehéz megpróbáltatások elé állította Szentünket. Így a végképpen kimerült Szűz Máriának nem talált menedéket Betlehemben. Heródes üldözte... és a menekülés hosszú útján minden perc remegés volt az isteni Gyermekek életéért, amíg át nem lépték Egyiptom határát. Száműzetésében mindenkitől elhagyatva dolgozott a mindennapi kenyérért, és azt se tudta, biztosíthatja-e nekik a holnapi ennivalót. Ha ezeken elmélsz s látod Szent József állandó mosolyát, milyen csodálattal tekintesz reá!

Ha tőlem telhetőleg mindent megteszek, Isten segítségemre lesz!

22. A három lépcső

Szent József napról-napra tökéletesítette önmagát, és így az emberek nagy részének lett példaképe. Három szóban foglalható össze elrejtett életének tartalma: Szegénység, megpróbáltatások, munka. Jézusért türelemmel szenvedett, állandóan imádkozott, és minden tettét Istennek ajánlotta. Mindez elegendő volt arra, hogy felülmúlja az ég többi szentjét, és kiérdemelje, hogy Jézus őt atyjának szólítsa.

Ha vele a három lépcsőn állok, én is szentté alakulok. De van-e bátorságom ráállni?!

23. Ahol kevesen járnak

Szent József vallásos elmélkedésben élt, vagyis állandóan foglalkozott Istennel, Őreá figyelt, irányítását várta, és igyekezett, hogy Isten is mindig szívében lakjék a szeretet által, és neki ajánlotta fel minden tettét. Amint Szent József előre haladt korban, olyan mértékben tökéletesedett benne ez a belső élet is, úgy, hogy a halál csak folytatása volt Istenbe merült életének.

Boldogok, akik uralkodni tudnak önmagukon, s ilyen értékes lelki életet élnek! A mai napon néhány percet kizárólag Istennek szentelek, hogy lelkemben olyan otthont találjon, amely egészen az Ő tulajdonát képezi! Lelkemben semmit se tűnök meg, ami Isten tekintetét sértene, és ami Őbenne visszatetszést keltene.

24. Többet, mint tegnap

Szent József buzgó életet élt. Az a buzgó, aki a szentebb élet után nemcsak vágyódik, hanem erőfeszítéssel is törekszik arra, hogy jobb legyen, mint amilyen tegnap volt. Ne annyira a munka fokozásában, mint inkább a munkára fordított gondban és lelkiismeretességben legyen tökéletes. A buzgóság az igazi és a szép élet. Ez az ösvény, amelyen a lélek örök hazája felé törtet. Látod, Szent József minden igyekezete is ebben állott: Jézusnak és Máriának kedvében járni! Ma te is többet tegyél értük, mint tegnap! Vajon egyáltalán szoktál-e arra gondolni, hogy nekik valamivel kedveskedjél?

És ha ez az utolsó napod? Akkor?!

25. Vissza a Forráshoz

Az alázatos Szent József csak Jézus és Szűz Mária megelégedésére dolgozott. Gyakran jószágos mosolyt kapott köszönetül és ő ilyenkor boldogan áldotta Istent, hogy Jézus és Szűz Mária érdekében valamit sikerült elérnie. Nem az az alázatos, aki nem tesz semmi jót, hanem az, aki minden elért sikert és dicséretet Istennek tulajdonít. Isten segítségével nélkül mi jót tehetnél a mennyország számára? Semmit, hiszen minden testi és szellemi javad és tehetséged Tőle származik, és az üdvösségre szükséges jót is csak malasztja segítségével eszközölheted. Ha tiszteletben állsz, ha dicsérnek és jutalmaznak, kétségtelenül örülj neki, de József példáját követve mondj ezért Istennek köszönetet. Mindent származtass vissza Istenhez, a Forráshoz!

26. Idegen hang a családban (Tób 2,20–21)

Szent József igazságos és példásan feddhetetlen volt. Kétségtelen, hogy nincs szándékodban csálni, de mennyi csínyet követsz el lelkiismeret-furdalás nélkül. Önzésedben nem törödsz más kárával, nem vigyázol mások tulajdonára, jogtalanul használod vagy egyáltalán vissza sem adod mások tanszereit stb. Szent József felebarátaival szemben lelkiismeretes volt.

Fiatal koromban megtanulom becsülni a másét! Ez elég nehéz, mert a becsületesség kényes és érzékeny lelkiismeretet kíván!

27. Akiben nyugalom és boldogság uralkodik

Szent József mindent romlatlan egyszerűséggel cselekedett. A dolgokat úgy látta, ahogyan mutatkoztak; nem keresett rosszindulatot bennük, amit esetleg előtte rejtegetni akarnának. Mikor például Betlehemben honfitársai e szavakkal fogadták: Nincs helyünk! – hirtelen az jutott eszébe, hogy elutasítása szegénysége miatt történt; ezt a gondolatot elűzte, és egyszerűen ismételte: Nincs helyük. – Názáretben is mindent szerényen elfogadott. Bármit is tett Jézus és Szűz Mária, ha okát ő nem ismerte, így szólt: Jézus és Mária nem tudnak és nem akarhatnak rosszat!

Sohase ítélek azok felett, akiket nem szabad megítélnem, és sohase keresem másoknál a rosszat!

28. A három pont

Szent József okossága nem jött ellentétbe sem az egyszerűséggel, sem az őszinteséggel, hanem ellenkezőleg vigyázott rájuk. Így pl. Szent József nem kötött mindjárt mindenkivel barátságot. Várt, megfigyelt, mielőtt szívét valaki előtt kitérte volna. Úgy bízott az isteni Gondviselésben, hogy ő azért minden tőle telhetőt megtett, mint aki mindenért felelős. Jézus és Szűz Mária közelsége megvédte a bűntől, de azért óvatosan kerülte a rossz alkalmat. Tudta, hogy Isten nem tesz csodát azokkal, akik könnyelműen keresik a veszedelmet.

Barátaim megválasztásában, a szakadatlan munkában és a bűnre vezető alkalom elkerülésében hűségesen követem Szent Józsefet.

29. Amit magadtól vonsz meg

Szent József bőségesen adakozott a szegényeknek, mert ez annyit jelent, mint Istenhez közeledni. Mennyi alamizsnát oszthattak ki a názáreti szerény otthonban! Nem a fölöslegből, hanem a szükségesből alamizsnálkodtak, amit mindennapjukból vontak meg maguktól. Mikor este a pihenési idő elérkezett, Jézus így szólt: Dolgozzunk még a szegényekért! És József újra munkához látott, Jézus és Szűz Mária pedig segítettek neki. Az örömmel végzett munka után boldogan tértek pihenőre abban a jóleső gondolatban, hogy másnap a szegények is megkapják részüket.

Ha kevesem van, keveset adok; ha bővelkedem, sokat adok, de mindig adok valamit: az Úr Jézusért, és lehetőleg titokban!

30. A mennyország éneke

Szent József hálás szíve mindig látta Isten adakozásra széttárt karját, amint őt jótéteményeivel halmozza el. Tudta, hogy a napot, a levegőt, a napi kenyeret, egészségét és erejét Istennek köszönheti. Hálás szívének ez az állandó hangulata mindig örömmel töltötte el... Nem kapsz-e te is mindent Istentől, mint ő? Bár úgy nyílna meg minden szemed előtt, amint egykor majd az égben látjuk az isteni Gondviselés csodálatos művét, amely jólléttel, békével, örömmel veszi körül az embereket.

A szentek az égben folyton hálaadó éneket zengedeznek, és én hálátlanul meg se köszönöm azt a sok jót, amikben Isten engem szakadatlanul részesít?!

31. Aki halálában is mosolyog

Szent József állandóan foglalatostkodott valamivel. A szentek mindig elfoglalják magukat, de munkájukat nem hamarkodják el, és kapkodva félbe se szakítják. Szent József örült, hogy Jézusnak és Szűz Máriának megszerezhetette napi kenyerüket. Ez a gondolat fokozta munkakedvét és megkétszerezte erejét. A halál is munka közben érte, és mosolyogva halt meg Jézus karjaiban e szavakra: Jól felhasználtad idődet! menj és pihenj, hűséges védőm!

Időmet lelkiismeretesen fölhasználom, hogy én is mosolyogva költözhessek át az örök hazámba. Mondd el gyakran az Egyház imáját: Szentséges anyád jegyesének érdemei miatt, Urunk, kérünk, gyámolíts minket, hogy mindazt, amire a mi könyörgéseink elégtelenek, az ő esedezése által megnyerjük. Aki élsz és uralkodol...

Április: A Getszemáni-kerttől a Kálváriáig

Ezt a hónapot Jézus Krisztus szenvedésének szentelem, hogy az Egyházzal együtt sírjak Jézusom szenvedésein, és Vele a szeretetben mindig jobban összeforrjak.

1. Ennyire szeretsz?

Jézusom, szenvedésseddel akarok foglalkozni! Szendvedésed szeretetedről beszél. Valamennyi sebedből ez hangzik felém: Lásd, mennyire szeretett téged! – Ezek minden ékes szónál megrázóbban beszélnek azokról az erényekről, amelyeket tőlem is elvársz: a türelemről, a megadásról és a szelídségről. Mikor szenvedő arcodat látom, még nagyobb hittel mondom én is Szent Tamás apostollal: „Én Uram, én Istenem”! (Jn 21,28) – Mivel érdemeltem meg, hogy ennyire szeretsz?! Ha már nem tudlak méltóképpen szeretni, legalább nem növelem szenvedéseidet!

2. Jézus az Olajfák hegyén

Jézussal együtt imádkozzál a Getszemáni-kertben. Jézus imádsággal készül kiüríteni a szenvedések poharát. Lelke ugyan kész, de testét elfogja a halál félelme és térdre borulva így imádkozik: „Atyám! ha akarsz, vedd el tőlem e poharat; mindazonáltal ne az én akaratom legyen, hanem a tiéd.” (Lk 22,42) Jézus példát ad neked is, miként várd a megpróbáltatásokat, és hogyan erősítsd magad küzdelmeidben. Ha érzed, hogy „a lélek ugyan kész, de a test erőtlenséges” (Mk 14,38), menj, és kitartó imával ostromold az eget. Hiszen az Úr „figyelembe veszi a nyomorultak imádságát és nem veti meg könyörgésüket.” (Zsolt 101,18)

3. Jézus vérrel verítékezik

Jézus egész teste gyötrődik, és a halállal tusakodik. Kimondhatatlan kínjai közben kisajtolódik belőle a vér „és lőn az ő verejtéke, mint a földre hulló vérnek cseppjei.” (Lk 22,44) – Mindenét átjáró és összetörő fájdalmairól csak ezen borzalmas vérrel verítékezés után alkothatsz magadnak némi fogalmat. Szendvedését nagyban fokozza az a tudat, hogy mérhetetlenül sok lélek elvész, mert nem gondol Isten Bárányának rettenetes kínjaira. Pedig mindezt értünk vállalta magára: önként és szeretetből, és csak hálátlanságot, részvétlenséget kap viszonzásul... Tőled is?!

4. Ne úgy, amint én

Jézus halálosan, végtelenül szomorkodik és gyötrődik. Ő azonban mostani és jövő kínszenvedései után is vágyva vágyódik, hogy minél előbb befejezze a megváltás művét. Emberi természetének irtózását, de egyszersmind lelkének fönséges engedelmisségét is fejezi ki imája: „Atyám, ha lehetséges, múltjék el tőlem e pohár; mindazonáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.” (Mt 26,39) Csak azt akard, amit Isten akar, és akkor szent vagy.

Sokszor ismétlem: „Ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te!”

5. Az Úr angyala vigasztalja

Jézus teljesen mennyei Atyjára hagyatkozik szenvedéseiben, azért jutalmul „megjelenék ... neki egy angyal mennyből, megerősítvén őt. És a halállal tusakodván, még buzgóbban imádkozik vala”. (Lk 22,43) Isten nem hagyja magára a Hozzá folyamodót, még kevésbé Egyszülött Fiát: angyalt küld mellé, hogy emberi természetét megerősítse. Isten veled is így tesz: nem veszi el a szenvedést, mert bűneidért bűnhődnöd kell, de erőt ad a türelemre. Tarts ki tehát bátran, viseld keresztedet alázatosan és őrzőangyalod bevezet az örök hazába.

„Az Úr angyala táboroz azok körül, akik Őt félik. És szabadulást hoz nekik.” (Zsolt 33,8)

6. És a tanítványok aludtak...

Míg Jézus ilyen haláltusát áll ki, az alatt az apostolok a nap izgalmaitól és a fáradságtól kimerülve alusznak. Az édes Üdvözítő szelíd szemrehányással mondja Péternek: „Így hát egy óráig sem bírtatok virrasztani velem? Ébren legyetek és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!” (Mt 26,40–41) Arra akarja őket figyelmeztetni, hogy önmaguk miatt legyenek éberek, nehogy meginogjanak és Mesterüket elhagyják. De azért isteni Szívének is nagyon fáj, hogy éppen az ő barátai nem éreznek igazán Vele a szenvedés súlyos órájában.

Én hogyan érzek együtt a szenvedő Mesterrel?!

7. Akit rabszolgáron adtak el

Júdás eladja Jézust, mint rabszolgát, de Zakariás próféta (11,12) jövendölése szerint a papi fejedelmek bosszantóan csekély bért fizetnek neki a drága Üdvözítőért. Júdás pénzvágtyában még alkuszik is isteni Mesterére: „Mit fogtok nekem adni, ha én őt kezetekbe adom? Azok pedig rendelének neki harminc ezüstpénzt” (körülbelül 125 mai pengőt) (Mt 26,15). Milyen megaláztatás! Te is hasonlóképpen cselekedtél, amikor még olcsóbbra is értékelted Jézusodat...

Amidőn egyetérték a sátánnal, akkor szívemből üzöm ki Jézusomat!

8. Júdás csókja

Júdásból a pénzvágtya egészen kiölt minden jó érzést. Szomorúan sóhajtja az Üdvözítő: „Még jóbarátom is, akiben reméltem, aki kenyeremet ette, fölemelte sarkát ellenem.” (Zsolt 40,10) És amikor ilyen rút hálátlansággal árulja el Mesterét, akkor még képmutató ravaszsággal közeledik, és a gyöngéd szeretet jelét, a csókot használja fel arra, hogy Jézusát ellenségeinek kezébe adja! „Akit megcsókolok, ő az, fogjátok meg.” (Mt 26,48) A szeretet Mestere fájdalmasan csak ennyit mond: „Júdás! csókkal árulod el az Emberfiát?” (Lk 22,48)

Mikor szentségtörőleg áldoztam, én is ilyen csókot adtam Jézusomnak!

9. Verd meg a pásztort, és elszéled a nyáj

Jézust nagycsütörtökön éjjel 11–12 óra tájt fogták el a Getszemáni kertben. „Akkor tanítványai elhagyván őt, mindnyájan elfutának.” (Mk 14,50) Pedig alig pár órával előbb Péterrel együtt még valamennyien azt erősítették, hogy hűségesen kitartanak Mesterük mellett. A váratlan esemény azonban mindnyájukat megzavarta, és csakugyan elszéledtek, mint a pásztor nélkül legelő nyáj. Így Jézus első fájdalmas útját Kaifás házáig (kb. 1300 méter; 20–25 perc) megkötozve és ellenségei között egyedül tette meg, elég rossz úton!

Ha mindenki magamra hagy bajaimban, gondolok az édes Jézusnak erre a keserves útjára és egydüllétére?

10. Mint latorra, úgy jöttetek rám... (Lk 22,52)

„A csapat tehát és a hadnagy és a zsidók poroszlói megfogták Jézust és megkötozték őt.” (Jn 18,12) A jóságos Üdvözítő ekkor se magára gondolt, hanem tanítványaira, azért mondotta a poroszlóknak: „Hagyjátok ezeket elmenni.” (Jn 18,12)

A megkötözést szó nélkül tűrte „és nem nyitotta meg száját.” (Iz 53,7) Pedig, ha kérné Atyját, rögtön adna Neki „többet tizenkét ezred angyalnál.” (Mt 26,53)

Én is panasz nélkül fogadom a súlyos fájdalmakat is. Ezeket lelkem megtisztítóinak tekintem.

11. Jézus pedig hallgat vala (Mt 26,63)

Jézus, mint gonosztevő, összekötözött kézzel áll először Annás főpap, majd Kaifás előtt, akinél még éjjel összegyűlt a főtanács és tanúbizonyságot keresett Jézus ellen, „hogy őt halálra adják, de nem találának.” (Mk 14,55) Ő pedig az ellene felhozott hamis tanúságokra „semmit sem felele.” (Mk 14,61) Jézus halálát már régen elhatározta a főtanács, tehát itt hiába volt minden védekezés. Az Üdvözítő hallgatása és válaszai úgymint napfényre hozták bírúinak igazságtalanságát.

Nem lobbanok hirtelen haragra, amikor igazságtalanul vádolnak. Védem az ártatlanokat.

12. Mielőtt a kakas kétszer szól... (Mk 14,30)

Az első ijedelem után magához tért Péter, és elszégyellte magát, hogy ilyen gyorsan elfelejtkezett nagy fogadkozásáról: „Ha meg is kellene halnom veled, nem tagadlak meg téged!” (Mt 26,25) „Messziről követé” (Lk 22,54) „pedig Jézust Simon Péter és egy másik tanítvány. Ez a tanítvány (János) ismerőse volt a főpapnak és beméne a főpap udvarába. Péter meg az ajtón kívül áll vala.” (Jn 18,15–16) János szavára aztán Pétert is beengedte a szolgáló, akinek szavára Péter háromszor tagadta meg Jézust. „És tüstént, még mialatt beszélt, megszólala a kakas. És hátra fordulván az Úr, rátekinte Péterre... És kimenvén Péter, keservesen síra.” (Lk 22,60.61)

Jézus szomorú szeme elárulta, hogy Péternek ez a viselkedése az ő egyik legfájóbb fájdalma volt. Tetteimmel én is hányszor mondtam, hogy nem ismerem Jézust!

13. Teljék meg gyalázzal! (Jer 2,26)

Az éjjeli kihallgatáson a főtanács jelenlévő tagjai Jézusra egyhangúlag kimondották: „Méltó a halálra.” (Mt 26,66) Az Üdvözítő az éjjel többi részét a durva poroszlók között töltötte, akik „akkor orcájára köpdösének (megvetésük jeléül) és ököllel csapdossák őt, mások pedig (letakarván szemét) arcul verék, mondván: Találd ki, te Krisztus, ki ütött meg téged.” (Mk 26,67–68) Szómul-szóra beteljesedett Izaiás próféta jövendölése: „Testemet odaadtam az engem verőknek, orcámat a tépdösőknek; arcomat nem fordítottam el azoktól, akik gyaláztak és megköpdöstek engem.” (Iz 50,6)

Bűneimmel én is ezekkel tartsak?!

14. Semmi okot nem találok benne (Lk 23,22)

„Nagypénteken reggel 5–6 óra tájban teljes ülést tartott a főtanács és halálra ítélte Jézust; azután úgy 6 óra körül maga a főtanács vitte a megkötözött Jézust Pilátushoz, hogy nála kierőszakolja a halálos ítélet megerősítését és végrehajtását. Pilátus bár tudta, hogy irigységből adták őt kezébe” (Mt 27,18), és jóllehet maga is megállapította, hogy semmi gonosz nem cselekedett: „Én semmi okot nem találtam benne a halálra” (Lk 23,22), a megostorozott Jézust mégis „átadá, hogy megfeszítsék.” (Mk 15,15)

Jézust akkor védem, amikor tőlem telhetőleg minél több rosszat akadályozok meg.

15. Mi közünk hozzá? (Mt 27,4)

Júdás kapzsiságában elfelejtkezett arról, hogy Jézus előre megjövendölte erőszakos halálát: „az Emberfiát a papi fejedelmek... átadják... a pogányoknak, hogy kicsúfolják, megostorozzák és fölfeszítsék.” (Mt 20,18–19) Mikor látta, hogy isteni Mesterét halálra ítélték, és nem szabadítja ki magát ellenségei kezéből, „megbánván tettét, visszavivé a

harminc ezüstpénzt a papi fejedelmeknek és véneknek,” akik Júdást kinevették, megvetették és magára hagyták. Erre ő kétségbeesésében fölakasztotta magát. (Mt 27,3–6)

Téged is így hagynak magadra büntársaid, és akkor igazi hit, remény és szeretet nélkül hogyan menekülsz a kétségbeesés elől?! Kerüld tehát a rosszlelkűek barátságát!

16. Jeruzsálem utcáin...

Mikor Pilátus megtudta, hogy Jézus galileai, elküldötte őt Heródes Antipászhoz, Galilea fejedelméhez, hogy ezt a kellemetlen ügyet és az erőszakoskodó zsidókat lerázza magáról. A megkötözött Üdvözítőt az utcán körülvette a csúfolódó és a szidalmazó tömeg.

Képmutatónak gúnyolták, örvendeztek, hogy megalázhatták azt a Krisztust, akit hat nappal előbb még egész Jeruzsálem diadallal fogadott. És az Úr Jézus szelíden tűrte el érted ezeket a szörnyű megaláztatásokat, és mind felajánlotta mennyei Atyjának, hogy képmutatásaidért és vakmerő ítéleteidért eleget tegyen.

Nem adok az utca véleményére, amely oly hirtelen változik.

17. Heródes is megveté őt (Lk 23,11)

Heródes Antipász nagyon megörült, amikor meglátta Jézust, „mivel régóta kívánta őt látni, mert sokat hallott felőle, és remélte, hogy szeme láttára valami jelt fog művelni.” (Lk 23,8) Jézus azonban egy szóra se méltatta Keresztelő Szent János botrányos életű gyilkosát. Heródes ezért az egész Jeruzsálem előtt nevetségessé tette Jézust, akit gúnyból és csúfságból a királyok és a hadvezérek fehér díszruhájába öltöztetett. Az édes Üdvözítőt csakugyan az egész város csöcseléke gúnyolta, mert Heródes palotája Pilátus lakhelyétől, az Antónia-vártól kb. 700 méternyire volt.

A bünt még akkor se pártolom, ha megvetnek az emberek!

18. Barabbás pedig rabló vala (Jn 18,40)

A Heródestől visszaérkezett Jézust Pilátus újból meg akarja menteni. Erre fölhasználja a húsvétkor szokásos kegyelmi elbocsájtást (amnesztiát). Tudta, hogy Jézust a papi fejedelmek gyűlölik és szeretnék láb alól eltenni, de arra nem gondolt, hogy a hat nappal előbb még hozsannázó nép most, mikor választania kell, Jézust a zsvány és lázadó rablógyilkos Barabbásnál kevesebbre becsüli. Kérdésére: „Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?” (Mk 15,9) A papi fejedelmek által fellázított nép borzalmas feleletet adott: „Veszítsd el ezt, és bocsásd el nekünk Barabbást! (Lk 23,18)

Mikor rossz hajlamaim bűnre csábítanak, nem akarom a zsidó nép példáját követni!

19. Pilátus fogta Jézust és megostoroztatá (Jn 19,1)

Az embertelen ostromozással Pilátus a zsidók gyűlöletét akarta kielégíteni, és dühüket lecsillapítani vagy őket irgalomra hangolni. Ez azonban nem sikerült, és így Jézus megostorozása a római szokás szerint csakugyan a keresztrefeszítés előkészítése lett. Jézust ruháitól megfosztották, jobb és balkezét oszlophoz úgy kötötték, hogy kénytelen legyen lehajolni. Aztán négy poroszló egyszerre ütlegelte őt szíjból font ostorral, amelynek végén tüskék, csontdarabok vagy vasgolyók voltak. Ez a borzalmas büntetés nemcsak becsületétől fosztotta meg a megkínzottat, hanem gyakran életétől is. Jézus teste csupa seb, nincs rajta egy ép hely!

Mikor súlyos bünt követek el, én is az ostromozó hóhérok közé állok!

20. S töviskoszorút tettek fejére

A durva katonáknak még ez sem volt elég, hanem „bíborszínű köpönyeget adának rája, és koszorút fonván tövisből, fejére tevék azt, és nádat jobb kezébe; térdet hajtván előtte, kicsúfolták őt, mondván: Üdvözlégy zsidók királya! És rá köpdösvén, vevék a nádat és fejét verék vele.” (Mt 27,28–30) A hosszú éles tövisek fejébe vésődtek és szentséges fejét, ábrázatát vérrel öntötték el... Íme, mit szenvedett Jézus a kevély, a tisztátalan gondolatokért!

Erre a fájdalmas jelenetre gondolok, amikor hasonló gondolataim támadnak.

21. Íme az ember! (Jn 19,5)

Pilátus bemutatja a megkínzott és nevetségessé tett Jézust a kinn háborgó népnek. „Kiméne tehát Jézus, a töviskoronát viselvén és a bíborköpönyeget. És monda nekik (Pilátus): Íme az ember!” (Jn 19,5–6) Pilátus szánalomra szeretné indítani a népet Krisztus Urunkkal szemben, akit minden emberi formájából kiforgattak a kegyetlen katonák. A nép szívében azonban minden jó érzést elhallgattattak a papi fejedelmek, és így csak egyet kiáltott: „Feszítsd meg, feszítsd meg őt!” (Lk 23,21)

Vigyázzok, hogy rossz szenvedélyeim engem is el ne vakítsanak!

22. El vele! el vele! (Jn 19,15)

„Ha ezt elbocsájtod, nem vagy a császár barátja: mert mindaz, aki magát királlyá teszi, ellenszegül a császárnak.” (Jn 19,12) A zsidók az ingadozó Pilátust a császár kegyének elvesztésével fenyegették meg, ha a lázadással vádolt Messiásnak megkegyelmez. Ettől végleg megijedt a római helytartó. Kihozatta Jézust tehát az Antónia-vár nyílt oszlopcsarnokos udvarára, és ott a szabad ég alatt „a bírói székbe üle azon a helyen, amely köemelvénynek neveztetik” és „kezükbe adá őt, hogy megfeszítsék.” (Jn 19,13.16)

Hiába mosod kezed Pilátussal, Isten előtt főleg te felelsz azokért a bűnökért, amelyeket rossz példáddal okoztál!

23. Ez a te műved!

Mihelyt elhangzott a halálos ítélet, megragadták Jézust a katonák, lehúzták róla a bíbor köpönyeget, „ráadták saját ruháit és elvievék, hogy megfeszítsék.” (Mt 27,31) A Jézus idejében dívó szokás szerint a kivégzendő maga vitte ki keresztjét a vesztőhelyre. „Az izmok, a szív és függőér nagy feszülése, a sebek gyulladása, a vérveszteség és gyötrő szomjúság miatt ez a büntetés roppant kínos volt. Minden mozdulat iszonyú fájdalmat okozott, a test a rángatástól megkékült.” (Dr. Székely István) És így tett meg Jézus fölfelé haladva kb. hatszáz méter hosszú utat!

Türelemmel és figyelmes szeretetemmel megosztom Jézus terhét!

24. Csak egy pillanatra!

Szűz Mária mindent tudott Szentséges Fiáról, és összetört édesanyai szívének lángoló szeretetével sietett a keresztútra, hogy Jézusát legalább egy tekintettel bátorítsa és erősítse. Mekkora jóssággal nézhetett Isten Báránya az ő Szerető Szűzanyjára, aki nem törődött a csöcselék és a katonák durvaságával, de egy pillanatra Egyszülött Fia közelébe igyekezett férközni, hogy Neki enyhületet vigyen...! Oh ha neked is ilyen áldozatos és együtt érző szíved volna!

Mivel tudnám én Jézusomat megvigasztalni?

25. Cirenei Simont kényszeríték

A kimerült Megváltó mindjárt a keresztút kezdetén összerogyott, és nehogy még útközben meghaljon, a római katonák „megfogának bizonyos Simont, Cirenéből valót, aki a mezőről jön vala, és rátevék a keresztet, hogy vigye Jézus után.” (Lk 23,26) – Cirenei Simon

először kényszerből és nagy ellenkezéssel vitte a keresztet Jézus után. Amikor azonban később a hit fényével megismerte, milyen nagy kitüntetésben részesült, hogy az Üdvözítőnek szeretetből segíthet, igen boldognak érezte magát.

A keresztet szívesen emlegetem, de ha jelentkezik, elmenekülök. Ezután ez másképp lesz.

26. Mi lesz a terméketlen fával?

A keresztúton „követé pedig őt a nép és az asszonyok nagy sokasága, akik siránkoznak és jajgatának felette. Hozzájuk fordulván Jézus, mondá: Jeruzsálem leányai! ne miattam sírjatok, hanem sírjatok magatok és gyermekeitek felett... Mert ha a zöldellő fával (Isten ártatlan Bárányával) ezt cselekszik (ilyen elégtételt kell adnia mások bűneiért), mi lesz a szárazakkal (a bűnösökkel, a hűtlen zsidó néppel)?” (Lk 23,27–31) Ezek közül jámbor Veronika érzékenyülve lépett Jézushoz, és megtörülte Jézus véres arcát, és jutalmul Jézus képe csodálatosan a keszkenőn maradt.

Mikor szenvedő és nélkülöző felebarátaim könnyeit letörlöm, akkor Jézusnak nyújtom kendőmet!

27. Kék foltjai által gyógyultunk meg (Iz 53,5)

„És mikor elérkeztek” a Golgotára, a Kálváriára, „epével vegyített (keserű) bort adának neki inni; de megízlelvén azt nem akart belőle inni.” Hogy torkosságodért eleget tegyen, megízlelte a keserű bort, de nem itta meg, nehogy elkábuljon, és akkor ne érezhesse a szenvedést. Aztán megfosztották ruhájától, és csak a legszükségesebbet hagyták rajta, hogy felújított sebeivel és megszégyenülésével eleget tegyen a tisztaság ellen elkövetett bűneidért.

Ha kísértés zaklat, vagy betegség torzítja el testemet, megalázott Jézusomhoz menekülök erőért és vigaszért.

28. Ahol megfeszíték őt (Jn 19,18)

A keresztrefeszítés a rómaiaknál a leginkább meggyalázó és a legrettenetesebb kivégzés volt. Csak rabszolgákra, útonálló haramiákra, gyilkosokra, lázadókra alkalmazták. És... ők magát a Szentséget két lator között feszítették keresztre (Lk 23,33), miként a Messiásról Izaiás megjövendölte, „a gonoszok közé számíttatott és sokaknak a bűnét hordozta.” (Iz 53,12) De ebben is a kegyetlenebb módot választották, mert „átfúrták kezemet és lábamat.” (Zsolt 21,18)

Jézus a kereszten kitarja karját, hogy szívére öleljen, lehajtja fejét, hogy megcsókoljon engem! Itt vagyok, Uram! Ne engedd, hogy valaha elszakadjak Tőled!

29. Ha fölemeltetem a földről... (Jn 12,32)

A zsidók még a kereszten függő Messiást is gúnyolják, de Ő bocsánatot kér számukra a mennyei Atyától. Megvigasztalja a jobb latort. Szűz Máriát a szűzlelkű és a szeretett János apostolra bízta. Jelzi, hogy hivatása és minden jövendölés beteljesedett, és hangos szóval felkiált: „Atyám! a te kezeidbe ajánlom lelkemet.” (Lk 23,33) – és kiadja lelkét. Ebben a pillanatban a szentélyt a Szentek szentjétől elválasztó óriási függöny alulról fölfelé kettészakadt, a nap elsötétedett, a föld megrendült, a sziklák megrepedtek, a halottak feltámadtak...

Csak az én szívem nem rendül meg?

30. Feltámadott, nincs itt! (Mk 16,6)

Miután Jézus megvitte a megváltás örömhírét a pokol tornácában várakozó igazaknak, húsvétvasárnapján saját erejéből egyesítette lelkét testével és megdicsőülten elhagyta sírját. „És íme nagy földindulás lőn; mert az Úr angyala leszállt az égből, és oda menvén elhengeríté a követ és ráült. Tekintete olyan vala, mint a villám, és ruhája mint a hó.” (Mt

28,2–3) Isten ereje ellen hiába hadakoztak a főtanács tagjai: Krisztus győzedelmeskedett a halálon is.

Amint Jézus feltámadt, úgy támadok fel én is, ha kitartok harcaimban, szenvedéseimben.

Május: Mi nekem Szűz Mária?

A viruló május állandóan égi Édesanyámra emlékeztet. Örömmel szentelem neki e hónapot, hogy lelkéhez egyre hasonlóbbá alakuljak én is.

1. Szűz Mária a menedékem

Mennyi gond, veszedelem vesz körül már most is, amikor szüleim és előljáróim szeretete és védelme lehetőleg távol tart tőlem mindent: mi lesz akkor belőlem, ha kikerülök az emberek közé a tülekedő életbe?! Annyi gyöngeség, állhatatlanság és határozatlanság lappang bennem! Olyan gyorsan elfelejtem jó feltételeimet és felbuzdulásaimat! Aztán milyen könnyen tudnak rám hatni egyesek! Szomorú és fájdalmas, hogy iskolatársaimnak is inkább hibái, gyarlóságai befolyásolnak, mint erényeik.

Most és mindenkor gyermeki bizalommal imádkozom: Oltalmad alá futunk, Istennek Szent Anyja!

2. Rólad elmélkedni tökéletes okosság (Bölcs 6,16)

A te életed, Szűzanyám, olyan, mint a hibátlan tükör, amelyben meglátszik Jézus. Mikor szavaidat hallom, nemcsak égi Anyám szól hozzám, hanem az én Üdvözítőm megerősítő biztatását is kiérzem belőlük. Ha égi derűt sugárzó arcodra nézek fel, még a tanulás és egyéb teendőim is könnyűvé válnak. Mikor ajkadról hangzanak el Jézus erényei, olyan hajlékony lesz szívem... Oh vonzzad magadhoz lelkemet, hogy közeledben megismerjem és megszeressem isteni Fiadat!

Sokat forgatom elmémben Szűz Mária életének minden részletét, hogy mindig és mindenben ezek hatása alatt álljak.

3. Az utolsó leheletig

Szűzanyám ott állasz a keresztfán és Szentséges Fiad utolsó leheletéig reád tekint szeretettel. Látom ajkad lassú mozgásából, hogy Ővele beszélgetsz, és számomra bocsánatot és sok kegyelmet kérsz. Ezután én is merek Őhöz közeledni, hiszen szereteted és közbenjárásod megnyugtat. Rám terítéd védő palástodat, és kedvedért Jézus engem is kegyeibe fogad. Így a sátán és a világ lelkemet nem zavarja fel, mert oltalmad alatt gyöngé és könnyelmű gyermekedből lelkiismeretes és erős egyéniség alakul.

A mai napon szerény és alázatos leszek, és ezért fegyelmezem majd tekintetemet.

4. Te mindig fölemelsz!

Kicsi koromban meg se mozdulhattam volna édesanyám nélkül. Bizonytalan tipegéseimre felügyelt, megóvott az eleséstől, kedves ügyességgel emelt föl, mosolygott kicsi ügyetlenségeimen, meleg hangjával és beszédes tekintetével bátorított! Milyen hálás vagyok neki mindezért! Szűz Mária! Te is így bánsz lelkemmel. Nélküled, közbenjárásod nélkül hányszor követtem volna el bűnt, mily sokszor estem volna el a kísértésben, és bátorság hiányában szégyenkezve hányszor maradtam volna távol a szentségektől!

Testem most már édesanyám támogató karja nélkül is járhat, de lelkem Szűz Máriám szeretete és biztatása nélkül nem élhet. Hálából neki szentelem ma egész napomat.

5. Szűz Mária mindig megért

Hányszor hullanak könnyek szememből, még többször azonban csak befelé könnyezem, míg körülöttem mindenki mosolyog. Szívem megtelik szomorúsággal, amelyet másoknak hiába magyarázok, mert úgy sem értik meg. Gyakran magam se tudom ennek a belső borongásnak okát adni... Te azonban szívembe látsz égi dicsőségedből és eloszlatoz a gyülekező felhőket. Lelkiismeretem hangja által figyelmeztet Isten, hogy Nálad öntsem ki keserűségeimet és enyhülést találok.

A kitartó és jókedvű munkában, az önmagamról elfelejtkező szeretetben és a bensőséges imádságban múlik el lelkem zűrzavara.

6. A hűséges szövetséges

Damaszkuszi Szent János egyháztanító a képromboló Leó császár ellen írásaiban bátran védte a szentképek tiszteletét. Ezért aztán megrágalmazta őt a császár a damaszkuszi kalifánál, aki Jánosnak jobb kezét levágatta. Szentünk a Szűzanyához folyamodott segítségért, hiszen az ő tiszteletét védte irataiban! És íme! alig illesztették helyére a levágott kezét, úgy összenőtt, mintha soha semmi baja se történt volna. Szűz Mária, te nem hagyod cserben tisztelőidet!

Édesanyám nem nézheti tétlenül, ha szenvedek: lelkem égi Anyja sem hagy magamra engem, ha a Vele kötött szent szövetséget föl nem bontom.

7. Boldog, aki barátságoddal dicsekszik (Sirák 48,11)

A bölcsességről azt mondja a Szentírás: „Könnyen látják meg azok, akik szeretik; akik keresik, meg is találják. Eléjük megy azoknak, akik vágyódnak utána, és előre megmutatja magát nekik.” (Bölcs 6,13–14) Ilyen az én Szűzanyám! Éppen akkor láthatom, amikor szívemnek megértő jóbarátra van szüksége. Elém jön, amikor valami hiba visszatart engem, és késlelteti erőnyeim fejlődését. Olyankor ölel magához, amikor engem gyarlóságaim elfogulttá tesznek, és elijesztenek Isten és Szűz Mária közelségéből.

Oh Szűzanyám! előtted megnyitom szívemet! Neked mindent elmondok! Méltass engem is barátságodra, hogy mindenben Rád támaszkodhassak!

8. Szűz Máriával együtt!

A kis Szűz Máriát szülei már hároméves korában a templom szolgálatára szentelték. Ott nevelkedett a templom közelében a többi előkelő leányokkal. Oktatták őket a törvény megtartására; segítettek a templom körül, és elsajátították a szükséges tudnivalókat. Ott maradt ő is körülbelül tizenkét éves koráig. Nézem őt, mintha velem együtt tanulna és imádkozna. Szűz Mária összetett kézzel és lesütött szemmel térdel mellettem. Átszellemült lényé árulja el, hogy imádkozik, de olyan egyszerűen és keresetlenül, mint ahogy a gyermek beszél édesanyjával.

Mesterkéletlenül gyermeki szeretettel szólok Istenemhez, mert „az alázasak és a szelídek könyörgése volt kedves Előtted mindenkoron.” (Jud 10,16)

9. Szűz Mária a szüleivel...!

Milyen kedvesen fogadja a kis Szűz Mária szüleinek látogatását! Nem érzélgösködik, hanem egész lényé beszél arról a finom gyöngédségről, figyelmes szeretetről és hálás tiszteletről, amely szívét eltölti idős szüleivel szemben. Mikor szelíden, csengő hangján hozzájuk szól, ártatlan gyermeki szíve mindig talál vigasztaló szavakat, hogy bánatukat és fájdalmukat enyhítse. Arcáról őszinte boldogság sugárzik, hogy övéit láthatja. Csak szépet és

jót mond előljáróiról. Szent Joáchim és Szent Anna határtalan boldogságot élveztek Szűz Mária közelében.

Én is vigyázok, hogy mindig boldognak és megelégedettnek lássanak szüleim. Így teszem az ő életüket széppé.

10. Az ő szavuk Isten szava!

Isten kicsi korom óta mások által gondoskodik rólam. Először szüleim áldozatos szeretetével vesz körül, hogy törekeny kis életemet minden veszedelemtől megóvja. Azután hitoktatóm, tanítóim és tanáraink által is fejleszti lelki-testi tehetségeimet, alakítja szívemet és erősíti akaratomat, hogy földi és örök boldogságomat megszerezhessem. Tehát szüleim és előljáróim által Ő szól hozzám, mert ők Isten helyettesei. Szűz Mária így szerette és tisztelte szüleit és előljáróit, és örömmel teljesítette parancsait.

Szüleimet és előljáróimat Szűz Mária szemével Isten angyalainak tekintem, akik mennyei Atyám akaratát tudatják velem.

11. Hogy Isten megelégedését kiérdemeljem

Szűz Mária csak arra törekedett, hogy Isten megelégedését kiérdemelje! Ez irányította gondolatait, szavait, cselekedeteit és magaviseletét. Ezért mindenben Isten akaratát kereste és követte; napi teendőit derűsen, szelíden és nyugodtan végezte, és így lelkének boldog összhangját semmisem zavarta meg. Saját akaratát Isten után egészen szüleinek és előljáróinak kezébe tette le. Az engedelmesség szellemében a legkisebb munkát is éppen olyan lelkiismeretesen hajtotta végre, mint a legnagyobbat. Munkáim értéke a kitaró és a jóakarató törekvéstől és a jószándéktól függ. Szűzanyám példájára ma ezt gyakorolom.

12. Hogy környezetemet boldogítsam

Ha Istenért „szeretjük egymást, Isten bennünk lakik és az Ő szeretete tökéletes bennünk.” (1Jn 4,12) Szűz Máriában állandóan a legszebben nyilatkozott meg a felebaráti szeretet, mert benne a legtökéletesebben lángolt Isten szeretete. Állandó mosolyából és égi illatként ható szeretetéből társainak is bőven juttatott, és még azokhoz is jóságos kedvességgel közeledett, akik neki kellemetlenkedtek. Kereste az alkalmat, hogy hasznukra, segítségükre lehessen, és türelmesen hallgatta társainak apró panaszait.

Környezetemnek boldogságára akarok lenni én is! Arról igyekszem leszokni, amivel legtöbbször zavarom meg a békét!

13. A megpróbáltatások tüzeiben

A kis Szűz Máriát se kímélte meg Isten a keresztektől. Valószínűleg elég korán elvesztette szüleit. Társai között bizonyára akadt egy-két beképzelt előkelő leány, akik a szerény megjelenésű, de szintén királyi vérből származó Szűz Mária szívére nem egyszer ejtettek sebet. Ő azonban ezeket és a többi kisebb-nagyobb szenvedéseket lelke mindennapi kenyerének tekintette, általuk csak közelebb jutott Istenhez, és még buzgóbban imádkozott. Nála a rossz hajlamok és a rendetlen szenvedélyek nem okoztak nyugtalanságot, mert ezek, mint az eredeti bűn következményei, nem voltak meg benne.

Oh szeplőtelenül fogantatott Szűz Mária, könyörögj értem, hogy a napi kellemetlenségeket imában és munkában felejtsem el.

14. Az oltár szolgálatában

A gyermek Szűz Mária nagyon örült, ha az áldozati oltár közelében dolgozó szent asszonyoknak segíthetett. Ilyenkor a megígért Megváltó jutott eszébe, akit az áldozatok jelképeztek, és szent alázattal ébredt föl benne a vágy, hogy bár csak ő lehetne a várva-várt Üdvözítő anyjának szolgálóleánya! Így legalább a Messiásnak áldozhatná minden idejét! Míg

a templom körül dolgozott, vagy amikor a papi ruhákat hímezte, bensőséggel imádkozta: „Uram, szeretem házad ékességét, és dicsőséged lakóhelyét.” (Zsolt 25,8)

Ha Szűzanyám lelkületével végzem kis és nagy munkáimat, kevésbé érzem majd a fáradságot!

15. Íme az Úrnak szolgálóleánya!

A templom titokzatos csendjében a Szentlélek egyre nagyobb tökéletességre vezette a gyermek Szűz Máriát. Elmékedései közben virágzott ki szívéből szüzességi fogadalma, amelyet ő tett le először. Főnséges példáját milliók követték, és így általa a szűztisztaság nagyrabecsülése és szeretete az egész világon elterjedt. Mikor később Gábrriel angyal hírül hozta neki, hogy Isten őt választotta ki a Megváltó anyjává, első kérdése ez volt az angyalhoz: „Miképpen leszen ez?” Amidőn az angyal megnyugtatta, hogy Isten csodája által lesz Jézus édesanyja és szűztisztaságán csorba nem esik, akkor mondotta Szűz Mária: „Legyen nekem a te igéd szerint!” (Lk 1,26–38)

Alázattal kérem Szűzanyámat, hogy a tisztalelkűség szeretetét nekem minél nagyobb fokban eszközölje ki.

16. Aki nem e világból való...

Jézusnak is voltak ellenségei, mert a sötétség, vagyis a bűn ki nem állhatja a világosságot, vagyis az erényt. Szűz Máriát mindenkinél jobban választotta ki Jézus a világból, azért őt se szerethette az ördög szelleme szerint igazodó világ. (Jn 15,18–19) Az ártatlan Szűzanyának is voltak ellenségei. Egyesek azért nem szerették őt, mert rossz szokásaik, hibáik ellenkeztek Szűz Mária kiegyensúlyozott és derűs egyéniségével. Közelében mindig valami bántó érzés, ellenszenv és titkos irigység ébredt föl bennük, mert látták, hogy erényei mellett eltörpülnek ...

Ha másban jó tulajdonságokat látok, igyekszem követni példáját, és nem mutatok rá kárörömmel hibáira, hogy jóhírnevét csökkentsen.

17. A világ gyűlöl benneteket... (Jn 15,18)

Már a bűnbeesés után megjövendölte Isten, hogy Szűz Mária és az ördög között folytonos ellenségeskedés lesz, mert Isten anyja nem lehet jóban a sátánnal. „Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, ivadékod és ivadéka közé: Az széttiporja fejedet, te pedig a sarka után leselkedel.” (Ter 3,15) De szakadatlan harc folyik Isten fiai és az ördög követői között is. Ezt a küzdelmet fájdalmasan tapasztalta már a kis Szűz Mária is. Voltak társai, akik a sátán ösztökélésére olyan szándékot magyaráztak szavaiba és tetteibe, amire Ő nem is gondolt. Rágalmazták előljárói előtt és távol tartották tőle magukat. Szűz Mária érzékeny szíve rendkívül szenvedett emiatt, mégis védte ezen társait előljárói előtt, róluk jót mondott és életüket tőle telhetőleg igyekezett megédesíteni.

Ha kellemetlenkedő iskolatársaiddal szemben is érzed magadban a szeretetet és dicséred őket, akkor a felebaráti szeretetet gyakoroltad.

18. És Ő alamizsnából élt

Szűz Mária a szegényeket azért is szerette, mert isteni Fiát is állandóan a legnagyobb egyszerűségben, igénytelenségben és szegénységben látta. „A rókáknak odúik vannak és az ég madarainak fészkeik: az Emberfiának pedig nincsen, hová fejét lehajtsa.” (Mt 8,20) Jézusnak nyilvános működése alatt még saját hajléka se volt, hanem ezen idő alatt tanítványai és hívei házában lakott, és tanítványaival együtt hívei alamizsnájából élt. Jézus a saját és tanítványai anyagi szükségleteit Mária Magdolna, Johanna, Zsuzsanna és sok más híve alamizsnájából fedezte, „akik szolgálnak vala Neki vagyonukból.” (Lk 8,2–3) Szűz Mária a szegényekben Jézust szerette, azért szívesen osztotta meg velük, amije volt.

Amit magamtól megvonok és a nélkülözőknek juttatom, az szerez érdemet.

19. Szomorúak vigasztalója

A siralom völgyében minduntalan találkozunk fájó és lesújtó jelenségekkel. Most a szívnek fáj vagy hiányzik valami, most meg a lélek szorul egy kis eligazításra. A fejlődő kor ezer nyugtalansága és érzékenysége nem egy felhőt von fiatal egemre. Azután sokszor távol az édesanyai melegség, amit senkise pótolhat. Pedig hányszor jut ő eszembe, mikor elhagyatottnak érzem magam, mert nincs szív, amelyen meghitten elsírhatnám kicsi lényem felgyülemlett keserűségeit. Szűzanyám! te már társaid között is vigasztaló angyal voltál, enyhítsd szomorúságaimat, és taníts meg arra, miként csaljak mosolyt a kesergők arcára.

Különösen a megpróbáltatás idején megyek bizalommal égi Anyámhoz. Ő nem hagy engem szomorúságomban és letörli hulló könnyeimet.

20. Szűz Mária a szórakozásban

Szűz Mária igazán szeretetreméltó gyermek volt, akit társai rendkívül kedveltek, mert felülmúlhatatlanul bele tudta magát élni mások örömeibe és fájdalmaiba. A szórakozásnál bájos kedvességgel csinált vidám hangulatot, megadással viselte mások kis szeszélyeit, és így rendkívül gyorsan telt az idő társaságában. Természetes jókedvvel játszott, szellemesen tudott új játékokat kitalálni. Ha valahol megjelent, megsokszorozta az örömet. Ha valamire fölkérték, készségesen állott be, nehogy vonakodásával másoknak rossz pillanatokot szerezzen. És... ügyesen gyógyította ilyenkor a beteg szíveket, hogy Istenhez visszavezethesse őket.

Mikor legjobb kedvemben vagyok, akkor se felejttem el, hogy én Szűz Máriáé vagyok, és ehhez méltó is legyen viselkedésem!

21. Szűz Mária által megvilágosodva

Szűz Máriára alkalmazza az Egyház Sirák 24,30.45 következő sorait: „Aki reám hallgat, meg nem szégyenül, akik értem fáradoznak, nem esnek bűnbe... és megvilágítom mindazokat, akik bíznak az Úrban”. Jó és megnyugtató ezt tudnod, amikor annyi homály környékezik, és az ördög mindenáron az ő sötétségébe szeretne téged is burkolni, hogy eltévedj. Égi Anyád szeme és szeretete legyen éltető és irányt adó napod. Csak arra hallgass mindig, amit Tőle hallasz!

Aki Szűzanyámmal ellentétesen beszél, annak szavait mégsem hallgatom.

22. Szűz Mária a te vezérlő csillagod

A három királynál is szerencsésebb vagy te, mert előtted nem élettelen csillag ragyog, hanem Szűzanyádnak isteni békét és megnyugvást közlő képe. Miként az esthajnali csillag a napot előzi meg vagy követi, és annak fényét tükrözi szemedbe: úgy Szűz Mária Jézus útját készíti el szívedben, és vigyáz, hogy Szent Fia nálad minél jobban érezze magát. Boldogan fogd meg tehát áldott kezét, és bátran kövesd, ahová általa Isten vezet.

Mindent úgy gondolok, szólok és teszek, hogy égi Anyámnak örömet szerezzek.

23. A szeretet édes rabsága

„Nálam az élet és az erény minden reménye ... akik engem esznek, még inkább éheznek, akik engem isznak, még inkább szomjaznak.” (Sirák 24,25.29) A jó gyermek Szűzanyja szavaival és erényeivel táplálja lelkét. És minél nagyobb szeretettel lesz Szűz Mária szeretetének édes rabja, annál inkább adja oda mindenét örökre, hogy csak égi Királynőjének szolgáljon. Minél többet ad Szűz Máriának, annál szentebb és határozottabb vágy ébred benne, hogy csak Jézusnak és Szűz Máriának éljen.

Szűz Mária önkéntes leventéi közé állok, és ebben a szent szolgálatban minden harcot örömmel vállalok.

24. Mint az öntözött kert

„Örömmel merítetek majd vizet a Szabadító forrásaiból” (Iz 12,3). A Megváltó forrásai a szentségek, amelyeknek méltó felvételére Szűz Mária tiszteletével és életének követésével készülhetsz el. Ha lelkedet visszatartaná sok hibád és bűnöd, Isten Anyjának közbenjárása által könyörögj alázatos bűnbánatért. Ha komoly javulási szándékkal és szeretettel veszed föl a szentségeket, „az Úr nyugalmat ad neked mindenkoron, fényesség tölti be lelkedet, és olyan leszel, mint az öntözött kert. (Iz 58,11)

Napközben, ha eltikkadok, Szűzanyámnál keresek mennyei felüdülést.

25. Ahol a kincsed, ott a szíved!

Gondolataid a körül járnak, szíved az után vágyódik, amit nagyra becsülsz és minden erőddel szeretsz. A te igazi hazád a mennyország, ahol Szűz Mária Jézussal vár. Akkor van ott a te kincsed, ha minden munkádnál gondolsz Szűz Máriára, aki anyai szeretettel tekint le rád égi lakából. Bármit teszel, mindig nézz először Szűz Mária szemébe, és kérdezd meg tőle: Díszítheti-e az majd lelkedet, vagy pedig egykor sötét foltként éktelenkedik majd rajtad?!

Örök hazám a mennyekben van, és nem nyugodhatok, amíg haza nem érkeztem égi Anyámhoz.

26. Irgalmasságod felüdít

Szűz Mária egyformán és igazságosan viselkedett mindenkivel szemben, akár tetszett neki az illető, akár nem. Felebarátai szeretetében is Istent kereste. Irgalmassága őszinte szívből fakadt, nem tette bántóvá az erőltettség, hanem az együtt érző lélek bája és kedvessége hatotta ál. Keveset beszélt, amikor az irgalmas szeretetről esett szó, inkább cselekedett. Önmaga keresésének még a gondolata se férközött hozzá, azért jótékonykodása úgy üdített, mint a reggeli harmat. Ott segített, ahol tudott, de utána eltűnt, és nem maradt más hátra, mint erényeinek vonzó, édes illata.

Nem tetszelgek magamnak jócselekedeteimmel, még kevésbé dicsekszem el azokkal.

27. Szűzanyád nem szereti a kígyókat

Szűz Mária nem érzett magában hajlamot a rosszra, de tudta, mi a rossz. Gyermequem, ne adj szívedben helyet a pártszellemnek, mert az felizgat társaid és előljáróid ellen! Sem a bíráló szellemnek, mert az mindennek csak a rossz oldalát látja és a legártatlanabb dologban is igazságtalanságot sejt. A képmutató szellemnek sem. Ez behízselgi magát mások titkaiba, aztán elfordulva cserbenhagyja őket. Légy egyenes lelkű, nyílt és őszinte. A jó Isten nem szereti az álnok és kétszínű szíveket, sem azokat, akik egyszerre igent is, nemet is mondanak.

Én is össze akarom törni magamban az álnok kígyót, vagyis kiirtom magamból a kétszínűsködés szellemét.

28. Menj te is Jézus aratásába

Szűz Mária megértette Jézusának szavát, hogy az aratás nagy és kevés a munkás (Mt 9,38) és imájával, jópéldájával s apostolkodásával is minden tőle telhetőt megtett, hogy minél több lélekkel ismertesse meg és szerettesse meg isteni Fiát. Tudta, hogy a mások üdvéért való buzgólkodás az irgalmasság lelki cselekedeteihez tartozik, azért nem szűnt meg erre másokat is lelkesíteni. Ha igazán szereted Szűzanyádat, nem nézheted ölbe tett kézzel, hogy annyi lélek rohan örök vesztébe! Igyekezzél mindenkivel megismertetni és megszerettetni Istent. Ez a legszebb alamizsna!

Iskolatársaimat és testvéreimet terelgetem alkalomadtán Jézus útjára.

29. Kövesd Szűz Mária alázatosságát!

Alázatosnak lenni nem azt jelenti, hogy ne ismerjed el a szépet, a jót, ami benned rejlik. Óh nem! Csak nem szabad feledned, hogy minden jót Istentől kapsz, tehát az ő dicsőségére kell felhasználnod. Ne hasonlítgasd magadat másokhoz, ne vesd meg a kevésbé tehetségeket, mert a jó Isten vissza is veheti tőled ezeket a szellemi adományokat, amelyekben téged részesített. Igyekezzél jól felhasználni képességeidet embertársaid javára! Mindennap magasztald értük Isten jóságát.

Kövesd Szűzanyád ezen tanácsait! Ilyképpen elnyered a lelki békét és a jó Isten barátságára méltat.

30. Tanulj lemondani

A lemondásra nem igen gondoltál, gyermekem, mert az nem igen tetszetős. Még nem igen beszéltem róla, mert ez a szó nem kedves előtted, de lassanként meg kell kedvelned. Hűség a kötelességben, társaid támogatása, a gyors engedelmeskedés, ez mind lemondás. Továbbra is végezd erényes cselekedeteidet, de próbáld meg néha – rendkívüli módon is – megtagadni magadtól azt, ami örömet szerezne! Vállald el szívesen az előrelátott megalázást, ne fájjon az elmaradt játék elvesztése, tanulj szorgalommal, ha nem is tetszik.

Minél többször mondasz le, annál jobban jutsz előre.

31. Máriáé vagyok

Mária mindig az én anyám. Mária az én édes szelíd jó anyám. Bízom benne. Ő lelkemnek mindig éltető ereje. Szent áldozással táplálja, jó gondolatokkal és tanácsokkal látja el, vigasztalja, bátorítja és meggyógyítja lelkemet. Megvédi a rossz és a bűn ellen, mindig és mindenkor szereti. Átadom magamat Máriának, az én jó édesanyámnak. Máriám, Neked adom értelmemet, hogy megtanulja nagyságodat, emlékező tehetségemet, hogy ne feledjem jótéteményeidet, gondolataimat, hogy mind a tied legyenek, szavaimat, hogy minduntalan Rólad szóljanak és végül szívemet, hogy örökké Téged szeressen.

Végezd el az Egyház imáját:

Szolgáidnak, kérünk, Uram, add meg a mennyei kegyelem ajándékát, hogy akiknek üdvössége a boldogságos Szűz születésével kezdődött, azok számára az ő születésének áldozattal megült napja adja meg a béke gyarapodását. A mi Urunk Jézus Krisztus, a te Fiaid által.

Június: Jézus szent Szíve

Jézus Szent Szívének szentelt hónap, amelyben az Ő gyöngédségét, jóságát igyekszel megismerni, hogy Szentséges Szíve engesztelői és meghittjei közé sorakozhass.

1. Jézus és a kisdedek

A tanítványok körül veszik Jézust. A Mester tekintete meglátja az anyjuk mellé húzódó félénk kisdedeket, feléjük nyújtja kezét. A gyermekek megértik Szívének hívását, hozzásietnek; Jézus átöleli, megáldja őket. Az apostolok távol tartanak a gyermekeket, nehogy ezek kifáraszák Mesterüket... Ő azonban így szól: „Hagyjátok a kisdedeket hozzám jönni!” (Mt 19,14) Én is itt vagyok, engem is simogass és áldj meg, és beszélj nekem a mennyországról! Ha megmaradok egyszerűnek, ártatlannak, szelídnek, akkor szeretni fogsz.

Múljék el és távozzék el szívemből minden, ami Jézusnak visszatetsző benne.

2. És könnyezék Jézus

Jézust a legbensőbb barátság fűzte Lázárhoz, és mégis megengedte, hogy Lázár meghaljon. Így akarta isteni hatalmát és gyöngéd szeretetét is megmutatni. Mikor Mártával és Máriával a sírhoz érkezett, és „amint látta őt (Máriát) sírni, és a vele jött zsidókat is, megindula és megrendüle... és könnyezék Jézus. Mondák tehát a zsidók: Íme mennyire szerette őt!” (Jn 11,33.35) Lázár bizonyára megérdemelte ezt a szeretetet, amelyet Jézus könnyeivel jutalmazott!

Hűségesen és lelkiismeretesen végzem minden kötelességemet, hogy Jézus engem is barátai közé soroljon.

3. Nem tehette volna meg Ő?!

Mikor az emberek Jézus könnyeit látják, meghatódnak; egyesek azonban az Üdvözítő gyöngeségére magyarázzák Lázár halálát: „Nem tehette volna meg Ő, aki megnyitotta a vak szeméit, hogy ez meg ne halljon? (Jn 11,37) Még Márta lelkében is a kételkedés üti föl fejét, csak nővére, Mária vár bizalommal... Ne zavarja meg lelki békédet, ha néha az isteni Gondviselés útjait nem érted. Olyankor is maradj Máriával Jézus lábánál, amikor szinte összetörik szívedet a csapások. Jézus ilyenkor még jobban szeret, ha te is hű maradsz.

Néha szükséges, hogy kisírdjad magad, de vigyázz, hogy könnyeiden ott csillogjon az égi haza reménye!

4. Adj innom! (Jn 4,7)

A samariai asszony csodálkozik, hogy Jézus így szól hozzá. Nem érti meg, hogy az Üdvözítő szegény, elveszett lelkének üdvét szomjúhozza. Jézus a fáradságtól kimerülten ül Jákob kútja szélén, és a többi arra haladóknak is azt mondja: „Adj innom, szíved után szomjúhozom. Add nekem ártatlanságodat, ezt őrizd meg nekem!” Oh! Jézusom! számtalan esetben tagadtam meg Tőled ezt az ajándékot, mert a szenvedélynek, a hiúságnak adtam át magam, és Te mégsem húzódtál vissza tőlem, hanem fájdalmasan mondod: „Ha tudnád Isten

ajándékát!” (Jn 4,10) Jézusom mindent elkövetek, hogy szomjúságodat buzgó életem által enyhítsem.

Nem csukom be fülemet a kegyelem hívó szózata előtt, hogy Jézust ne várakoztassam hiába Jákob kútjánál.

5. Menj el, a te fiad él!

Heródes Antipász egyik hivatalnokát nagy szomorúság érte. Olyan súlyos betegségbe esett fia, hogy már lemondtak róla az orvosok. Mikor ez a királyi ember meghallotta, hogy Jézus Galileába érkezett, hozzáietett Kánába „és kére őt, hogy jöjjön le, és gyógyítsa meg fiát, mert már halálán vala.” (Jn 4,47) Az édesanya könnyeinek nem tud ellenállani a jóságos Mester és ezt válaszolja: „Menj el, a te fiad él!” Hitt az ember a beszédnek, amelyet Jézus mondott neki, és elméne... Már elébe jövének szolgálai és jelenték... hogy fia él... És hitt ő és egész háza.” (Jn 4,50.51.53) Jól megjegyezd magadnak, hogy hol a legnagyobb a szükség, ott segít Isten legjobban.

Istenre bízom mindig, miképpen hallgassa meg imáimat.

6. Vedd ágyadat, és járj!

Jézus szívét azok indították meg legjobban, akikkel az emberek nem törődtek. Ma is látható még a Szent István-kapu közelében a Bethesda-tó, amelynek öt tornácában feküdtek Jézus idejében a betegek, vakok, sánták és sorvadtak, hogy e csodaforrás vizében gyógyulást keressenek. „Vala pedig ott egy ember, aki már harmincnegyzet óta beteg volt.” Jézus beszélgetett vele, hogy elpanaszolhassa Neki bajait és tehetetlenségét. Végül így szólt hozzá: „Kelj föl, vedd ágyadat és járj!” (Jn 5,5.8) Az isteni Üdvözítő először lelkének sebeit hegesztelte be, és a hit világosságát gyújtotta fel benne, csak azután adta vissza neki testi egészségét.

Amikor beteget látogatsz, lelkileg is vigyél valamit annak a szenvedőnek, akit anyagiakkal segítesz. Egy-két kedves és meghitt szó sokszor többet ér mindennél! Ne fukarkodj velük.

7. Akarom, tisztulj meg!

A bélpoklosság a testet elevenen megemészti, úgy, hogy a beteg csak sokévi sínylődés után hal meg. A bélpoklosokat, mint ragadós bőrbetegségben szenvedőket, még érinteni se volt szabad. A városon kívül tanyáztak, és tilos volt nekik az emberek közelébe menniök. Ilyen bélpoklossal találkozott Jézus. A szegény földre borulva könyörgött: „Uram! ha akarod, megtisztíthatasz engem. És kinyújtván kezét Jézus, illeté őt, szólván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal megtisztula poklossága.” (Mt 8,2–3) Milyen leereszkedő szeretet! Gyöngéden érinti, hogy egészségén kívül az emberekbe vetett bizalmát is visszaadja, amit a bélpoklosok könnyen elveszthettek.

Ha betegek sebeit kötözöm, eszembe juttatom Üdvözítőm leereszkedését, és legyőzöm magamban természetem idegenkedését.

8. Akik meg vagytok terhelve...

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én felüdítlek titeket.” (Mt 12,28) Mekkora hatást gyakoroltak Jézus e szavai az élet szenvedéseiben, terheiben, és elhagyatottságukban összetört szívekre! Senkise beszélt még így, és senkise karolta fel úgy a szenvedőket, ahogyan Jézus. Láthatta mindenki. Kíséretét jórészt a szegények, a betegek és az elhagyatottak képezték. Ezekkel senkise törődött; mindenki elűzte és kerülte őket, csak Jézus nem. Az elnyomott és szenvedő emberiségnek valóban Ő hozta az örömhírt, hogy csak tartsanak ki Istenért, és akkor nekik legkönnyebb az Égbe jutniok!

Én is azokat tüntetem ki szeretetemmel, akik legtöbbet szenvednek.

9. Mert nagyon szeretett

Mária Magdolna megbánta bűneit és zokogva térdelt le Jézus lábai elé. A könnyek megindították Urunk jóságos szívét; nemcsak megbocsájtott Magdolnának, de védelmébe is vette, mikor mások magukban megvetéssel mondták, hogy bűnös. „Megbocsájtott az ő sok bűne, mert nagyon szeretett.” (Lk 7,47) – válaszolta az Úr Jézus. Hozzátok jöttem, de ti nem adtatok vizet lábamra, hogy hűsítsem és ő könnyeivel áztatta. Nem adtatok nekem békecsókot, és ő szüntelenül csókolta lábamat. Tehát „meg vannak bocsátva bűneid; menj el békével” (Lk 7,48.50) Könyörületességedet nem felejttem el soha, édes jó Istenem! Lehet, hogy a szívem rejtekében lenézett emberek kedvesebbek Neked, mint én, mert alázatosabban szeretnek Téged, Istenem!

Ha mást elítéltem, megbüntetem magam étkezés közben.

10. Szánom a sereget

Jézus látja, hogy az Őt kísérő tömeg az evésről is megfélemedezik, annyira belemerül beszéde hallgatásába. „Szánom a sereget, mert immár harmadnapja tartanak velem, és nincs mit enniük; ha éttelen bocsátom haza őket, ellankadnak az úton, mert némelyek közülük messzünnen jöttek.” (Mk 8,2–3) És hogy ez be ne következzen, hét kenyérrrel és kevés halacszkával mintegy négyezer embert tartott jól. Milyen megható Jézus gondoskodása, amelyből megtudjuk, hogy Jézus semmiről se feledkezik el, csak mi keressük először Isten országát, akkor Ő is megadja nekünk a szükségeseket, ha kell, még csoda által is.

Örömmel segédkezem az irgalmasság cselekedeteiben, mert ezek igen közel vannak Jézus Szívéhez.

11. Az Emberfia nem jött lelkeket elveszteni

A szamaritanusok egyik helyiségében „nem fogadják be Őt, mert Jeruzsálem felé tartott.” Látván pedig ezt tanítványai, Jakab és János, mondák: szálljon le tűz az égből és emésze meg őket? „Jézus megfeddte őket, mondván: Nem tudjátok, milyen szelleműek vagytok. Az Emberfia nem jött lelkeket elveszíteni, hanem megmenteni.” (Lk 9,52–55) Jó vagy Jézusom! Most már megértem, hogy annyi bűnöm után nem tört reám a halál. Érdemeid és a szentmiséáldozat kiengeszteli a mennyei Atyát, hogy ne büntessen bűneim szerint, hanem könyörülettel várja megtérésemet.

Gyakran köszönöm meg Istennek, hogy adott időt a megtérésre és érdemek szerzésére.

12. János Jézus kebelén nyugovék

Milyen kedves meghittség! Szinte felfoghatatlanul nagy boldogság! A szűz tanítvány hűséges ragaszkodását mekkora jutalomban részesíti az Úr Jézus! Az édes üdvözítő lelkében megrendülve kijelenti: „Egy közületek elárul engem! Összenézének erre a tanítványok, zavarban lévén, kiről mondja. Egyik pedig tanítványai közül Jézus kebelén nyugovék, akit szeret vala Jézus.” (Jn 13,21–23) Egyedül Szent János apostol nyugodt, mert „a szeretetben nincs félelem, hanem a tökéletes szeretet kizárja a félelmet.” (1Jn 4,18) Szent János az egyetlen apostol, aki ott van a Kálvárián!

Szentáldozásaimban ilyen meghitten akarok megpihenni Jézus Szívén, akkor engem semmi sem ingat meg.

18. Rátékinte Péterre (Lk 22,61)

Szegény Péter apostol! Milyen rettenetes lelki furdalás kínozhatta őt arra a gondolatra, hogy viszont látja majd Jézust, akit háromszor megtagadott. Talán szégyenkezett, és rejtőzve leste az alkalmat, hogy észrevétlenül láthassa a megtagadott Jézust: Mestere is kereste őt... Jézusom mi is volt akkor tekintetedben? Szemrehányás, harag, panasz? Oh nem, mert ez

megölte volna a szegény apostolt. Ellenkezőleg tekinteted fájdalmas, de megbocsájító szeretetről beszélt. Bármilyen hibát követek is el, mindig Hozzád menekülök, édes jó Jézusom!

A hibázókkal és bántóimmal szemben Jézus tekintetét alkalmazom.

14. Ma velem leszesz a paradicsomban

Jézusom küzdelmes élete ebben az egy szóban foglalható össze: *Irgalom*. Sohasem üzött el senkit, mindig eléje ment a szerencsétleneknek és a vétkeseknek. Nem félt a visszautasítástól. Mihelyt a vétkes lélek a legkisebb jelét adta jóakarátának, feléje indult, melléje állt. Mikor a keresztre kötött jobb lator bűnét beismeri, megbánja és Jézus irgalmát kéri, rögtön hallja ezeket a vigasztaló szavakat: „Bizony mondom neked, ma velem leszesz a paradicsomban!” (Lk 23,43) Jézusom! mondd nekem is ezeket a szavakat!

Nagyobb gondot fordítok ezentúl a bánatra és az erősfogadásra.

15. Téged megdicsőítettek a földön

Szereted szüleidet és azt szeretnéd, ha mindenki azt mondaná, hogy nincsen nemesebb, nagyobb és erényesebb érzés ennél a szeretetnél. A szüleidet ért bántalom megsért téged is. Oh, milyen igaz és mély érzések voltak ezek Jézus Szívében. Ő mindenben Atyja dicsőségét keresi, éhezik és szomjazik azért, hogy Atyját szeressék. Legyél ebben Jézusnak segítségére, beszélj másoknak a jó Istenről! Ne feledd, hogy Jézus Szívének első kívánsága mennyei Atyja dicsőségének terjesztése.

Megtanítom a kicsi gyermekeket is a buzgó imádságra, mert az ő ártatlan ajkukról elhangzó dicséret szerfölött tetszik Istennek.

16. Boldognak hirdesse őt mindenki!

Jézus Szívének második kívánsága, hogy Szűz Máriát az emberek megismerjék és szeressék, és így a Szűzanya tisztelete minél több lélekben verjen mély gyökeret. Hogy örül annak az Üdvözítő, ha látja, hogy az Ő sokat szenvedett, erényes és példás életű édesanyját a legnagyobb tisztelettel és szeretettel veszik körül. Különös módon jutalmazza azokat, akik Szűz Mária tiszteletének terjesztésén fáradoznak. A különféle kegyhelyek is azt a szent célt szolgálják, hogy Isten Anyját áhítattal tiszteljék necsak egyesek, hanem egész országok és világrészek is.

Kérem a csodatevő Szűz Máriát, vezessen minél közelebb Jézushoz.

17. Lelkeket! Lelkeket!

Oh, bár te is megpihentethetnéd fejedet Jézus kebelén, és megérezhetnéd Szíve dobogását! Ezeket a szavakat hallanád: a lelkeket, meg akarom menteni a lelkeket! Ha kevésbé törődnél a külső dolgokkal, akkor meghallanád Jézus könnyörgő szavait: Segíts nekem a lelkek megmentésében, hiszen minden elkárhozott lélek a sátán diadalai! Mentse meg a lelkeket! megmentheted őket jó példával, jó szóval, főleg imádsággal. Ha csak egy lelket is mentesz meg, akkor a te lelked is meg van mentve.

A mai misét a bűnösök megtéréséért ajánlom fel.

18. Segíts a szenvedő lelkeken

Jézus látja a szenvedésüket és minduntalan hallja hívó szavukat: „Mikor látunk meg Téged, oh Jézusunk?” Sírnak, de nem annyira a fájdalomtól, mint inkább azért, mert még mindig nem láthatják Jézust. Valóban igaz, hogy ezek a szegény lelkek az imádság elmulasztásával, felületes misehallgatással, alamizsnák megtagadásával adósaimmá lettek: fizess nekem te ő értük! Igen még ma kezd meg a jótékonytárgyat a tisztítóhelyen szenvedő lelkek javára! Ez fölötte kedves Istennek és számodra sok kegyelmet biztosít.

Minden tetteimet igyekszem Jézus érdemeivel egyesíteni, hogy többet használhassak a szenvedő lelkeknek.

19. Hogy a pokol kapuit legyőzhesse!

Az Egyház nem vész el soha, a pokol nem győzhet. A sajtó hiába szórja rágalmaisait, az Egyház mindig sziklaszilárdan fog állni: „És a pokol kapui nem vesznek erőt rajta”. (Mt 16,18)

Az Egyház nem pusztulhat el; szenved, ha parancsolatait megvetik, mert az sok lélek romlását jelenti, de Isten megoltalmazza az Egyházat. Milyen örömet szerezhetnél Jézusnak, ha látná, miként térdelsz az Oltáriszentség előtt, és az Egyház szabadságáért imádkozol. Nem elég azonban csak imádkoznod, Jézus Szíve kívánja, hogy tegyél is valamit az Egyház érdekében, hiszen kicsi korod óta olyan sok jóban részesített.

Minden alkalmat megragadok, hogy az Egyház védelmére keljek, és érte sokszor imádkozom.

20. Szíved első tövise: aki halálos bűnben él

Az ártatlan lélek Isten lakóhelye. A jó Isten otthon érzi magát az ilyen tiszta lélekben és nincs más vágya, mint ott maradhatni... Halálos bűnt elkövetni, vagy abban megmaradni annyi, mint a sátánt lelkedbe engedni Jézus helyett. Ilyenkor Jézus szomorúan hagyja el lelkedet. Jézus a bűnös lélek ajtajában áll, kopog, bebocsátást kér és vajmi gyakran csak a zsidók ijesztő kiáltását hallja: Nem! Nem! A bűnömet akarom és nem Téged! Ha ilyen halálos bűn küszöbén állasz, ne tanakodj, hanem siess, és gyónj meg, hogy ne légy tövis Jézus Szíve számára!

Imádkozom a halálos bűnben élőkért.

21. Szíved második tövise: a közömbös lélek

Ezek a lelkek nem tulajdonítanak nagy fontosságot a bűnnek, főleg ha hasznot vagy örömet szerezhetnek belőle. Nevetnek mások aggodalmain, akik nem akarnak vétkezni. Kötelességből részt vesznek a közös imádságon, de csak idővesztésnek tekintik azt. Mit szenvedhet Jézus, mikor látja az ilyen közönyösséget!? Aki csak egy kicsit is szereti Jézust, nem akarhat tövis lenni az Ő számára. Más a gyarlóság, amely alázatosan belátja hibáit és buzgón igyekszik megjavulni. Az ilyenek alázatos beismerése és bánata elfeledteti a megbántást.

A legkisebb hibámat is komolyan veszem, mert az készítheti elő számomra a kárhozatot.

22. Szíved harmadik tövise: a gyáva, lanyha lélek

Ezek még nem közönyösek, de azokká válhatnak. Jézus Krisztus szeretete untatja őket, és ez súlyként nehezedik rájuk, ámbár ők is sokszor élvezték ennek a szeretetnek édes örömeit. Rejtett szenvedélyeik azonban távol tartják őket Krisztustól, aki méltán mondhatja nekik szemrehányó panaszait: Ha legalább ellenség banna így velem! Azt elszenvédném, de az én szeretett gyermekem... az asztalhoz ültetett gyermek! Az bánt meg engem, akit kedveskedéseimmel halmozok el?! (Zsolt 54,13)

Még ma visszatérek Jézushoz! Holnap talán már késő lesz ... Az olvasó elimádkozásával kérem Szűz Máriát, hogy mindig állhatatos maradjak.

23. Szíved negyedik tövise: a szentségtörők

Ezek a lelkek meggyalázzák a szentségeket. Az ördöggel szöveteznek a legborzalmasabb bűn elkövetésére, Jézus Krisztus szentséges testének és vérének megalázására és meggyalázására. Bár tudják, hogy a megszentelő malasztot elveszítették a halálos bűn által, és így szívük az ördög tanyájává süllyedt, a szentségi Jézust, vagyis az

Oltáriszentséget mégis merik magukhoz venni. A sátán ezért külön köszönetet mond nekik, mert ilyent ő egyedül nem követhetett volna el!

Mindig vigyázok, nehogy méltatlan áldozásom által vétkezzek az Úr teste és vére ellen. (1Kor 11,27)

24. Szíved ötödik tövise: a gyermekek megrontója

Ez talán sokkal nagyobb fájdalmat okoz Jézusnak, mint mikor Őt gyalázzák. Jézusnak kedvencei, a kedves gyermeklelkek ... a tiszta, ártatlan kis lelkek! Az emberek nem riadnak vissza attól, hogy megrontsák és megtanítsák a rosszakra ezeket a kis báránykákát! Igaz minden bűn megbocsájtható, de a bocsánat elnyeréséért, főleg, ha egy ilyen tiszta kis lélek elrontásáról van szó, sok vezeklésre van szükség, és sokat kell miatta bűnhődni. Jézus szerint jobb volna, ha ezeket bűnük elkövetése előtt vízbe fojtának, hogy a nagy büntetéstől megszabadulnának. (Mt 18,6)

Különös gonddal kerülök mindent, amivel rossz példát adhatnék!

25. Szíved hatodik tövise : aki nem szeret áldozni

Önként távol maradni a szentáldozástól annyi, mintha azt mondanád Jézusnak: Nem kérek Belőled ... Ha nem áldozol, gyakrabban ez annyi, mintha ezt mondanád: Nem akarom feszélyezni magamat! Látod, gyermekem, így szokott az lenni. Ha azonban komolyan igyekszel kiirtani hibáidat, megfékezed önzésedet, ha kerülöd a rágalmat és nem sajnálsz az időt, meglátod, mennyire szereted majd a szentáldozást. Miként a virág napsugár nélkül elsárgul, elerőtlenül, éppúgy vesznek rajtad is erőt rossz szokásaid és hajlamaid, ha isteni Kertészed gyakran nem rendezel lelkedet.

Mikor áldozom, alázatosan kérem, hogy Jézus megerősítsen és határozottá tegyen engem hibáimmal szemben.

26. Kik vigasztalják Szívedet?

Először is a buzgó papok, szerzetesek és kedves nővérek, akik egész életüket örömmel szentelik Jézus önzetlen szolgálatára. Ezek az isteni Üdvözítő megbízható hadserege, sőt földi angyalai, akiknek minden törekvésük, vágyuk és szeretetük ebben az egy szóban összpontosul: Jézus! Isten dicsőségét, Szűz Mária tiszteletét, a lelkek üdvösségét és az Egyház diadalát Jézusban és Jézussal akarják, mert ők Krisztuséi és Krisztus az övéké!

Én is Krisztus hadseregében harcolok és fenntartás nélkül az övé akarok lenni! Miben nincs ez így?!

27. Szíved örömei: a türelmesen szenvedő lelkek

A testi és a lelki fájdalmat türelmesen viselő lélek öröm Jézusnak. A lélek szenved, de azzal a tudattal, hogy ezt Isten akarja, hogy lelkét megtisztítsa, és ezért aláveti magát Ura akaratának és a legnagyobb bizalommal viseltetik Őiránta. Szennved ... Ezáltal meg tudja érteni Jézus fájdalmát és hálaként felajánlja az övét, és fájdalmával vigaszt nyújt Mesterének. Szennved: meg fogja osztani embertársai fájdalmát. Sohasem lehetünk jobbak annál, mint amikor megtanultunk türelemmel szenvedni.

Ilyenkor kezembe veszem a keresztet és szeretettel függesztem szememet a megfeszített Üdvözítőre.

28. Szíved örömei: az alázatos lelkek

Jézus Szíve harmadik vigasztalói az alázatosak, az ismeretlenek és elfelejtett lelkek. Ezek utánozzák legjobban Jézus Krisztus életét az Oltáriszentségben és Jézus názáreti életét; senki sem ismeri őket, senki sem gondol rájuk és mégis naponként gyűjtik össze a türelem kincseit, a lemondást, a jó cselekedeteket azzal, hogy a mások hibáit és megvetéseit eltűrik és

helyettük feláldozzák magukat. Az est leszálltakor Istennek felajánlják tiszta, szeplőtelen lelkiismeretüket, és ez Jézus legnagyobb vigasztalása.

Ma keveset fogok beszélni, de annál többet fogok cselekedni, de úgy, hogy lehetőleg senkise lássa.

29. Szíved örömei: az ártatlan, buzgó gyermekek

A gyermek Jézus kegyeltjei éppen úgy, ahogyan földi életében azok voltak. Miért? A kis gyermek nem igen sokáig tud imádkozni. Hamar megunja a Miatyánkot, az Üdvözlégy Máriát elmondja... megáll... és nem folytatja. Igen, de van valami a gyermekben, ami magára vonja Jézus jóságos tekintetét – és ez az ártatlanság. A buzgó gyermek az Úr Jézus előtt olyan, mint virág a vázában: nem ismeri saját illatát, de egész környezetét teleárasztja vele. Te is ilyené lehetnél! Igyekezzél Istennek tetsző dolgokat művelni... és szeresd ártatlan kis társaidat.

30. Szívének örömei: akik szeretjük

Jézus Szívének vigasztalói mi vagyunk. Mi valamennyien, akik ebben a hónapban elmélkedünk, és Jézus szent Szíve kívánságait tanulmányozzuk. Jézus örvendezett reggelenként, mikor látta, hogy gondolunk Rá. De Ő még valamit akar tőlünk! Szívének szentelt hónapja a mai nappal végetér, és sokan elfelejtik majd az ebben tett ígéreteiket és szent érzelmeiket... Jézus arra kér minket, ma reggel fogadjuk meg, hogy nem felejtjük el az Ő szent Szívét.

Naponként imádkozok Jézusom szent Szívéhez, és másokkal is megismertetem jószágodat.

Július: Jézus Krisztus tanításai

Leülsz isteni Mestered lábához és fogékony lélekkel hallgatod ajkáról azokat a tanításokat, amelyek az Evangélium új világát jelentik.

1. Boldogok a lelki szegények

„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.” (Mt 5,3) Krisztus Urunk e csodálatos szavakkal jelöli meg a boldogság forrását. Lelki szegény az, aki a szükségeseken kívül semmit se kíván, a földi dolgokhoz rendületlenül nem ragaszkodik, nyugalommal és az Istenbe vetett bizalmának megrendülése nélkül látja földi javainak pusztulását. Te is gazdagságról álmodsz, hogy minél többet élvezhess belőle, hogy előkelő és ünnepezt légy. Pompás ruha után sóvárogsz, hogy szebbnek lássanak. Elégedetlen vagy, mert külsőd nem elég vonzó, és tehetségeddel nem vagy megelégedve.

Elvem lesz: Megelégszem azzal, amim van, és nem kívánom, ami hiányzik.

2. Boldogok a szelídek

„Boldogok a szelídek, mert ők lesznek birtokosai a földnek.” (Mt 5,4) Szelíden vagyis kedvesen és jóságosan tudj akkor is válaszolni, amikor belőled a különféle lázongó és szeretetlen indulatok szeretnének kitörni, és maradj szüleiddel és előljáróiddal szemben alázatos, engedelmes és figyelmes. Ne durcáskodj és ne légy feleleteidben nyers és viselkedésedben modortalan. Aki társaival és testvéreivel szemben megértő, elnéző és türelmes, az nem haragszik meg a hibákért, türelemmel és jó szívvel viseli évődéseiket, legyőzi heves természetét, és nem neheztel az élet apró kis kellemetlenségei miatt! Derűs mosollyal nézz mindent és mindenkit! Így csakugyan megnyered mindenki szívét.

Tudom, hogy az ilyen lelkűeket szereted, azért erre akarok törekedni.

3. Boldogok, akik sírnak

„Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztalást találnak.” (Mt 5,5) Neked is lesznek szomorú perceid, te is fogsz sírni. Sok mindenféle okozza majd szomorúságodat és csalja ki könnyeidet, de akkor jusson eszedbe Jézus fönti szava, és menj bánatodban az Oltáriszentségben velünk lakó Pásztorodhoz; Ő enyhületet ad szívednek. Nála és Szűzanyád szívéen sírjad ki magadat és azután menj bátran az életbe, hogy küzdj, és viseld alázattal a keresztedet. Meglátod, bizalmadat és kitartásodat megjutalmazza Jézus. Ilyenkor gyakrabban áldozzál.

Lelki fájdalomamban az Oltáriszentség előtt keresek és találok is vigasztalást, megnyugvást.

4. Boldogok, akik éheznek az igazságot

„Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot, mert kielégítést nyernek.” (Mt 5,6) Itt a megigazulás és erényes élet után való vágyakozást kell érteni elsősorban, ami el se képzelhető a kötelességek pontos és áldozatos teljesítése nélkül... Kötelességed szüleid iránt,

hogy örömet szerezz nekik, légy munkájukban segítségükre és vigasztald meg őket. Igyekezzél engedelmesség, figyelmesség és szorgalom által szüleid és tanáraid meglegedését megnyerni, értük imádkozni. Társaiddal szemben légy gyöngéden figyelmes, elnéző és áldozatos. Hűségesen szolgáljál Istennek és kerülj minden rosszat.

Így keresem én is a lelki megnyugvást.

5. Boldogok az irgalmasok

„Boldogok az irgalmasok, mert majd önekk is irgalmaznak.” (Mt 5,7) Irgalmasnak lenni annyit jelent, mint az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit gyakorolni, jóságosan megbocsájtani és megbékülten szeretni. Ez a lelkiület elvezet a jó Isten karjaiba... „Mindig jót cselekedtem, mindig megbocsájtottam és mindig szerettem!” Ha ezeket gyakorolod, megnyílik előtted a mennyország, és Isten mosolyát nyered el. Irgalmas leszek embertársaimmal szemben, vagyis másokért imádkozom, őket vigasztalom, jóra tanítom, és testi-lelki bajaikban segítem. Megbocsájtok: elviselem a gúnyolódásokat, az igazságtalanságokat és a sértő szavakat. Szeretlek: minden irigységet elfojtok, és feláldozom magam mindenkiért.

Hallgatok őrangyalom szavára, hogy sohase legyek irgalmatlan.

6. Boldogok a tisztaszívűek

„Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meg fogják látni az Istent.” (Mt 5,8) Nem tudod, hogy mi a szíved, de megérzed, ha tiszta, mert akkor minden tartózkodás és félelem nélkül kinyitod azt szeretteid előtt, és nem félsz, hogy meglepnek, akár éjjel, akár nappal. Megérzed azt is, hogy mi ejtethet foltot rajtad, mert mielőtt ez megtörténnék, szíved megremeg, fél, mintha azt mondaná: Könyörülj meg rajtam! Hallgassál mindig ártatlan szívedre, és légy nagyon óvatos, amikor az valamitől megremeg. Ilyenkor fordítsd tekintetedet Szűz Mária felé, és ő megmondja, mit tégy.

Tiszta szívemben érzi magát jól Jézusom, és csak így tudok vele meghitten beszélgetni.

7. Boldogok a békességesek

„Boldogok a békességesek, mert ők Isten fiainak fognak hívatni.” (Mt 5,9) Azt mondják, hogy a fiatal lányok a béke angyalai, és ha ők akarnák, viszálykodás nem jöhetne létre ott, ahol ők tartózkodnak. Milyen szép küldetés! A béke a szívek egyesülése, elnézés mások hibáival szemben, együttesen és egymást támogatva haladni az ég felé. És te ilyen összekötő lelki kapocs lehetsz! Jóság, amely feledésre készíten, erő, amely őrzi és védi a szeretetet. Ez azonban csak áldozatok árán érhető el, és egy mondatban foglalható össze: sokat adok, keveset követelek, és még kevesebbel megelégszem! Minden ezen múlik.

Elkerülök minden vitát és engedelkeny leszek.

8. Boldogok, akik üldözést szenvednek

„Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa.” (Mt 5,10) Vajon vár-e rád ilyen boldogság? Ki üldöz téged? Talán egyik társad vagy igazságtalanul vádoló jóakaród? Később előfordul majd, hogy vallásos életedért kigúnyolnak, és lebecsülnek, ha nem látogatod derűre-borúra az estélyeket és összejöveteleket. Ne gondolkozz, ha kötelességteljesítésről van szó! Jobb engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek! Az emberek gonoszságaikkal együtt elmúlnak, de Isten megmarad.

Ha igazságtalanul mellőznek, Jézus szavaira gondolok.

9. Nem oszthatod meg szívedet az Ég és föld között

„Senki két úrnak nem szolgálhat; mert vagy az egyiket gyűlölni fogja és a másikat szeretni, vagy egyiket túrni fogja és a másikat megvetni. Nem szolgálhatok Istennek és a

mammonnak (gazdagságnak).” (Mt 6,24) Viszont azonban az is áll, hogy valakinek szolgálnod kell: Istennek vagy az ördögnek. Isten a kötelesség, az imádság, a munka és az engedelmisség neve alatt kívánja ezt a szolgálatot. Mindez állhatatosságot, önfegyelmességet és sok kis-nagy lemondást követel, de szívbeli békét és megelégedést ad viszonzásul itt a földön és a túlvilágon pedig minden emberi képzeletet felülmúló örök boldogságot. Az ördög múlt örömeiket, függetlenséget és szabadságot ígér, hízeleg és félrevezet, hogy itt a földön lustaságra, tétlenségre és Jézushoz méltatlan cselekedetekre csábítson... és viszonzásul lelkiismeretbeli furdalásokat okoz, és a pokolba juttat!

Újból ellentmondok az ördögnek és minden rossz cselekedetének és átkos rossz szellemének.

10. Ne aggódjatok éltetekről!

„Ne aggódjatok éltetekről, mit egyetek, se testetekről, mibe öltözzetek. Nem több-e az élet az eddelnél, és a test az öltözetnél? Nézzétek az ég madarait, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrökbe nem gyűjtenek és a ti mennyei Atyátok táplálja azokat. Nem értek ti többet azoknál? És a ruházatról mit aggódtok? Nézzétek meg a mezők liliomait, mint növekednek, nem dolgoznak, és nem fonnak; pedig mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem volt úgy öltözve, mint egy ezek közül. (Mt 6,25–29) Csodaszép hasonlatokban fejt ki itt Jézus, hogy úgy bízzad magadat mindenben az isteni Gondviselésre, mintha minden csak az isteni Gondviseléstől függene, és úgy tégy meg mindent, mintha minden csak a te munkádon és ügyességeden múlna! Ez a hit megóv a folytonos aggodalomtól és rettegetől, és növeli élet- és munkakedvedet.

„Kezedbe ajánlom lelkemet, ments meg engem Uram!” (Zsolt 30,6)

11. Ne ítéld, hogy el ne ítéltessél!

„Ne ítéljétek, hogy ne ítéltessetek. Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal fognak megítélni.” (Mt 7,1–2) Tarts mindenkit jónak, amíg az ellenkezőre nincs elég okod; magyarázz mindent jóra, amíg csak lehet, mert a szeretet nem gondol rosszat. (1Kor 15,10) Az ítéletet bízzad Istenre, mert jobb neked, ha az irgalmasságban tévedsz, mint ha vakmerő ítélet és szeretetlenség által Istent és felebarátodat megbántod. Ha igazán szereted Jézust, akkor engedékeny vagy másokkal szemben, de magad iránt szigorú. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy légy okos és óvatos, mint a kígyó, de szelíd is, mint a galamb. (Mt 10,16) Egyik remete mosolyogva halt meg, mert mint mondotta: „Én sohasem ítéltam el az embereket, és azt gondolom, Isten is megbocsájt nekem.”

Én is így akarok készülni a jó halálra.

12. Mindenki hagy nyomokat maga után!

Minden lélek több lélek központja. Nem járhat a földön, hogy nyomot ne hagyjon maga után. Egyik lélek fényt áraszt és vezet, mint a világító lámpa; a másik pusztító lángot lövell és éget; ez kedves virág, amely balzsamként árasztja illatát, amaz ölü mérget. Valld meg, nem múlhat el nap, hogy ne gyakorolj másokra jó vagy rossz hatást. Oh, ha ez a hatás rossz volna! Istenem, ha a pokol mélyéből valamelyik lélek rám mutatva így szólna: „Ő okozta vesztemet!” Istenem, őrizd meg engem ettől! Inkább azt akarom, hogy a mennyeországon sokan várjanak, akiket odasegíttem!

Naponta figyelem magam, van-e bennem valami, amivel mások lelkének ártok?!

13. Ne viszonzd a bántalmat!

„Hallottátok, hogy mondatott: Szemet szemért, fogat fogért. Én pedig mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket; tegyetek jót azokkal, akik titeket gyűlölnék.” (Mt 5,38.44) vagyis: Ne viszonzd, ha bántanak! Szeresd ellenségeidet és légy jó üldözőidhez! Tégy jót a

rosszért! Ha megsértődtél valami bántó szó, vagy megtagadott szolgálat miatt, könnyen megbocsájtasz, de nem felejtasz. Hallgatsz, de keresed az alkalmat, hogy éreztess megsértődésedet. „Ha nem bosszulom meg magam, azt fogják mondani, hogy nincs sem eszem, sem szívem, sem önérzetem.” De Jézus Krisztus szeretetet követel tőled, és azt akarja, hogy mindig mindenkit szeress. Nem akarsz Neki szót fogadni? Ne törődj az emberek véleményével.

Ma szívességet teszek szomorúságom okozójával.

14. Az égben gyűjts kincseket!

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol rozsdá és moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket az égben.” (Mt 6,19–20) Arany, ezüst cifraság idővel mind elkopnak, barátok, szülők meghalnak, dicsőség elmúlik, és ha életedben nem veszítesz el mindent, a halál kiragadja még azt is, ami megmaradt.

Meghalni annyi, mint ismeretlen tájra menni, ahol nem találsz mást, mint azt, amit oda előre küldöttél: jó kívánságot, adományt, áldozatot, a megalázás eltűrését, a lemondást, jótetteket, kötelességeid teljesítését, bensőséges imát. A bank, ahol a rablók ellen elhelyezheted ezt a vagyonodat: a szegények keze, a veled élők szíve, szüleid és előljáróid tanúsága és a megmentett lelkek hálálkodása.

Örök értéke csak annak van, amit Istenért teszek. Gyakran indítom fel tehát a jószándékot.

15. Ne fitogtasd jócselekedeteidet!

„Mikor alamizsnát adsz, vigyázz, ne tudja balkezed, mit cselekszik jobb kezed, hogy alamizsnád titokban legyen, és Atyád, aki lát a rejtekben, megfizet neked.” (Mt 6,3–4) Aki tüntetőleg teszi a jót, hogy lássák és „dicsérik őket az emberek... megkapták jutalmukat.” (Mt 6,3) Ha csak a látszatért adsz alamizsnát és az emberi dicséretért dolgozol, akkor a dicsérettel ki vagy már fizetve és ne várj többet.

A kötelességszerű jócselekedeteidet nem kell elrejtened, hogy jópéldát adj, de a kötelességen túli tetteidet finoman és szerényen rejtse el. Egyik hölgy nyilvános gyűjtés alkalmával rézpénz alá rejtette az ezüstpénzt. A rézpénz a példaadásért volt, az ezüst csak a jó Istennek szólt.

Semmitse teszek azért, hogy az emberek nagyobbra becsüljenek, mint amilyen Isten előtt vagyok.

16. Ne feküdj le haraggal!

Már Jézus meghagyta: „Légy békülékeny ellenfeled iránt idejében, míg az úton (míg élsz) vagy vele.” (Mt 5,25) Ha ellenséges viszonyban halnál meg, hogyan tudnál megjelenni a jó Isten előtt, aki azt ígérte, hogy olyan lesz hozzád, amilyen te voltál másokhoz?

Szentáldozásod előestéjén ismételd el ezeket a szavakat! Valakivel haragot tartasz? Ő is haragot tart. Gyűlölöd? Ő is gyűlöl. Nem akarsz vele beszélni? Ő sem fog hozzád szólni. Nem tudsz felejteni? Ő sem fog felejteni. Rettenetes gondolat! Menj gyorsan és ajánld fel neki a békét!

Holnap meg fogok áldozni! béküljünk ki! Mindig elsőnek jelentkezem a kibékülésre.

17. Az édes méreg veszedelmesebb!

„Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok ruházatában jönnek hozzátok, belül pedig ragadozó farkasok; gyümölcsseikről ismeritek meg őket.” (Mt 7,15–16) Barátságod, olvasmányaid és társaságod megválasztásában ne a külső, hanem finom és vallásos lelkület vezessen. Akikből ez hiányzik, kerüld őket, ha még olyan tetszetősek is külsőleg. Mérges

növények ezek, és ha hozzájuk közeledsz, lelkedbe hintik mérgeket, és ez a mérge hamarosan érezteti hatását.

Szófogadatlan, nyers és könnyelmű iskolatársakkal ne barátkozzál, mert te is olyanná válsz, akaratlanul is. Már nem leszel olyan szerény, szófogadó gyermek, mint voltál. Rossz könyvek olvasása gyengíti vallásos buzgóságodat. A rossz társaságban tiszteletlen szavakat hallasz, és megtanulod nem tisztelni előljáródat.

Ezekben hűségesen követem lelkiismeretem tanácsait.

18. Első a szeretet és az engedelmesség!

„Irgalmasságot akarok és nem áldozatot.” (Mt 9,13) vagyis Isten többre becsüli az irgalmasság és a szeretet cselekedeteit (pl. éhezőknek ételt adni, bűnösöket megtéríteni), mint a külső szertartásokat. (Hiszen a külső szertartás a belső erénynek ápolója és támogatója, mint a gyümölcsfának a karó.” (Dr. Székely István) Ha tehát felebarátod segítségére szorul vagy édesanyádnak van szüksége reád, akkor ájtatossági gyakorlatodat mosolyogva szakítod félbe, hogy elhagyjad Istent Istenért. Mintaképed legyen az a gyermek, akit imádkozása közben édesanyja ötször hív, mert szüksége van rá. És a kisleány mind az ötször mosolyogva kel föl, elvégzi, amivel megbízzák és visszatér imájához.

Lustaságból vagy könnyelműségből sohasem hagyom el áhítatom gyakorlatait, de ha a szeretet és engedelmesség akadályoz elvégzésükben, nyugodt vagyok.

19. Ha Isten szava elhív...

„Aki atyját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó énhozzám; és aki fiát vagy lányát jobban szereti, mint engem, nem méltó énhozzám”. (Mt 11,37) Nehezen érthető szavak ezek a gyermekeknek; alig hihető, hogy valaha harc támadhatna Isten és a család között. Azt nem is tételezzük fel, hogy szüleid Isten törvényébe ütköző parancsokat adnak, nem is azért adjuk ezt az elmélkedési gondolatot. Életedben azonban előfordulhat, hogy szent hivatást ad a jó Isten. Szüleid könnyes szemmel vissza akarnak tartani; könyörögnek, hogy ne hagyj el őket. Szívesebben adnak oda a világnak és haboznak, ha Isten kér téged. Milyen rettenetes a küzdelem a két szeretet között: az Isten és a család szeretete között. Imádkozz ilyenkor, gyermekem, imádkozz!

A mai szentmisét hivatásom megismeréséért ajánlom fel.

20. Megkönnyíti a szeretet

„Vegyétek magatokra az én igámat... mert az én igám édes, és az én terhem könnyű,” (Mt 11,29.30) mert megkönnyíti a szeretet és kegyelem. Engedelmeskedj tehát Jézus parancsainak, őrizd meg szívedet tisztán, és légy jó Jézusért mindenki iránt. Ennek fejében ígérte Ő neked a békét, a nyugalmat, és a lelki örömet. Mily boldog az a gyermek, akit napi feladataiban édesatyja így segíti ki: „Szófogadó gyermekem légy és én jószágos atyád leszek!” Mily nyugodt az a gyermek, aki felett anyja éjjel-nappal örökdi: „Anyád leszek, csak engedelmeskedj!” Édes jó Istenem, szót fogadok, irányításod alá rendelem magam mindenben!

Iskolatársaim apró kívánságaiban is Isten akaratát igyekszem meglátni.

21. Csak egy pohár vizet!

„Aki csak egy pohár hideg vizet ad is inni egynek e legkisebbek közül, mint tanítványnak, bizony mondom nektek, nem veszi el jutalmát.” (Mt 10,42) Látod, milyen kis dologgal is érdemet szerezhetsz a mennyország számára, ha azt Jézus kedvéért teszed. Egy pohár víz, az ajtó figyelmes becsukása, amikor fáradt szüleid pihennek, valakinek kedves útbaigazítása stb. Isten ugyanis nem a munka nagyságát nézi, hanem szándékodat és szeretetedet, amellyel valamit végbevittél.

Az apró szolgálatokat kicsi virágoknak tekintem, és naponta fűzök belőlük csokrot.

22. Istenhez csak egyszerű szívvel!

„Hálát adok neked, Atyám! mennynek és földnek Ura! hogy elrejtetted ezeket a bölcseségtől és okosaktól, és kinyilatkoztattad a kisdedeknek.” (Mt 11,25) Az üdvösség igazságait nem ismerik meg azok a kevélyek, akik bölcseseknek képzelik magukat. Isten csak az alázatos és jóakarató lelkekkel ismerteti meg magát. Téged is azért untatnak az Istenről szóló olvasmányok és a vallásos oktatás, mert szíved nem elég egyszerű, elméd pedig bírálgat.

Nem tömöm teli lelkemet csupa szórakoztató olvasmányokkal, hanem Jézus és a Szentek életét is szívesen lapozgatom.

23. A kereszt királyi útján...

„Aki föl nem veszi keresztjét s nem követ engem, nem méltó énhozzám.” (Mt 10,38) A kereszt alatt a testi és lelki szenvedéseket érti Jézus. Ha nyomdokaiban akarsz járni és Vele az égben együtt lenni, akkor Jézusért a világ részéről minden üldözést és szenvedést el kell vállalnod. A kereszt elől nem menekülhetsz, hanem azt akarva nem akarva viselned kell. A legtürelemesebb lélek még a földön is a legboldogabb, mert tudja, hogy életéből semmitse veszteget el. Halálát is boldogan várja, mert az számára megdicsőülést jelent.

A munkámmal és foglalkozásommal járó keresztet vidám türelemmel gyűjtöm össze az Ég számára.

24. Elsők az erények, aztán az anyagiak!

„Keressétek... először az Isten országát és az Ő igazságát, és ezek mind hozzáadottnak nektek.” (Mt 6,33) Első és legfontosabb gondod legyen lelked szépsége és a lelki javak, erények. Ha ezek megvannak, a többi is ráadásul kapod. Nyugtalanító gondolataid közben Istenre tekints, és Ő segítségedre lesz mindenben. Bármit mondjanak, ne jöjj zavarba. Ha az emberek gáncsolnak is téged, Isten mindig meg lesz veled elégedve, és van-e ennél nagyobb jutalom? Dávid király szava: „Ifjú voltam, meg is öregedtem, de sohasem láttam az igazat elhagyottan, sem ivadékát kenyeret koldulni.” (Zsolt 35,25)

Keresem a mennyországot! A többi mulandó. Az ég örökké tartó! Nem biztos, szerzünk-e vagyont, dicsőséget, örömet, de a mennyországot biztosan kiérdemlem, ha Isten kegyelmével együtt működöm.

25. Jézus Nevében kérj mindent!

„Eddig semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjétek és megnyeritek, hogy örömetek teljes legyen.” (Jn 16,24)

Ezek Jézus Szívének kedves szavai. Ő mindenható. Kincsei vannak, amelyeket szét akar osztani közöttünk. Bőkezűen halmozza el a világot ezekkel a kincsekkel, de különösen szívedet. Oda azonban csak úgy hatolhat be, ha megnyitod Neki: imádsággal, szeretettel, jótékonysággal! Kérj, keress, kopogj és elnyered adományait. Tárva az ajtók, megnyíltak. Amit Jézus nevében kérsz, teljesedni fog, de hittel, kitartással és Isten akaratára hagyatkozva kérj mindent!

Sok mindent fogok kérni a jó Istentől lelki javamra és másokéra, hogy örömet szerezsek Istennek.

26. Mindig Jézus karjába fogóddz!

Akik magukban igyekeznek fölfelé, vissza is eshetnek. Az alázatosak felmagasztaltatnak, mert gyöngeségük tudatában, mindig Jézus karjába fogódnak. Ezen gyakran gondolkozzál! Magadban is találsz elég sok önhittséget. Az sem alázatosság, ha

megettűrod magadban a rossz vágyat, hogy bosszantsd, megalázd büszke és kevély iskolatársaidat. Ha hiúságból keresed a feltűnést, akkor bölcsebbnek, értékesebbnek, kedvesebbnek, vallásosabbnak, szelídebbnek akarsz látszani, mint a többi. Nem tetszhet ez a jó Istennek, hiszen iskolatársaidnak is visszatetszik!

Nem kapkodok a világ dicsérete után, mert akkor Jézussal nem lehetek.

27. Szent a hely, ahol állasz!

„Az én házam imádság házána fog hívatni; ti pedig azt latrok barlangjává tettétek.” (Mt 21,13) Piaci lármájukkal és nyereszkeskedéssel szennyezték be a jeruzsálemi templomot az áldozati állatok árusai. Azért kikergette őket Jézus. A templom Jézus otthona. Az Ő engedelmevel bármikor beléphetsz ide. Nem megbocsájthatatlan sértés-e, ha Isten házában tiszteletlenül viselkedel?! Ha olyan magaviseletet tanúsítanál a vendégségben a házi gazdával szemben, amilyen vagy a templomban Jézus Krisztussal szemben, már többször kiutasítottak volna! A templomban szentelt vízzel keresztet vetek magamra, és ott nem jelenek meg olyan ruhában, amellyel mások figyelmét magamra vonnám.

28. Nálam otthonod van!

„Nálad találok meg otthonomat.” Szentáldozás után a lelkem olyan, mint a názáreti ház. Jézus jött hozzám. Senkisé látja meg Őt lelkemben, ahogyan senki sem látta Őt názáreti otthonában. Csak Mária volt Vele ... Mária helyettese én leszek ... Őrzője volt: én is az leszek! Neki nem tetsző dolgok előtt bezárom lelkem ajtaját. Mária szolgált Neki: én is szolgálni fogok. Mária nem hagyta el: én sem hagyom el. Vele dolgozom, Vele étkezem, ott leszek Vele és Mellette! Milyen boldogság és béke! Istenem, nem engedem, hogy eltávozzál lelkemből!

Az „Üdvözlégy Mária” elmondásakor gondolok a szívemben élő Jézus Krisztusra.

29. Akarlak szeretni!

Jézus kedvesen kérdi tőled: Szeretsz? És te hirtelen meg is lepődsz ezen a kérdésen. Mielőtt azonban kimondanád a választ, szíved dobogásából és egész lényed meghatottságából érzed, hogy igazat mondasz: Igen, komolyan akarlak szeretni! – Valami sürget, hogy mondd: Igen, szeretlek! És a lelked mélyén mégis ez él: Akarlak, akarlak szeretni, de segíts, mert olyan állhatatlan vagyok! Más nem is kívánok, csak azt, hogy tied lehessen, és nagyon szerethesselek!

Áhítattal indítom fel magamban a hitet, reményt és a szeretetet.

30. Aki kicsiben hű...

Bátorság, te hű szolgál! Lelkiismeretes legyél még kis dolgokban is, és a jutalom nem marad el. Hallod majd te is: „Mivelhogy a kevésben (kicsinyben) hű voltál, sokat bízok rád; menj be Urad örömébe!” (Mt 25,21) Teljesítsd te is Jézus kérését. Nem kíván semmi hősi cselekedetet, csak egész könnyű kis dolgokat, hogy bebocsájtást nyerj a mennyek országába. A jelentéktelen kis lemondások, az apró nélkülözések megedzenek arra, hogy később sok mindenről le tudj mondani, és pedig minden megerőltetés nélkül. Kis imádságok... a földi dolgok kellő értékelésére is megtanítanak.

A mozaik képen sokáig dolgoznak, mert pici kövekből állítják össze: úgy én is kis dolgokkal szerzem meg a mennyországot.

31. Az ördög cinkostársa

Jaj a megbotránkoztatónak! Gyermekem, jól fontold meg Jézus szavait. Tudod, mi a megbotránkoztatás? A lélek megölése. Ha az ördög kimerítette már minden forrását valamelyik gyermek elkárhoztatására, hozzá hasonló másik gyermek segítségét veszi

igénybe. Összeesküszik vele: „Ígérd meg nekem!” – - mondja neki – és a szerencsétlen beleegyezik, hogy iskolatársának megrontója lesz. Gondold meg, ez annyit jelent, mint a gyermeket elszakítani Atyjától, aki szereti... Mekkora kegyetlenség! Imádkozom, hogy Isten tartsa távol tőlem a botrányt! Egész szívvel kérem őrző angyalomat is, hogy figyelmeztessen idejében a veszedelemre.

Augusztus: Szűz Mária mennybemenetele

Ezt a hónapot Nagyboldogasszonynak szenteljük, mert Szűz Máriának több ünnepe is esik ezen időre. Hazánk Védasszonyát szeretettel tiszteld, mert oltalmának nemzetünk is sokat köszönhet.

1. Az ártatlanság kiváltsága

Az Arsi plébános szerette elmesélni Szent Mór költői legendáját. Szent Benedek ebédet vitt egyszer, s útközben kígyóra bukkant. Fölvette, és e szavakkal mutatta meg a Szentnek: „Nézd atyám, mit találtam!” Körülvették őket a szerzetesek. A kígyó sziszegett és harapni akart. Erre Szent Benedek így szólt: „Kicsikém, vidd vissza oda, ahonnan hoztad!” És mikor Szent Mór elment, folytatta: „Testvéreim, vajon miért olyan szelíd ez az állat a gyermek kezében? Azért, mert megőrizte keresztségi ártatlanságát.” – Maradj te is ártatlan, ne adj alkalmat a rosszra, és akkor a sátán elveszti hatalmát fölötted!

2. Valamit akarok mondani ...

Pazzi Szent Magdolna már kislány korában vágyódott Isten után, és minden óhaja a szentáldozás volt. „Túl fiatal vagy még, – szóltak hozzá – várj még!” Várt, de nem minden könnyhullatás nélkül. Édesanyja sokszor áldozott, és ezeken a napokon Magdolna elment vele, mellette maradt, gondolván magában: „Anyám magához veszi a jó Istent és így, ha megfogom anyám ruhája szélét, nekem is jut az Isten kegyelméből és jóságából.” Hazatérve a gyermek egész nap édesanyja nyomában járt. Egyik napon így szólt: „Anyám, ülj le, hadd tegyem fejem kebledre!... Valamit akarok mondani a jó Istennek.”

Boldogok vagyunk, ha szerethetjük Jézust.

3. Sohase szegült ellene...

Egyik napon ismeretlen kis lélek szállott a mennybe minden fáradság, könnyhullatás és különösebb érdemek nélkül. A jó Isten dicső helyet jelölt ki számára az égben. A csodálkozás moraja szállt fel a szentek köréből. Tekintetük a kis lelket hozó őrzőangyalok felé irányult. Az őrzőangyal meghajolt Isten előtt és megszólalt alig hallhatóan, szinte lepkeszárnyak könnyedségével: „Ez a lélek mindig kivette részét a napból, az árnyékból, a porból, és sohasem szegült ellene Isten akaratának.”

4. Akik lemondanak a vacsoráról

Egyik intézet leányai minden zsebpénzüket a szegényekre költötték. Egy ízben pénzüik elfogyott, a hónap elseje pedig messze volt, és sok kis szegény gyermek szenvedett. Az egyik felállt és így szólt: „Van egy eszmém, mi nagyon jól meguzsonnáltunk: nem volnátok hajlandók lemondani a vacsoráról a szegény gyermekek javára?” „Helyes, úgy van!” Ez merész javaslat volt, mert tizenöt éves korban az étvágy elég nagy. De mit törődtek vele? Bementek a főnöknőhöz, ez meghatva beleegyezett. Örömkialtás volt a felelet. A legkisebbek

is részt vettek a vállalkozásban. Másnap a jótékonykodó gyermekek nem érezték rosszabbul magukat, mint máskor és sok anya áldotta őket.

5. Minden nap

N. Napóleon az ecoueni intézet látogatása alkalmával érdeklődött a ház rendje és a gyermekek nevelése után. Bemutatták neki a szabályokat... „Vasárnap és csütörtökön a növendékek hallgatják a szentmisét”... Napóleon áthúzta az utolsó sort és odaírta: „Minden nap.” A császár megértette, hogy sok bajnak az az oka, hogy a szentmisét ritkán hallgatják az emberek.

Jó lecke! Sokan unalmasnak és hosszúnak találják a mindennapi szentmisét. A missziókban a négerek fél napi utat is megtesznek, hogy szentmisét hallgathassanak, és te alig pár lépésre se mész!

6. Mindent elkövet, hogy visszatartsd

Egyik ünnep előestéjén valami fontos ok miatt meg akarták akadályozni Lacordaire atyát, hogy az általa alapított kollégiumot felkeresse. „Nem tehetem – válaszolta –, mert ezáltal néhány gyermekem gyónás nélkül marad az ünnep előtt.” Kétszáz mérföldet tett meg, hogy gyónó gyermekei ne legyenek megfosztva atyai gondoskodásától. Kiszámíthatatlan a szentáldozás hatásának nagysága a gyermek lelkében.

Az ördög ismeri ezt a hatást, azért mindent elkövet, hogy távol tartsa a gyermekeket a szentáldozástól.

7. Örömet szerez környezetének

Egyszer egy lélek az égbe került. A földön nem igen jelentett feltűnést, de bármerre haladt, mint a virág hintette maga köré a balsam illatát. Ez a lélek itt a földön reggelenként elhatározta, hogy örömet szerez környezetének. Ez volt rendes napi foglalkozása, de ez nem zárta ki, hogy ne teljesítse kötelességét. Istenem! a virágok elmúlnak és termést hagynak maguk után. Vajon ez a lélek nem hagyott-e maga után utódokat, akik tovább folytassák a boldogság művét?

8. Gyémántsor

Egyik nap Szent Gertrúd nagyon gyengének érezte magát, de mégis el akarta mondani a szentmise imádságait. Már majdnem a végére ért, mikor egyik kedvelt beteg nővére hozzá jött, és kérte, mondja el vele az egész szentmise imádságait. Szent Gertrúd minden zúgolódás nélkül teljesítette kérését. Másnap a jó Isten megmutatta neki lelkét. Gyémántsor vette körül, és egy hang így szólt: „Annyi értékes kő van benne, ahány szót imádkoztál a tisztelendő nővér kívánságára!”

Minden jótettem kincs az ég számára. Gyarapítom tehát azokat, hiszen ez olyan könnyű!

9. Köszönöm, kisleányom!

Egy tízéves gyermek atyja nagyon beteg volt. Senki sem mert beszélni neki a szentségek fölveteléről, mert sohasem láttak templomba járni. „Apám – mondta a kisleány – nagyon beteg vagy és a hittanban azt tanultam, hogy ha gyónás nélkül meghalunk, nem megyünk az égbe. Oh! ha így halnál meg, nem találkoznék veled a jó Istennél! Kérlek, édes jó apám, gyónj meg!” „Igen gyermekem, igazad van. Hívasd a tisztelendő urat!” Meggyónt; és halála előtt megölelve kisleányát így szólt hozzá: „Nélküled mivé lettem volna? Köszönöm, kislányom!”

10. Két koszorú

A Megváltó megjelent egyszer egy szentéletű nőnek. Két koszorút tartott feléje. Egyik tövisből, másik rózsából volt. „Gyermekem – mondá – válassz.” – „Istenem, add nekem a töviskoszorút, és a rózsakoszorú legyen a mennyé, mert nálam elhervad!”

Igaza volt, a rózsák elhervadnak, az örömök is elmúlnak a földön. Ne zúgolódj, ha Isten kis bánatot küld. Ez bizonyítéka annak, hogy az örömet a mennyben tartogatják számodra.

11. Krisztust viszem!

Boldog Luchéziusz, az első terciárius, rendkívül kitűnt az irgalmasság cselekedeteinek gyakorlásában. Bejárta a vidéket orvossággal, hogy a betegeknek enyhülést vigyen. Ha elfogyott pénze, alamizsnát gyűjtött szegényei és betegei számára. Egyik napon éppen egy beteget vitt vállán, kettőt pedig karjánál fogva vezetett, amikor egy hancegő ifjú kérdezte tőle: „Az ördög milyen terhét cipeled?” Ő szomorúan így válaszolt: „Mit is mondasz szerencsétlen? Ennek a szegénynek személyében Krisztust viszem.” Az ifjút meghatotta a válasz és megtért.

12. Két jó eszköz

Két kitűnő eszköz ajánlható az állhatatosság megőrzésére. Az egyik a kéthetenkénti gyónás, amely állandóan edzi és meggyógyítja lelkedet. Sok gyermek azért nem marad meg állhatatosnak, mert nem gyónik rendszeren. A másik eszköz talán kissé különös. Első szentáldozásodtól kezdve minden reggel negyed órát szánj az elmélkedésre és pedig hálószobádban! Ragaszkodjál ehhez a bölcs tanácshoz, és nagy jelentőséget tulajdoníts ennek a szokásnak. Semmi szín alatt se hagyj el előbb szobádat, mert ha imádkozás nélkül távozol onnan, az elmélkedés biztosan elmarad.

13 Ma reggel áldoztam

Az utolsó krimi háború alkalmával egyik ezredes parancsot kapott az erőd elfoglalására. Katonáit lelkesítve vitézül állott ezrede élére. Nyugodtan, szívósan állta a fegyverek tüzeit és hidegvérrel, hősi küzdelemmel bevette az ellenséges erődöt. Tábournoka barátságosan kérdezte tőle: „Ezredes úr, honnan ez a nyugodtsága, mikor ilyen nagy veszélyben volt?” „Tábournok úr – felelte egyszerűen az ezredes – ma reggel megáldoztam.”

14. Mindig és mindenütt jelen

Milyen kedves és naiv bizalmat éreznek szívükben a jámbor gyermekek! Rájuk nézve az Isten mindig és mindenütt jelen van. Egyik finom lelkű gyermek naplójában ezt olvassuk: „Anyám szobájában volt egy „Ecce homo”, és annak elmeséltem minden bánatomat és mindig megvigasztalódtam. Egyszer foltot ejtettem ruhámon, és a dorgálás félelmében kértem a képet, hogy tüntesse el a foltot, és eltűnt. Oh, hogy megszerettem Istent ez után a csoda után! Attól kezdve már semmit sem gondoltam lehetetlennek. Egyszer arra kértem Istent, hogy adjon lelket a babámnak. De ezt nem nyertem el. Ez talán az első eset.”

Ez gyerekes dolognak látszik, de van benne valami, ami belőlünk hiányzik: a kedves egyszerűség!

15. A befejezetlen sor

Lelkigyakorlat alatt történt. Egyik kislány leírta elhatározásait, de ezt olyan komolyan tette, hogy őrzőangyala szinte mosolygott rajta. Már két oldal tele volt a legvallásosabb és legépületesebb dolgokkal. Senki sem írhatta volna meg jobban. Éppen ezt a sort írta: „Nem lobbanok többé haragra, mikor szomszédja könyökével akaratlanul meglökte. És a mi kis buzgónk megfeledkezett magáról és ingerlékenyen szólt: „Nem hagysz békét?” és arcul ütötte ártatlan szomszédját. Vajon befejezte-e azt a sort, amit félbehagyott?”

Kevesebb föltételt és több cselekedetet!

16. Ők alusznak...

Egyik este a családi körben egy kisleány anyja ölében ült, és fennhangon olvasta a másnapi szentek életét. Körülötte testvérei elaludtak már, és a kisleány félbeszakítva olvasását így szól: „Nézd, anyám, elaludtak, és én itt olvasok.” Édesanyja komolyan rászólt: „Inkább aludnál te is, mintsem hogy magadat dicséred és másokra vádaskodsz!” A bírálgatás rossz szívre vall!

17. Ne mulassz el egyetlen alkalmat se...

Azt kérdezték az egyik Mária-gyermektől, milyen módon győzhetjük le iskolatársaink ellen táplált ellenszenvünket. Íme a jó gyermek válasza: „Egyedüli orvosság, hogy ne mulasszunk el egyetlen alkalmat sem szívességet tenni másoknak, és hogy vigyázzunk, hogy ezt ne vegye észre senki. Én is ezt a szokást követem. Isten megadta, hogy megszeressem azokat, akiket eddig nem szerettem, és hogy ne érezzék ellenszenvet irántuk.”

18. A kis áldozat

Egyik kislány tudta, hogy társnője irigykedik rá tanárnői szeretetéért és minden alkalmat felhasznál, hogy rosszat beszéljen órára. Szegény gyermek sokat sírt emiatt. Egy napon gonosz társnője súlyos hibát követett el, de úgy, hogy elkerülhette tanárnői éber figyelmét. Mikor a bűnöst keresték, az irigyelt kis áldozat jelentkezett helyette, és megbüntették. De iskolatársai az igazságot kiderítették. Az előljáró megkérdezte a szegény gyermeket, miért vállalta a hibát. „Azért – szólt a kislány, – mert meg akartam vele értetni, hogy szeretem, és hogy ő is szeressen egy kicsit.” Nem szabad ezt utánozni, mert sohasem szabad hazudni, de kövessünk el mindent, hogy mikor a nap lenyugszik, már mi se nehezteljünk senkire!

19. A szív legszebb gyöngye

Szűz Máriának egyik kis tisztelője iskolai szünet előtt arra határozta el magát, hogy megszeretteti Istent a szomszédban levő hatéves beteges, elhagyatott kislánnyal. Elment hozzá. A szegény kis beteg még imádkozni se tudott. Szűz Mária nevét sem ismerte. Több napi önfeláldozó oktatás után a kis beteg átölelte őt, és felkiáltott: „Hogyan? A jó Isten tette mindezt értem? Eddig ezt nem is tudtam! Oh, de jó, hogy megtanított rá! Mennyire fogom szeretni ezentúl.” „Nagyobb ünnepem még nem volt sohasem szívemben, mint ma!” – írta a kis apostol. – Milyen jó érzés Istent megszerettetni másokkal!

20. Foltozott ruhában

Milyen szép jellemrajzot olvashattunk a Mária-gyermekek évi jelentéseiben! Egyik kongreganista leány húsz szegény családot tartott el egész télen át. „Takarékos leszek ruházatomban. Foltozott ruhában is járhatok.” – mondotta. – A másik pedig falujának családjaihoz fészületet vitt ajándékba.

„Milyen boldog vagyok, – hajtogatta – tudom, hogy többször fognak gondolni a jó Istenre.”

21. A keserű kávé

Két kislány elég nehéz önmegtagadást vállalt nagybőjt idejére. Megfogadta, hogy cukor nélkül fogják meginni kávéjukat. A cukrot félretették, szekrényükbe rejtették. Húsvét napján egy szegény beteg asszonynak adták. Mikor édesanyjuk ezt meghallotta, boldogságában sírt. – Mások meg varrtak a szegények részére. A jó Isten nagyon szeretheti őket. – Voltak, akik hímeztek és varrtak oltárterítőt azzal a gondolattal, hogy a jó Isten is fog gondolni rájuk.

22. Akit megelőztek

Itt a tél. Antónia lába fázik. Észreveszi, hogy tanárnőjéé is. Rohan melegítőért. Egyik nagyobb lány megelőzi őt, és diadalmasan viszi oda. A tanárnő mindent lát és mosolyogva mondja: „Kettőtök közül melyiké az érdem?” „Az érdem az enyém, – felelte Antónia, mert gondom volt arra, hogy melegítőt hozzak, de megelőztek.” Talán bosszúság rejlett e válaszban, de így történt. Különösen Isten előtt légy jó, gyermekem, és szeresd azokat is, akik téged itt-ott háttérbe szorítanak. Ez által a legszebb erényt gyakorolod.

23. Akik derűt hintenek

Hallgasd meg, és kövesd ezt a kedves leírást: Sok apró fátyolos kis lányt látok, egyik helyről a másikra mennek. Vigasztalást, derűt hintenek, kibékítik a haragosokat, a gondterhelt homlokról elsimítják a redőket, és ügyesen elterelik az embereket a bűntől. Meghallgatásra találnak ott, ahol az őrangyal hiába igyekezett jobb gondolatra bírni az embereket. Ezek a kis lények a jótett apostolai, akik reggeltől estig Isten szolgálatában állnak.

24. A gyümölcsízzel bekent arc

Az édesanya nagyon szerette leányát és megengedte neki, hogy uzsonnára meghívja egyik barátnőjét, aki kevésbé volt oly boldog, mint ő, mert csak néhány hónapja vesztette el édesanyját, és valahányszor rá gondolt, könnyek szöktek a szemébe. Mindketten uzsonnáztak. Mikor látta a vendéglátó leányka, hogy édesanyja közeledik, bekente arcát a felterített gyümölcsízzel. Ezért anyja este megdorgálta. „Oh édesanyám, védekezett, amikor láttam, hogy jössz, tudtam, hogy meg fogsz csókolni és ez szegény anyátlan barátnőmnek fájt volna. El akartam kerülni, hogy boldogságom tanúja legyen, mert akkor édesanyja jutott volna eszébe.

25. A Szentföld védője

IX. Lajos francia király, a ferencrendi terciáriusok védőszentje, naponta szentmisét hallgatott, és az egészség ápolása címén állandóan önsanyargatást gyakorolt étkezés közben. Nagyhéten mezítláb járta be Párizs templomait, és bőséges alamizsnát osztott ki a szegényeknek. A Szentföldet kimondhatatlanul szerette. Két ízben vezetett keresztes hadjáratot, hogy a Szentföldet visszafoglalja. Tuniszban halt meg. Utolsó szava ez volt: Oh Jeruzsálem! Oh Jeruzsálem! Te is apostolkodj Jézus szülőföldje érdekében.

26. Mert senkise vett észre

„Ma miért büntetett meg tanárnőd? Hiszen tegnap olyan jó voltál!” – kérdezte az anya a lányától. „Az igaz, tegnap jó voltam, de ma ezt meguntam.” „És vajon miért?” „Mert senki sem vett észre, még a kedves nővér sem. Rosszalkodtam és megbüntettek. Így mindenki észrevett, néztek és én szinte elégedett voltam ezért...” Ilyenek az önzők, akik mindenáron magukra akarják vonni az emberek figyelmét.

Hiúság, hiúság, de sok baj okozója vagy!

27. A bűn ... az a csapás

Valaki részvétét fejezte ki a gazdálkodónak, mert a jégcsapás teljesen elpusztította vetését. „Oh – így szól mosolyogva az öreg földműves – ez nem csapás, csak kár; a bűn az csapás.” Egyszerű, de igaz szavak! Vagyon, jóbarát, becsület elvesztése minden helyrehozható, az csak kár, de a bűn helyrehozhatatlan, – az csapás! Mennyi kegyelemtől fosztjuk meg magunkat és mennyi időt veszítünk a halálos bűn állapotában!

28. Amikor már nem nézem szívesen

Rége a keresztelő ruhát megőrizték, mint a kegyelmek emlékeztetőjét. Egyik gyermek hasonlóképpen megtartotta első szentáldozási ruháját és imakönyvét. Többször tisztelettel megcsókolta, és mikor édesanyja ennek okát kérdezte, azt felelte: „Ilyenkor eszembe jut, milyen jól éreztem magamat ezen a napon; szeretném, ha újra olyan boldog lehetnék, mint akkor. Lelkiatyám is mondta, hogy ha már nem nézem ezeket szívesen, akkor már nem leszek jó. Szeretnék jó maradni!”

29. Az egész világ Szentje

Páduai Szent Antal azért lépett Assisi Szent Ferenc egyszerű és alázatos fiai közé, hogy a pogány missziókban vértanúságot szenvedhessen. Marokkóból azonban betegsége miatt vissza kellett térnie, és a vihar Olaszországba hajtotta hajójukat. Szent Antal szónoklataival, életének nagy szentségével és csodáival százezrek lelkét terelte vissza Istenhez. A kis Jézus többször megjelent neki. A szegények, elnyomottak és a különféle testi-lelki bajban szenvedők hatalmas közbenjárója, és mint ilyent az egész világon tisztelik (Szent Antal kenyere).

30. A pápa védője

Viterbói Szent Róza, a XIII. század ifjú szentje, tizennyolc éves korában halt meg. Még hétéves se volt, amikor nagybátyját föltámasztotta. Viterbo közönyös népét megrázó beszédeivel és csodáival fölrázta, és a pápát olyan bátran védelmezte, hogy végül is száműzték szülővárosából. Ahol megfordult, mindenütt kiirtotta az eretnekséget, és buzgóvá tette a lelkeket. Élete végén visszatérhetett Viterbóba, ahol mint ferences terciárius költözött égi jegyeséhez. Holttestét halála után harminc hónapra épen találták; édes illat áradt belőle.

31. Jézus kedves báránycája

A tizenhárom éves előkelő származású kis Ágnes nem ijesztették meg a kínzások. Kis kezére nem találtak megfelelő bilincset, de lelkének erejét még hóhéra is csodálta. Isteni Jegyeséhez örömmel futott a vértanú halál által, őrzőangyalának meghitt társasága mindentől megvédte, hogy mint fehér báránycája repülhessen az égbe. Mindenki sápadozott, csak ő várta derűs arccal a hóhér csapását. Kérjed közbenjárását, hogy téged sem ijesszenek meg a harcok.

Függelék: Azoknak, akik már elhagyták az iskolát

Írta: Sólymoss K. Vendel bencés igazgató

1. A harc nem szűnik meg

A gyermek gondolata az iskolával foglalkozik. A munkának új esztendeje következik. Az Úr Isten más munkát tűzött elém. Nem adnak fel leckét tankönyvből – a háztartás, az önképzés leckéit nem az iskola padjában adják fel, hanem szüleim mellett itthon. Nem kell mások előtt felmondanom leckémet, hanem magamnak kell kikérdeznem önmagam, tanultam-e, okultam-e a szokatlan, a váratlan vagy különös esetekből, amelyek az iskolában nem fordultak elő. Az iskolával nem szűnt meg e harc, hogy legyőzzem a nehézségeket és küzdjem lelkem tökéletesítéséért, – sőt sokkal komolyabb lett.

2. Az élet iskolája

Az élet – az önállóság – a felelősség önmagamért. Nem figyelmeztetnek már mindenért, nem oktatnak már minden csekély dologban is. Megvan a kellő életkorom, s tudnom kell, mi a helyes, mi a helytelen. Imádkozom ma, adjon őrangyalom kellő bátorságot a jónak megtevésére, higgadtságot elhatározásaimban, óvatosságot beszédemben, érettséget mások megítélésében, szeretetet mások hibáival szemben. Életem vezérgondolata ezentúl is ez legyen: felismerni akarom mindenben, mi az Istennek akarata velem és másokkal.

3. Ami mindig igazság marad

Az isteni Mester azt mondta: „Ég és föld elmúlnak, de az én ígéim el nem múlnak.” (Mt 24,35) Sokszor fogom hallani felnőttek, másvallásúak, útitársak ajkáról Isten törvényeinek, az erkölcs és hit tanításainak hamis magyarázatát; így szeretnék védeni bűneiket. Pedig az Úr Jézus még egy pontot vagy vesszőt, tehát semmit sem enged elvenni a törvényből. Alázattal hajtom meg fejemet reggeli imádságaimban, és mondom: „Íme az Úrnak szolgáló leánya, legyen nekem a Te ígéd szerint.” A te akaratod szerint legyenek gondolataim, vágyaim; azokat keresem, s azokkal érzem jól magamat, akik tisztelik Egyházadnak parancsait, megtartják a böjtöt, nem mulasztanak vasárnap szentbeszédet és szentmisét; akik tisztán élnek, szent törvényedet ismerik, és megtartják a családban és azonkívül; akik sohasem rejtőznek el tekinteted elől, akik szeretnek Téged.

4. Isten mindenütt lát engem

A testvérgyilkos Kain menekült Isten szeme elől. Elment a tengerig, a sivatagba rohant, nagy hegyek közt bujdosott, elsáncolta magát, és ott látta maga előtt Isten szemét. Igen, mindenütt velünk van Isten tekintete; belát szívünk titkos vágyaiba, amelyeknek létét magunkban néha más viharban fedezzük fel, belelát lelkünk rejtet redőibe. Ne tőrjünk meg itt sem olyan gondolat- vagy vágycsírát, amely bűnné gzosodhatnék a lélekben. Mindjárt kezdetben álljunk ellent. Aki alkuszik, az a bűn küszöbére tette lábát. Imádkozom, hadd tudjak mindig Istennek örökös szemébe nézni.

5. Az őrangyal hűsége

Mellénk rendelte őt a teremtő Isten. Az Istenhez hű maradt angyalok kötelességükben is hűek. Engem sem hagy el az én őrangyalom. Biztat, hogy szeressem a jót, figyelmeztet, a veszedelemre, visszatart a szakadék szélén és eltávolítja a bokorban leselkedő kígyót. Imádkozom, halljam meg az ő szavát és ne hanyagoljam el őt. Esti imádságomban sohasem mulasztom el, hogy megköszönjem védelmét. Megköszönöm hűségét, mert a bűnben sem

hagy magamra. Szomorúan bár, de kitartóan serkent a javulásra, és gyors szárnyon jelenti a jó Pásztornak, ha megjavultam, ha elhagytam vétkeimet, rossz szokásomat. „Szent őrzőangyalom, maradj velem mindig!”

6. A munka szeretete

A madarat repülésre, az embert munkára alkotta a Teremtő. „Arcod verejtékével keresd a mindennapi kenyeredet!” A szent Szűz is így kereste. Fenntartotta a názáreti ház rendjét, tisztaságát. Dolgozott. Te is érzed, hogy dolgoznod kell. Aki munka nélkül van, az a terméketlen virág sorsára jut. Elvirágozik, színe, illata elszáll, lesz belőle a földre hulló aszott szirm, volt-nincs. Tartalmat adok leányéletemnek a munkával. Szeretem a munkát, legyen akár háztartásban, akár szellemi elfoglaltságban. Ne illjék rám Szent Pál mondása: „Aki nem dolgozik, ne is egyék!” Isten is dolgozik, fenntartja a világot; szüleim is dolgoznak, értem is. Becsületbeli ügy számomra a munka, még akkor is, ha kellemetlen, ha nincs ínyemre. „Te Szent Szűz, akit munkádban örvendező angyalokkal körülvéve dicsőít a festőművész, hadd legyek utánzó a munkában is; kérd ezt számomra is Szent Fiadtól!”

7. Olvasmányaimba rendszert!

Szellemi fejlődésemre nagy fontossággal bír, hogy mit olvasok. Az iskolában óvtak minden rossz könyvtől. Most magamnak kell kiválasztanom a jó könyvet. Nem szennyezem be képzeletemet értéktelen olvasmánnyal. Használ-e lelkemnek, helyesnek mondaná-e őrangyalom, megengedné-e lelkiatyám, nem lesz-e miatta bűn a lelkemen, nyugtalanság a szívemben, aggodalom, hogy megbántottam Istent? Ezekre a kérdésekre mind meg akarok felelni, amikor könyvet olvasok. – Imádságos könyvem mellett valláserkölcsös könyvet tartok asztalomon, az éjjeli szekrényen. Ha hitemet kételkedés fenyegeti, jó könyvet szerzek, és megerősítem magam. A szórakoztató olvasmány után hadd jöjjön komoly világnézetet nevelő könyv! „Szentlélek Isten, vezérelj jóra gondolataimat, és őrizd meg a rossz könyv veszedelmétől!” – Ma megkezdek egy jó könyvet.

8. Kisasszony napja: új élet a földön

Szent Joákim és Szent Anna életének csillaga Mária születése. S e gyermek megváltoztatja majd a föld színét. Az Úr kiválasztott edénye lesz; lelkének illata felszáll az égbe és Istennek szent Fia majd az Ő testéből veszi fel emberi testét. – És milyen az én lelkemnek illata? Kedvet találtam-e én is Istennél, mint a Szent Szűz? Van-e bennem valami az Ő lelke szépségéből? Ez az új élet a földön teremtsen énbennem is olyan új életet, amely példájával, szavával másokat nevel, jobbakká tesz. Nekem is új életet kell terjesztenem magam körül. Lássák meg rajtam az emberek, milyen boldogító érzés Istent szeretni, a bűnt kerülni, mindenkinek csak javát akarni. „Oh Mária, tedd szívemet hasonlónak a te szívedhez.” – Ma az imádkozó Szűzanyára gondolok többször – és este elmondom a lorettói litániát.

9. Féket a képzeletre, a gondolatra!

Isten látja legtökéletesebb gondolatainkat is. Ezek röpké szárnyú sas módjára rohannak egyik tárgyról a másikra. Mi röpíti őket? A fiatal szív vágyai. Ezek lehetnek jók vagy rosszak. Legyünk éberek. Elragadnak magas szirtre és elejtenek. A légvár összeomlik. Becsalnak a mocsárba és a bűn bűzös vize kijózanít. Aztán szégyenkezve kell kilábolnod az isteni parancsok mutatta ösvényen a biztos talajra. Oh, hány leánytragédia függönye lebbent fel a hirtelen képzelet színpadi fényözönében – és lett belőle gyászos vég: elvesztett lelki béke, ártatlan szív letörése! „Őrangyalom, tarts erősen, el ne csábítson a képzelet lidércfénye!” Ma vigyázok szememre. Fékezem tekintetemet és akaratom fegyelmezésére felhasználok a legelső alkalmat, pl. kedvelt olvasmányomat nem folytatom, rokonszenves ismerősömet ma elkerülöm, lefekvésnél elmondok egy tizedet a dicsőséges olvasóból.

10. Szeressem az imádságot!

Mert Isten közelségébe visz, hogy Istennel beszéljek és hallgassam Őt, amint beszél hozzám, bátorít, megfed, lelkembe küldi kitüntető boldogságának és barátságának melegét. Milyen balzsam az imádság! Az imádkozó ember a legfelségesebb földi jelenség. Az égi angyalok karának egyik dalnoka. Hozsanna a Magasságban! Szeretni akarom az imádságot. Akkor is, ha visszatartana tőle a rossz lélek, aki lelkiszárazsággal, ízetlenséggel akar eltéríteni az égtől. Ktartok, ostromlom az eget, míg Isten jutalma ismét meg nem tölt édes buzgósággal. Szent Mónika harminc évig imádkozott fiáért, Szent Ágostonért – és győzött. Miért csüggednék, ha nem teljesedik kérésem azonnal? Ma ötperces elmélkedést végzek Jézus Szívének szépségéről.

11. Legyen napirendem!

Rend a lelke mindennek! – A nap az égen leírja útját, tehát szabályt készít, de meg is tartja ezt a szabályt minden évnek azonos napján. – A keret a képnek tökéletességét kiemeli. Nekem is keret kell; napirendet, életkeretet készítek; azt észszerűen kitöltöm, hogy lelkem megszentelésére, önnevelésére, ismereteim további kiépítésére a biztos úton haladjak. S ettől nem tántorít el se szeszély, sem hanyagság, és nem tekintem napirendemet béklyónak, hanem jó barátomnak, aki segít, ha gyengülök. – Az Úr Jézusnak is volt napirendje: meghatározott időben kelt fel; várta a munkát. Elment a templomba, elvonult a magányba, tanítványaival dolgozott a nagy nyilvánosság előtt, imádkozta és énekelte a zsoltárokat. Az isteni Fenség napja hirdette a törvényt és meg is tartotta. „Édes isteni Mester, aki megszabtad az életnek és a léleknek a rendjét, add, hogy szeressem a rendet, a harmóniát napi elfoglaltságomban, szórakozásomban!” Egyensúlyt tartok üdülésben és munkában, élvezetben és vesződésekben. Értékelni fogom az időt, mert erről is számot kell adnom egykor. – Ma megállapítom nagy vonásokban napirendemet, ezt a naplómbe vagy imádságos könyvembe írom. Határozott időt szentelek olvasmányomnak, sétámnak, sportomnak – s ezt holnap, holnap után -- mindig megtartom.

12. Barátnőm

Nem jó az embernek egyedül lennie. Kell valaki, akihez bizalommal lehetünk, aki megért, aki hűséges társam az örömben és kitart mellettem, ha szomorúság ér. Csak az önző embernek nincsen barátja. Mert mindig csak a maga hasznát keresi, s maga igazát védi; áldozatot hozni, vitában engedni nem akar. Milyen üdvös az igazi jóbarát, aki megtanít meglátnom önmagam szemében a gerendát, hibáimat; akinek igazmondása akkor sem bánt, ha szeretetből felfedi hibáimat. – Boldog Margit szerette társait, nem hagyta rájuk az alacsonyabb munkát, nem bírálhatta őket. – Lisieux-i Kis Terézről lelkendezve beszéltek társnői, mert szerették benne a jóbarátnőt, aki szeretet, jóság és példakép volt számukra. – „Égi Anyám, mutasd meg, ki az én igazi jóbarátnőm, akit megérteni és megszeretni tudok!”

Imádkozom ma erre a szándékra s megfogadom, én is önzetlen jóbarátja akarok lenni barátnőmnek.

13. Édesanyám

Ő a legönzetlenebb barátnő. Benne, általa közvetítette Isten minden jóságát, minden szeretetét. Életem éltetője. Az angol közmondás szerint az ember akkor kezd öregedni, mikor meghal édesanyja. Ifjúságom napja az édesanya szeretete. Mekkora kegyelem, ajándék Istentől édesanyám! Milyen üres volna életem nélküle! Mennyivel vagyok neki adósa! Mennyi gond, aggodalom, virrasztás vona ráncait arcára! Értem, miattam. „Jézusom, aki édesanyád kérésére végezted első csodádat, és aki az én anyám kérését is annyiszor meghallgattad, és elhalmoztál annyi jóval, add, hogy édesanyám boldogsága lehessen mindig,

hogy hálámat kimutathassam irányában különösen akkor, ha önállóvá lettem, ha édesanyám reám szorul, ha öregség, betegség, baj szakadna rá!” Ma megcsókolom anyámat bensőséges szeretettel és elmondok érte három Üdvözlégy Máriát.

14. Édesapám

Az Úr Jézus atyjának mondja a Szentháromság első személyét. Az Atya fenntartja, birtokolja a világot és azt kormányozza. Mert akarta, hogy a világ legyen és Őt dicsőítse. Édesatyám dolgozik, fárad. Ezért van kényelmes otthonunk, ezért van terített asztalunk, ezért van védelmünk, nevünk, becsületünk az emberek előtt. Az élet harcát ő állja miérettünk, a családért. Engedelmesség, szeretet, hála illeti édesapámat. Elsimítom homlokáról a gondot, igyekszem teljesíteni óhaját, megértéssel vagyok anyagi gondjai iránt, nem zaklatom szeszélyes kívánságokkal, ha ruhára, szórakozásra pénz kell. – Szent József, a szent család védője, védd meg atyámat, minden bajtól, betegségtől, bánattól! Védd ezt a mi családunkat, lehessen sok-sok öröme atyámnak! Ma teljesíteni fogom édesapám minden óhaját és kedvét keresem.

15. Lelkiatyám

Legtitkosabb énem kérdéseit csak Istenre bízhatom. És Isten képviselője a gyóntató atya. Ő a lélek orvosa, tanácsadója. Állandó ismerője titkos életemnek; szereti üdvösségemet; érzi értem való felelősségét. Bizalmat vár tőlem – és joggal. Ő a segítségnek onnan felülről való szócsöve, közvetítője. „Amit feloldozasz a földön, feloldva lesz a mennyekben is” – mondotta az isteni Mester. – „Add Jézusom, hogy lelkiatyám iránt mindig őszinte közvetlen lehessen – áldd meg őt bölcsességgel, türelemmel, hogy lelkemet biztos kézzel vezethesse feléd!” Felajánlom legközelebbi szentáldozásomat lelkiatyámért.

16. Testvéreim

Most talán még együtt vagyunk. Az élet kit erre, kit arra visz majd. Szeretet, megértés – erről ismerik meg a jó testvéreket. Az életben egymásnak segítők, támaszai. Ismerik egymás hibáit, ők is az enyémet. Egymásban meg kell látnunk a jó embert, ha gyarló is. Értéke akarok lenni testvéreimnek. Mindegyiknek. Összefogunk, kölcsönösen védjük egymást. Nem egyiptomi József testvérei módjára akarunk testvérek lenni; mi a hős Makkabeus testvéreket tekintjük mintaképünknek. Együtt vagyunk Isten imádásában, a családban, a templomban; együtt védjük a család jó nevét, szégyent nem hozunk rá! Uram Jézus, apostolaid testvériségét add meg nekünk! Hadd lehessen családban a Te Szent Jánosod, akire édesanyádat bíztad, akit annyira szerettél, mert tiszta életével, ragaszkodásával, szeretetével nyerte meg kegyelmedet! Hadd szeressem én is önzetlenül, hűségesen testvéreimet most és az életben mindig, minden viszontagságban, minden megpróbáltatásban!”

Ma kerülni akarok minden szóváltást testvéreimmel.

17. Valaki vár engem

Vágyaimnak távolában jár valaki: lelke keresi lelkemet. Támasz nélkül nehéz járni. Örök üdvösségemre sem közömbös ez a valaki. Készülnöm kell a vele való találkozóra. Ez Isten akarata, s ha nem, akkor is megnyugszom Istennek másik akaratában. De készen kell lennem a próbára. Istenem, Te vagy a szívek és a vesék vizsgálója. Aki rám vár, szeressen Téged lelke egész melegével! Uram, csak ilyen szívet engedj közelíteni az én szívemhez! A Te törvényed uralkodjék a Te szolgálói szívében! – És óvj meg engem ellenségeidtől. Aki nem a Te egyedül üdvözítő Egyházad hitét vallja, aki nem a Te erkölcsi törvényeid szerint él, Uram, add, hogy azzal ne találkozzam életem útján!” – Ma Szent Erzsébethez imádkozom, könyörögjön értem, hogy szívem jól válasszon, és Isten akaratát meglássa abban, aki vár engem.

18. Hűség önmagamhoz

„Aki a kis dologban hű, a nagyban is hű!” mondja Krisztus. – Az iskolában elveket kaptam, vezérlő gondolatokat neveltem magamban; ezek irányítanak. De az élet megalkuvásra csábít, hogy nem kell mindent szigorúan vennem, nem kell divatban, erkölcsben, hitigazságokban olyan merevnek lennem. Nem akarok engedni a kísértésnek. Hű maradok magamhoz. Megtartom szívósan azt, amit jónak, igaznak ismertem meg. Nem akarok hullott levél lenni, amelyet a vihar ide-oda hány. Erős ág akarok lenni. „Szűzanyám, aki Szent Fiadat elkísérted a kereszttől útján, és a kereszttől tövében is hű voltál, taníts meg rendületlen hűségre, kitartásra, hogy Veled együtt elviselve a szenvedést, Veled együtt lássam hitemnek, elveimnek diadalát!” Ma az erősség Lelkéhez, a Szentlélekhez imádkozom hűséges kitartásért.

19. Istennek rendelése szerint

Az oltárnál, ha velem is elmondadják ezt, hűségesen akarom szolgálni Isten akaratát. Szeretni fogom, akit Ő mellém fog állítani. Szeretni fogom Istennek titkos intézkedéseit a család életében. Oh édes szolgálat! Nevelni az Égnek új lelkeket! Meleggé tenni a fészket, amelynek hitvallása legyen: Hol hit, ott szeretet. Hol szeretet, ott béke. Hol béke, ott áldás. Hol áldás, ott Isten. Hol Isten, ott szükség nincsen. – Nekem nem kell az álnok modernség, a lelket dermesztő önzés és élvezetvágy. Isten akaratát, Isten rendelése szerint rendezem be életemet. Legközelebbi szentgyónásomban megkérdem lelkiatyámat, hogyan kell értelmeznem mai elmélkedésem címét: „Istennek rendelése szerint.”

20. Egyensúly

Ha nem tartaná meg a hajó az egyensúlyt, a habok árja elnyelné. Ha nem vigyázok lelkem nyugalomára, amelyet a mindinkább feltörő ösztön, vágy felfordítani törekszik, nehezen fogok uralkodni szívem viharjain. Nagyszerű ellensúly: a gyakori szentáldozás. Erősíteni magamban a jót, fenntartani magamban az eszmények, a tisztaság, érintetlenség, mértékletesség, nyugalom, egyszerűség erényeit. A hiúság ne faragjon belőlem neveléses karikatúrát, a testiség ne fertőzze meg fantáziámat, a könnyelműség ne vigye tévútra szememet, kezemet, fületem. Tele lenne lelkem kísértéssel. A szüzek kenyere, az Oltáriszentség üdvösségem gyógyszere, lelkem egyensúlyának záloga. „Mária Magdolna, aki könnyeiddel áztattad az isteni Mester lábait és ott zokogtál a véres kereszttől tövében, ontsd lelkembe szeretetednek tisztító tüzeit; szeretni akarom Jézusomat, és kivetek szívemből minden méltatlan gondolatot, vágyat.” Ma önmegtágadásból nem eszem kedvelt ételből, hogy erősítsem akaratomat.

21 Csalódások

A csalódás fáj. Ez volt az isteni Mesternek is egyik legnagyobb fájdalma; tanította, gyógyította az embereket, és ezek „feszítsd meg!” kiáltással fizettek az Ő nagy szeretetéért. A világ önző, hálátlan. Jó akaratunkat is félreérti. Nem szabad tőle sokat várni. Aki emberekre épít, homokra épít. Csak a jó Istenben bízunk száz százaléknál! Benne sohasem csalódunk. Isten alapjaira építem terveimet, jövőmet. Ha javamra lesz, tudom, teljesíti kérésemet. Bízom Benned, Uram, de add, hogy még erősebben bízzak Benned! Ha csalódom barátainkban, embertársaimban, taníts meg az alázatra. Legyen meg a Te akaratod!” – Imádkozom ma azokért, akik hűtlenné lettek hozzám!

22. Egyesületi élet

Tartalmassá teheted, leányom, napjaidat. A cél, a feladat tevékenységre serkent. Ezt az egyesületekben való részvétel fogja megindítani. Légy tagja olyan egyesületnek, amely ízlésednek megfelel, amelyben módot találsz önművelésre, erénygyakorlatokra, önfegyelmzésre. Így előkészülsz a nagyobb nyilvános életre, amely a művelt katolikus úrinőtől önállóságot, szélesebb látókört, tudást, kifinomult érzéket kíván. A Katolikus Leányok Országos Szövetsége (Klosz), Mária Kongregáció, Ferences Ifjúság stb. hívnak, várnak téged; szükségük van jóakaratra, munkádra, jó példára! „Szent Terézke, aki annyira szeretted társnőidet, add, hogy én is éltető kovász, jóságos társnő lehessenek a nekem kedves egyesület tagjai számára, akiket mind egyformán akarok szeretni, s akikkel együtt akarom gyakorolni a léleknevelő engedelmisséget és a fegyelmet, a rendet!” Figyelmesebben fogok érdeklődni a katolikus eszmék harcaiban élő leányegyesületek iránt.

23. Társaságban

Mennyi alkalom nyílik önfegyelmzésre, önnevelésre a társaságban! Másról csak jót mondok, a rosszat magamban rejtem. Mások bánatában osztozom, vigasztalok. Mások örömeinek én is örülök. Könnyelmű tréfára hallgatással felelek és nem nevetek. Nem képzelem magamat a legszebbnek. Mennyivel többet ér a komoly gondolkodású, igazságszerető, mély érzésű, vallásos leány a piperkőc babánál. „Másról ne mondj rosszat, és mindenhol szeretni fognak” mondotta egy bölcs lelkiatya. „Szent őrzőangyalom, állj mellettem, irányítsd alázatra, igazságszeretetre gondolataimat, ha társaságban vagyok!” – Legkevésbé rokonszenves ismerősömben, akivel társaságban nem szívesen beszélek, igyekszem ma meglátni az ő értékeit, erényeit.

24. Csak jót mondok

Milyen nehéz ezt megtenni olyan társnőről, aki nem szeret, aki folyton bírálgat, szeretetlen megjegyzéseket tesz reám, ajkbiggyesztve és félvállról beszél velem, és szeretne mindenben ártani nekem. Talán tehetek is róla, hogy ilyen énhozzám. Talán nem is egészen ő a hibás, ha gyűlölködik rám. Talán előbb jóvá kellene tennem vele szemben elkövetett sértésemet... Hogyan? Nem viszonzom sértő viselkedését. – „Bocsáss meg neki, Uram, talán nem tudja, mit cselekszik!” Fennköltén akarok róla gondolkodni. „Aki megdob kővel, dob vissza kenyérrel.” – Egy csepp mézzel több legyet lehet fogni, mint egy hordó ecettel.” – Mennyi a lélekismeret ebben a két mondásban! Szeretettel akarom visszanyerni társnőim szeretetét. Nekem kell türelmesebbnek és alázatosabbnak lennem. – Boldog, akinek nincsen haragosa. Ma imádkozni fogok haragosomért egy Miatyánkot.

25. Szeretem Egyházamat

Azt akarom, legyen szeplő és ránc nélkül: Krisztusnak jegyese, a katolikus Anyaszentegyház. Az ő üldözése, megcsúfolása olyan, mint a megostorozott Jézus. Nem fáj-e Jézus gyermekének, ha Őt bántják? – Védem Egyházamat, törvényeit, börtjét, házassági törvényeit, szokásait. Védem papjait, akik állandóan égő áldozatok az Egyház oltárán s lemondtak legemberibb és legnemesebb jogaikról, hogy egészen Krisztusnak és a lelkeknek éljenek. Hibáikat, gyarlóságait – hiszen ők is emberek – nem engedem hitem, vallásom ellen kihasználni. Minden katolikusok édesanyja az Egyház. Ő táplál a szentségek erejével, elkísér a bölcsőtől a sírig. „Uram Jézus, aki jegyesül választottad a lelkek millióit, Egyházadat, add, hogy szeressem Őt sírig való hűséggel. Ne tántorítson el tőle sem hitetlenség, sem erkölcsi hiba, sem szenvedély, sem anyagi érdek, amely kétségessé tudná tenni hűségemet az Egyházban!”

A pénteki börtöt pontosan megtartom – ma a legelső papnak, akivel találkozom, dicsértéssel köszönök.

26. Ki az én védőszentem?

Ott van ő az isteni Barányt körülvevő seregben, amely szüntelenül mondja: Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene. – A keresztségben az ő gondviselő szeretetébe ajánlott engem a keresztlő pap. Lelkem barátjává, rokonává lett. Ha a rokonok nem találkoznak s nem beszélnek egymással, idegenekké lesznek. Találkozni akarok védőszentemmel; többször elolvasom életrajzát a Szentek életéből, ezt a könyvet meg is szerzem, hadd legyen könyvtárunk díszé a Szentírás és a katekizmus mellett. Imádságos könyvemből többször elmondom a hozzáírt imádságot. Erényeiből kiválasztok egyet, megpróbálom, jobb leszek-e általa? „Nevemnek adományozója, égi védelmezőm, véd meg e földön járó testvéredet. Szószólóm légy az Isten trónusánál, hogy együtt dicsőíthessük egykor az isteni Barányt!” – Ma elolvasom vagy elmondatom magamnak védőszentem történetét.

27. Nem félek a harctól

Sokszor úgy érzem, nem ismerem magamra. Olyan gondolat erősödik meg bennem és olyan káprázat tapad lelkemhez, amely aggodalommal tölt el. Mi lesz velem, ha elveszítem a jó Isten barátságát, kegyelmét? – Égi anyám palástjába kapaszkodom. A kísértés elől menekülök. Nem szégyen futni a tűzvész elől. Lelkem aranyát ne rabolja el szennyes élvezet ragadozókeze. Tudom, Isten nem enged erőmön felül megkísértetni. Én jó akarok lenni: lázadjon bár fel lelkem ellen minden gyarlóság, ellenség, nem félek a harctól. Egy tekintet a feszületre, a Szűz Anya képére – és nem tántorodom meg. – Szienai Szent Katalint rossz gondolatok gyötörték. Órákig tartott a harc, és dúlt a vihar. Katalin panaszkodott Jézusnak: hol voltál Uram ebben a rettenetes tusában? – „Örültem hősi küzdelmednek, Katalin, mert szerettél engem, és hű maradtál hozzám” volt a tabernákulum felelete. – „Uram, tőlem sem vonod el segítségedet, ha rám tör az ellenség? Ugye nem, édes Jézusom? Veled lenni, kitartani, harcolni – örök boldogságotad újabbal megnagyobbítani – milyen kitüntetés!” – Feszületet szerzek, azt ágyam fölé teszem, s lefekvéskor utoljára Krisztusomra tekintek.

28. Minden mindegy

Az istenfélő bölcsemlernek egyik jelgége. Isten alkotása vagyok. Ő megáldott engem szépséggel, jó sorssal, kellemes étellel, ellensúlyként reám rakott talán küszködést, betegséget, gyenge szervezetet, nélkülözést, mellőzést... olyan minden mindegy. Én csak eszköz vagyok Annak kezében, aki ronthat és teremthet más világot. De jó eszköz akarok lenni. Nem mondom fel az engedelmességet. Mi volna, ha az író toll nem írna, az operálókés eltompulna, a gyógyszer ölné? – Jó eszköze leszek a jó Istennek. Megelégszem a hellyel, ahová tett az életben, a céllal, amit elém tűzött, a tehetségemmel, amelyet nekem adott, társadalmi helyzetemmel, amellyel meghatározta szerepemet a nagyvilág gépezetében, a külsőmmel, melyet Tőle kaptam, melyért éppen olyan felelősséggel tartozom Neki, mint minden más földi talentumért. „Uram, ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tied!” Ma nem zúgolodom, ha kellemetlenség ér. Milyen megnyugtató érzés, Isten csak annyit kíván tőlem, amennyit adott, de ezt jól felhasználom, és úgy és arra használom, amire ő adta.

29. Előlről kezdjem?

Szent gyónásomban hányszor kell megismételnem bűneimet! Sokszor ugyanazt gyónom. Nem szabad csüggednem. – Ez csak az ördög cselvetése volna – és feladnám a harcot. Nem az vész el, aki százszor elesett, hanem, aki százszor nem kel fel. Mindig előlről kezdjem? Igen. Mert Krisztus szavai szerint, „aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözülni fog.” Nézem a pókot. Leereszkedett egy szálon a magasból: nagyot lendül oldalt s keresi a biztos pontot, ahova kiköthetné a szálát. Újból és újból megkísérli, kitartó és végre sikerült. Mi lett volna belőle, ha az utolsó kísérlet előtt kétségbeesik, abbahagyja a küzdelmet? Sohasem szötte

volna meg csipkés hálóját. Fel a fejjel tehát, nem szabad meghátrálni! Ha kell, százszor is újra kezdem. Annál nagyobb lesz jutalmam. Megostromolom az eget, átölelem Krisztus keresztjét, és ha kell, újra kezdem, hogy lelkem erős gyökérrel kösse magát a kegyelem talajába. „Uram, aki azt mondottad, hogy atyánkfiának hetvenhétszer is meg kell bocsájtanunk, óh bocsáss meg nekem is, bármennyiszer bántottalak is meg bűnnel. Én ebből is fel akarok kelni és rossz szokásom, gyarlóságom ellen mindannyiszor megindítom a harcot!” – Ma küzdeni fogok legmegszokottabb hibám ellen.

30. Isten akarata

Utolsó apostoli királyunk halálos ágyán így szólt: „Iparkodtam mindenben felismerni Isten akaratát.” Egy szentéletű pap súlyos betegen feküdt. S mikor megtudta, hogy Isten ítélőszéke előtt kell nemsokára megjelennie, erőtlén kezével megírta imádságát, amely hű tükre ennek a szentéletű ember szép lelkének, s amelyben így fohászkodik fel: „Add Uram, hogy magamévá tehessem a Te akaratodat és hozzá alkalmazkodjam!” Milyen az én lelkem? Tudnék én is így imádkozni? Valóban meg tudnék nyugodni Isten akaratában? Mikor még sokszor az időjárás ellen is zúgolódom, mert miatta nem sikerült a sportom, sétám, kirándulásom... „Add, Uram, nekem ezt az életbölcsséget, és sohasem leszek boldogtalan. Te javamat akarod, bár gyenge elmém nem mindig látja, de akarom felismerni akaratodat. Legyen meg mindenben a Te szent akaratod!”

Ma elgondolkozom, mit akarhat Isten – a jövőmmel?...